

özgür gelecek

16-31 TEMMUZ 1993 SAYI: 8 FİYATI: 10.000 TL (KDV DAHİL)

YAŞAMIN KAVRANIŞI VE YENİ İNSAN -6
12-13. sayfalar

BILAR'DA TKP/ML'İN DOĞUŞU VE GELİŞİMİ
TARTIŞILDI
7. sayfa

PIR SULTAN ABDAL DERNEĞİ BAŞKANIYLA
YAPILAN RÖPORTAJ
11. sayfa

ORTADOĞU: "YENİ DÜNYA DÜZENİ" LABORATUVARI
Faik Bulut 23. sayfa

BU ADAM NE YAPMAK İSTİYOR?
Muzaffer Oruçoğlu 17. sayfa

O SAVAŞ KOŞULLARINA ADAPTASYONUN EN UÇ
BİÇİMİDİ
Toplum 19. sayfa

GÖRGÜLÜ PASTANELERİNDE 500. GÜNE
YAKLAŞAN GREV
7. sayfa

Protestolar devlete yöneldi

Yüzbinlerin ayak sesleri egemenleri korku ve paniğe sürüklüyor.

■ Emekçilerin arasına ayırım koyarak onları birbirine kırdırmak isteyen güçler, boş durmayacaktır. Bugünden sonra, özellikle Alevilerle Sünniler arasında bir çatışma ortamı boyutlandırmaya çalışacaktır. Daha şimdiden buna başladılar bile...

■ Zulüm düzenini devam ettirmek, sömürü çarkını sağlamlaştırmak isteyen tefeci bezirganların karşısında, Halklar Kardeşir! Sloganını haykırmanın zamanıdır.

TMLGB önderlerinden
M. Ali ÇAKIROĞLU

ML Gençliğin, komünist önderi şehit düştü

■ M. Ali ÇAKIROĞLU, defalarca düştüğü işkence tezgahlarındaki tavriyle işkenceci polisleri dize getirerek "Bu kez sen kazandın" dedirten komünist bir direnişçiydi.

■ Tüm meziyetleriyle önderlik vasıflarına sahipti çeşitli alanlardaki mücadeleler içinde yetkinleşerek TMLGB Genel Sekreter Yardımcılığına kadar yükseldi. 22. sayfada

"Bölücü, Alevi, Komünist tipler devletimizin kamburudur"

■ RP yobaz fanatikleriyle birlikte sahnede yerini alırken devlet sessiz kaldı, ve sanatçıların, ozanların yakılmasını bekledi. Devletin 1980'den beri beslediği fanatik yobazlara "görev" düşmüştü.

Halk, Öncüsüyle birlikte ayaktaydı

■ TIKKO gerillaları, Xalburî (Karşılar) Köyü jandarma karakoluna baskın düzenledi. Gerillalar zaman zaman ateşi keserek, "Halka zulmedenler cezasız kalmaz. Faşizmin katil ordusu varsa, halkın TIKKO'su vardır. Halk sahipsiz değildir!.."

■ TKP/ML'nin çağrısı üzerine Hozat, Ovacık ve Mazgirt ilçelerinde kepenkler kapatılarak Sivas katliamı protesto edildi.

■ Dersim merkezinde 6 bin kişilik görkemli bir protesto mitingi yapıldı.

9. sayfada

Bir bereketli mekandır ki Munzur...

■ Munzur dağ silsilesi muazzam bir korunak olmakla yetinmez; bir yaşama olanağı da sunar. Ve TKP/ML kendi güçleri arasında 5 yıl süren

ayrılığın kalıntıları ve ayrılık ruhunun mezarı başına parti bayrağını, gerilla savaşının ivmesinin setine de halk ordusu TIKKO'nun sancağını dikti. 10. sayfada

Bereketli Munzur'un dağ kollarını yeni aydınlarda

Sunuş

MERHABA

Egemenler, ekonomik ve siyasi kriz içinde debeleniyor, debelendikçe kuşatma çemberi daha da daralıyor, bir nebze olsa nefes alabilmek için "yeni" hal çareleri arıyorlar. Ve elinin altında tuttuğu faşist gerici güçleri devreye koyarak Sivas'ın orta yerinde onlarca demokrat, aydın, yazar ve sanatçıyı ateşe veriyor. Ülkenin dört bir yanında katliama sessiz kalmayan yüzbinlerin ayak sesleri, hakim sınıflara korku salıyor.

Diğer yandan gelişen sınıf mücadelesi ve T. Kürdistan'daki mücadele egemenleri tam bir telaşa düşürmüş bulunuyor. Bugüne kadar MGK kararlar doğrultusunda yürütülen politikaların iflas ettiği yine kendileri tarafından kabul ediliyor. Ne varki bu kabul ediş sorunun çözümü noktasında siyasi adımların atılması biçiminde olmuyor, aksine daha militarist, daha anti-demokratik uygulamalar MGK tarafından uygulamaya sokulmak isteniyor. Başbakan Tansu Çiller ise bu tutumunda sivil uzantısı durumunda kalıyor. Başbakanın bizzat kendisi artık savaşın psikolojik boyutunu öne geçirmesini düşünüyor.

Sivas katliamının ardından Erzincan-Kemaliye katliamını birde bu açıdan değerlendirmek gerekiyor.

Sivas katliamının Türkiye gündemine oturduğu ve kitlesel gösterilerle devletin katliamcı yüzünü açığa çıkaran bir halk hareketliliğine dönüştüğü günlerde, katliamın etki alanını kırmak için Erzincan-Kemaliye'nin Başbağlar Köyüne gerilla kılıklı kimseler 30 civarında 'sünni' köylüyü kontr-a basın aracılığıyla hedef şaşırtılarak katliamı TIKKO ve PKK'ya yıkması, sadece onların çirkefliklerini gösteriyor. Konuyla ilgili yazıyı posta yoluyla gazetemize ulaştıran TKP/ML'nin açıklamasını 4. sayfa okuyucularımızın ilgisine sunuyoruz.

"Sivas katliamına karşı halk öncüsüyle ayaktaydı" başlıklı yazıda halkla kucaklaşan TIKKO eylemliliklerini coşkuyla okuyacaksınız.

Örgütlenme demokratik halkları için Ankara yürüyüşüne çıkan Kamu Emekçileri onbinlerle Sivas katliamını anında protesto etme yetisini göstererek hakim sınıfların hedef şaşırtma oyununa gelmediler.

TMLGB'nin önderlerinden M. Ali Çakıroğlu'nun elinde bomba patlaması sonucu polis tarafından hastaneye kaldırma bahanesiyle bilinçli bir şekilde ölmesine neden olmalarını içeren haber gazetemiz yayına hazırlandığı sırada elimize ulaştı. Gelişmeleri 22. sayfa bulacaksınız.

Dostlukla.

Okurdan

Her Karışta Biz

Değerli Özgür Gelecek Çalışanlarına,

Dostlar, sizleri Özgür Gelecek'le birlikte bahar kokusuyla selamlarım. Gazetemiz çok önemli bir gelişmenin olduğunu, yeni bir dönemin başladığını, baharın sıcaklığının Diyar-ı Bekir'den ta Avrupa'ya ulaştığını ve baharın da yeni kızıl günlere gebe olduğunu göstermektedir. Ben de bir okuyucu olarak MLM'nin düşüncesini gazetemden öğrenmek isterim. Ayrıca gazetede kullanılan fotoğrafların renkli olması halinde daha güzelleşeceğini düşünüyorum.

Bizler sunun farkındayız. Burjuvazi korkaklığını Özgür Gelecek'i toplatmakla gösteriyor. Özgür Gelecek MLM'nin gözü-kulağı olduğundan kendine yakışanı da yapmış olmaktadır. Faşist egemen güçler dünya tarihinde devrim önderlerini ne kadar kallettiyse bizler daha da çoğaldık. Onlar bizlere daha cesaret verdi. Onların yolu yolumuzu aydınlatıyor. Hızlandık devrim ateşini körüklemeye.

Bugün Peru'da Kızıl Şafak, Dersim'de Kızıl Yıldız, Sivas'ta, Erzincan'da meşale Tokat'ta Kızıldere, Artvin'de Kızıl Bayrak, Amasya'da Kır Çiçekleri, Gümüşhane'de durusu aktık. Toroslar'da kokan yosun, Kürdistan'da Newroz olduk. Biz ve yine biz.

WÖRGL'den A. HİDİR

Tek vücut olalım!

Merhaba Özgür Gelecek Çalışanları, öncelikle tüm içtenliğimizle Karakoçan'dan tüm devrimcilerle kızıl selamlar.

Faşist diktatörlüğün kanlı yüzünü sergilediği Kürdistan'da ve yargısız infazlarla büyük şehirlerde devrimci kanı dökülmeye devam ediyor. Ayrıca Karakoçan köyleri ve Karakoçan-Tunceli sınırında bulunan Çamurek, Paş, Pamuklu köyleri şu anda asker baskısı altında boşaltılmak için baskı görüyorlar. Bu baskı bizzat Koçyiğitler (xelan) karakolu başçavuşu tarafından destekleniyor.

Bu baskıları ve TC.'yi kınıyoruz. ML düşüncesiyle savunan tüm halkımızı MLM düşüncesini izleyen Kaypakaya çizgisinden ayrılmayan proleterya partisinde tek vücut olmaya çağırıyoruz.

Karakoçan Özgür Gelecek Okurları

Merhaba Özgür Gelecek Çalışanları

Bu benim sizlerle ilk mektuplaşmam, buna ihtiyaç duyduğum için yazıyorum. Bizim buradaki toplum çok sessiz ve çekingendir. Yani asimile olmuş bir toplum. Bu toplumda hiçbir şekilde dayanışma ve beraberlik yoktur. Sanki

ayrı dünyanın insanları hiç kimse birbirini umursamıyor. Ben isterim ki buradaki kitleyi bir araya getirip tek yumruk haline getirmek, dönüştürmek. Ama maalesef elimde ne kaynak, ne de yaptırım gücüm var. Ama, karşı tarafa bakıyorum, yani gerici düşünceli faşistler belli bir kitleye sahip olmuş köklü bir örgütlenme çabası içindeler. Milli Gençlik Vakıfları ve Nizami olan ocakları faaliyette. Ve 2.7.1993 günü gerici faşistlerden 67 kişilik bir grup Sivas'a gittiler ve o gün Sivas'da gericilerin daha önce planladıkları katliamı gerçekleştirdiler. Ve bu kişiler katliam sırasında ön saflardaydılar. Bunlar belirli şahıslar tarafından görülmüşlerdir. Bu durum bizi endişelendiriyor. Sivas'daki olayların İmranlı'da da gelecekte patlak vermesi kaçınılmaz bir hale gelecektir. İmranlı'daki insanlar için tehlike unsuru haline gelen gerici faşistleri nasıl susturabiliriz. Bunun için sizden yardım istiyorum. Devrimde çareler tükenmez diyorum ve ezilen ve sömürülen insanların tek kurtuluş yolunun sosyalizmde olduğunu vurguluyorum. Ve bu kavgada ben de varım diyorum.

Sivas'ta aşırı gerici ve faşistleri gerçekleştirdiği katliamı kınıyor, protesto ediyor ve bütün demokratlara baş sağlığı diliyorum.

Çoşku kaynağı

Bizler sosyalist basın okuyucuları olarak, Partizan, Özgür Gelecek ve Yeni Demokrat Gençlik yayınlarının özgürlük mücadelesine yapmış olduğu önemli katkıları, bu yazımızda vurgulamadan geçemeyeceğiz. Bağımsızlık, Halk Demokrasisi, sosyalizm ve yüce altın çağ komünizm yolunda, diğer sosyalist, basın-yayıncı olarak, Marksizm-Leninizm-Maoizm'in ışıltılı güzargahında, Faşist Devletin bütün baskı, şiddet ve yıldırma politikalarına rağmen, sosyalist basına yakışan, doğru haber verme anlayışını ve özgürlük savaşçıların gür seslerini her şart altında halkımızın bilincine masal dinletisinde sunarak, bunları, emin ve kararlı uygulamalarıyla

kesintisiz yaşama geçiren, bütün, Partizan, Özgür Gelecek ve Yeni Demokrat Gençlik yazar ve çalışanlarını, coşkuyla selamlar, mücadelenizde omuz omuza olduğumuzu bir kez daha yineleriz. Özgür Gelecek'in 7. sayısında yayınlanan "TKP/ML Olağanüstü Parti Konferansı, Marksizm-Leninizm-Maoizm'in zaferiyle sonuçlandırdı." başlıklı yayınladığınız haberle bütün halkımızda olduğu gibi, bizlerde de büyük bir coşku uyandırdı.

Bu coşkuumuz faşist komprador patron-ağa devleti tarafından da hissedildi ki; gazetenizin 7. sayısı bu bildirilere yer verdiğiniz gerekçeyle toplandı. Biz sosyalist basın okuyucuları, basın özgürlüğüne zincir vurmaya çalışan ve bunu her fırsatta kendi yüzünü teşhir edencesine uygulayan faşist TC. devletini çok iyi tanıdığımız için bunu doğal karşıladık ve bu uygulamaları kendi sonralarını hazırlayacak olan uygulamalar olarak değerlendirdik. Bizim önemseydiğimiz, bütün bu faşist uygulamalara karşı Partizan, Özgür Gelecek ve Yeni Demokrat Gençlik basının yoluna şaşmaz kararlılıkla devam edeceğinin pratikte her zaman ispatlanmasındı. Özgür Gelecek yolundaki Özgür Gelecek gazetesinin her şeye karşı, bu yolda ödünsüz yürüyeceğine inanıyor ve bu kararlılığınızdan dolayı sizleri bir kez daha kutluyoruz.

TKP/ML'nin olağanüstü parti konferansını Kürdistan dağlarında, faşist TC. devleti'nin bütün tanklı, toplu, uçaklı ve helikopterli saldırılarına rağmen, TIKKO gerillalarının sıkı koruması altında hiçbir kayıp vermeden başarıyla sonuçlandırması Marksizm-Leninizm-Maoizm'in kızıl bayrağıyla taçlandırılması zaferini, biz Özgür Gelecek, Partizan, Yeni Demokrat Gençlik okuyucuları olarak coşkuyla selamladığımızı belirtiyoruz. Enternasyonal proleteryanın ülkemizdeki sembolik örneği komünist kadın Barbara Anna Kistler'in Merkez Komite onur üyeliğine seçilmesini çok anlamlı bulduk. Ve Konferansın bu konudaki duyarlılığını ayakta alkışlıyoruz.

Konferansın Kürdistan dağlarında, büyük bir özveri ile başarıyla sonuçlandırılması "Güçlü Devlet" balonunu patlattığı gibi, "ülkenin her karış toprağına hakimiz" demogojilerinin de boşa çıkardığı ve halkımızın gelecek yarınlarını müdeledi. Biz okuyucular, Olağanüstü Parti Konferansı'nı bu duygu ve düşüncelerimiz içerisinde coşkuyla selamlıyor, Kürt-Türk ve Bütün milliyetlerden emekçi halkımızı, bu doğrultuda boyutlanacak özgürlük mücadelesinin saflarında yerlerini almaya çağırıyoruz. Şan olsun! Kızıl bir sayfa daha açan olağanüstü parti konferansına. Şan olsun! Partizan, Özgür Gelecek ve Yeni Demokrat Gençlik yayınlarının ışıltılı yoluna! Sevgiyle... Dostlukla...

Dersim'den Partizan, Özgür Gelecek, Yeni Demokrat Gençlik okuyucuları Adına CİHAN.

Sivas katliamını lanetliyoruz

Sivas'ta düzenlenen geleneksel Pir Sultan Abdal Şenliklerinde gerici faşistler tarafından polis destekli gerçekleştirilen katliamı şiddetle kınıyor ve haykırıyoruz!

KATLİAMLAR BİZİ YILDIRAMAYACAK VE MUTLAKA HESABI SORULACAK!

Izmir Amatör Özgür Gelecek Tiyatro Topluluğu

Özgür gelecek

elinize daha sağlıklı geçsin istiyorsanız

ABONE OLUN!

ABONE BEDELİ: Yurtiçi
6 aylık (12 sayı) 120.000 TL 1 yıllık (24 sayı) 240.000 TL
Yurtdışı
6 aylık (12 sayı) 48 DM 1 yıllık (24 sayı) 96 DM

— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 120.000 TL/240.000 TL'yi Kemal Boztaş, T. Vakıflar Bankası Nuruosmaniye Şubesi Hesap No. 2004187 yurtiçi hesabına yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 48 DM/96 DM'yi Kemal Boztaş, T. Vakıflar Bankası Nuruosmaniye Şubesi Hesap No. 2004187 yurtdışı hesabına yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

ADI SOYADI:
ADRESİ:
ŞEHİR:
TELEFON:

Banka makbuzunun fotokopisini

"Özgür Gelecek Gazetesi, Umud Yayıncılık Ltd. Şti. Oğul Sokak No. 16/2 Sultanahmet/İSTANBUL" adresine gönderin.

UMUT YAYINCILIK VE BASIM SANAYİ LİMİTED ŞİRKETİ adına Sahibi ve Sorumlu Yazışmaları Müdürü: **Kemal Boztaş**, Genel Yayın Yönetmeni: **Aydın Hanbayat**,
Yönetim Yeri: Oğul Sokak No. 16 Sultanahmet-İSTANBUL Tel: 516 25 38 - 516 60 20 Faks: 518 23 23, **BÜROLAR: ANKARA:** Necatibey Cad. No. 80-12 Maltepe Tel-Faks: 230 63 27, **İZMİR:** 850. Sokak No. 31 Üçüncübeyler Yaparsoy İşhanı 5/504 Konak Tel: 41 93 09, **ÇUKUROVA:** Atatürk Cad. Belediye Karşısı Çıkamaz Sokak Seven Ap. Kat 1 Daire 1 Tel: 573 780 Adana, **MALATYA:** Turgut Temelli Cad. Halepliöğü Apt. B blok. D:8 Tel-Faks: 22 08 04, **ESKİŞEHİR:** Sakarya Cad. Konya İşhanı No. 12 Daire 21 26120, **KAYSERİ:** Cumhuriyet Mah. Aytar Sok. Faraşoğlu İşhanı (9) Kat:4 No:5.

Avrupa Temsilciliği: Basel Halkevi Erlen Str. 58-4057 Basel SCHWEİZ

ABONE KOŞULLARI: Yurtiçi, 6 aylık (12 sayı) 120.000 TL, 1 yıllık (24 sayı) 240.000 TL. Yurtdışı, 6 aylık (12 sayı) 48 DM, 1 yıllık (24 sayı) 96 DM. Yurtiçi Hesap No: 4004188 Kemal Boztaş T. Vakıflar Bankası Nuruosmaniye Şubesi Hesap No: 2004187, Yurtdışı Hesap No: Kemal Boztaş T. Vakıflar Bankası Nuruosmaniye Şubesi Hesap No: 4004188

Baskıya Hazırlık: UMUT YAYINCILIK, Basılıncı Yeri: AYDINLAR MATBAACILIK, Dağıtım: YAY-SAT

www.partizanarxiv.net

37 demokrat ve aydınınin feci bir şekilde ölümü, yüzlerce insanın yaralanmasıyla sonuçlanan ve başta Sivas halkı olmak üzere, bütün Türkiye halkları arasında panik yaratan bu olay, ne bir Alevi-Sünni çatışması ne de aydınlarla gericiiler arasında çıkmış bir savaştır. Başından sonuna kadar planlı hareket eden bir güç var işin içinde. Sivas olayı bir komlodur. Çeşitli mezhep farklılıklarını daha da keskinleştirip halkları birbirine düşürerek kamuoyunun gündemini çarpıtmayı, halkların kafasını karıştırmayı hedef alan karanlık bir oyundur.

Sivas'ta düzenlenmesi düşünülen Pir Sultan etkinlikleri henüz başlamadan önce, gerici-yobaz akımlar dağıttığı bildirilerle bir provakasyon yaratmaya ne kadar açık olduklarını göstermişlerdir. Bir adım önüne bile görebilecek kadar ileri düşünceden yoksun olan yobaz takımlarının bu bildiri ve aralarındaki provakasyonların ve kontr-gerillanın istihallerini henüz etkinlikler başlamadan kabartmıştı.

Olay günü, cuma vaazının etkisiyle bir kaç örümcek kafalının peşinden sürüklenen belli bir kitle, Pir Sultan heykeli söküyor ve boynuna ip takarak sokaklarda dolaşıyor. Bütün bunlar yapılırken devletin bir yetkilisi çıkıp da "durun" demiyor, yapılanları engellemiyor. Birakalım böyle bir şeyi engellemelerini, aksine yapılanları bizzat Sivas Belediye Başkanı Temel Karamollaoğlu, Vali Ahmet Karabilgin, Tugay Komutanı Tuğgeneral Almet Yüçetürk ve İçişleri Bakanı Mehmet Gazioğlu'nun bilgileri ve yetkileri dahilinde yapıyor.

Türkiye'nin herhangi bir yerinde birkaç bin işçinin en doğal hakları için böyle bir gösteri yapması devlet tarafından kanla bastırılırken Sivas'taki bu engin hoşgörünün altında yatan gerçek nedir acaba? Son 15 yıldır her 1 Mayıs'ta işçilerin emekçilerin üzerine kurşun yağdıran devlet, niçin Sivas'ın örümcek kafalılarını teşvik etmiştir? Evet, Alevi-Sünni, Türk-Kürt hangi mezhep, din veya milliyete mensup olursa olsun bütün halkların bundan çıkaracağı dersler vardır.

Gerici Belediye Başkanı Karamollaoğlu'nun "Gazaniz mübarek olsun!" yollu konuşmasından sonra kitle dağılmıyor ve kokuşmuş ortaçağ kafalarının peşinden giderek yazarların, sanatçıların kaldığı otel önünde toplanıyor. Otelde mahsur kalan insanlar, 7 saat boyunca devletin hemen hemen bütün kademelelerini arayarak durumun vahametini bildiriyorlar. Buna karşın Valisinden İçişleri Bakanına ve Amerikan vatandaşları çiçeği burnunda Başbakanına kadar bütün yetkililer sözbirliği etmişcesine bir ağızdan konuşuyorlar. "Güvenlik güçleri herşeyi hakimlerdir", "Herhangi bir infiale meydan verilmeyecektir.", "Her şey denetimimizdedir." vs. vs.

Sonuç: 37 ölü ve yüzlerce yaralı ve körüklenmeye çalışılan Alevi-Sünni çatışmaları... Aradan günler geçmesine rağmen, kendine "aydın" diyen kesimler hafa bu olayın sorumlularının yakalanarak cezalandırılmasını istiyorlar. Enerjisini Kemalizmden alan A. Nesin kadar bile düşünüp devletin sergilediği "alçaklığı" göremiyorlar. Birkaç ay içinde bir-iki tane Aczmendi tarikati taraftarı, birkaç imam, belki Belediye Meclis Üyesi Erçakmak yakalanarak "yargı" karşısına çıkarılacaktır. Oysa katliamin sorumluları bunlar değil ki! Bunlar sadece birer piyondan ibarettirler. Düşünme yetisinden yoksun, ortaçağın kokuşmuş kimliğine sahip oldukları için çok güzel provakasyona geldiler. Asil sorumlu devlettir. Yobazların otele saldırmasını, oteli, hem de içindekilerinin tümüyle birlikte yakmasını, hiçbir önleyici imkanı seferber etmeyen devlet bizzat teşvik etmiştir. Önce Tugay komutanı General Yüçetürk elindeki

T.C destekli II. Sivas katliamı cezasız kalmayacaktır !

hiçbir birliği olayların önlenmesi için kişilardan çıkarmamıştır. Vali Karabilgin'in emrinde yüzlerce polis varken göstermelik olarak 15-20 tanesini otelin önüne göndermiş, bunlar da olayı seyretmekle yetinmişlerdir. Hafta polislerden birkaçı da göstericilerin saflarına geçerek oteli taşlamışlardır. Normalde bu gibi olaylarda hazır kıta beklemesi gereken hem askeri, hem de Belediye itfaiye ekipleri yangına müdahale etmemişlerdir. Askeri itfaiye yangın yerine hiç gelmezken, belediyeninkiler saatlerce sonra gelmişlerdir. Üstelik delik deşik su hortumlarıyla ve sırtlarında yumurta küfesi varmış gibi ağır-aksak hareket ederek.

Devlet yetkilileri büyük bir alçaklık örneği sergileyerek olaydaki sorumluluklarını gizlemek için halkın tahrik edildiğinden dem vuruyorlar. Göstericilere müdahale edilmemesine gerekçe olarak da böyle olaylarda halkı yatıştırmanın, ona "hoşgörülü" yaklaşmanın esas olduğunu söylüyorlar. Fakat nedense yüzbinlerce Zonguldak madencisinin yolunu panzerlerle keserlerken bu hoşgörülerin eser yok! Newroz Bayramı kutlanırken yoksul Kürt emekçisinin üzerine kurşunlar yağdıran devlet güçleri, nedense Kürdistan'da hoşgörüyü unutuyor! Nedense bu aynı faşist çeteler, yargısız infazlarla katledilen devrimcilerin cenaze törenlerinde halkı yatıştırmayı, kalas ve toplan, panzerlerle onların üzerine yürümek olarak algılıyorlar.

Halkların en doğal taleplerini dahi kanla bastıran, 20 milyon Kürt'ü en ufak bir kültürel etkinlikten bile men eden devlet, Sivas'ta neden böylesine müsamahakar ve de teşvikçi davranmıştır?

Hafızlarımızı şöyle bir yoklarsak bu tür olayların nedenini çok kolay bir şekilde ortaya çıkarabiliriz. Yaşı bugün 20 olanlar bile, 12 Eylül 1980 Askeri Faşist Darbesi'nden birkaç yıl önce de benzeri komploların, provakasyonların tezgahlandığını anımsarlar. 1977 ile 1980 arası gibi bir zaman diliminde, bugün Sivas'ta olan olayın aynısı Elazığ, Malatya, Maraş, Çorum, Yozgat vb. yerlerde uygulanmıştı. Bugünün geçmiştikilerden tek bir farkı vardır. Geçmişte bu oyunlar ırkçı-faşist MHP eliyle oynanıyordu. Şimdi ise başını kontr-gerillanın çektiği, emrinde devrimci kanına girmek için sokak sokak dolaşan eski itirafçı-infazcı caniler bulunan, sözde " Hizbullah" örgütleriyle tezgahlanmaya çalışılıyor.

Çünkü faşizm açık yönüyle bir kez daha ortaya çıkabilemek için kargaşalıklar yaratmayı sever. Onun açık yüzüyle arzı endam edebilmesi için Türk-Kürt veya Alevi-Sünni halk gruplarının birbirine girmesi, bir kargaşalık ortamı yaratılması gereklidir. Çünkü kendini ülke ve dünya kamuoyuna ancak böyle yutturabilir. Asil hedefi, halkın gelişen ekme ve demokrasi mevzileridir. Halkın mücadelesi yükseldikçe o yerinde duramaz, en ufak bir kıpırdanışı dahi provoke etmek ister. Halkların arasında yapay ayrılıklar sokarak onları birbirine düşürmeye çalışır. Halkları Aleviydi-Sünniydi, Kürtü-Türktü diye birbirine düşürmenin diğer bir nedeni de haklı olan devrimci şiddet ile haksız olan karşı-devrimci şiddeti halkların gözünde bir hale getirmek yargısız sokak infazlarıyla, kontr-gerillanın kanlı köy baskınlarını daha büyük boyutlarda gündeme sokmak, deyim yerindeyse "at izi ile it izini birbirine karıştırmak"tır.

Askeri faşist diktatörlük, egemenlerin ellerindeki iktidarı sağlamlaştırmak için başvurdukları bir yöntemdir. Çünkü bu iktidar, askeri, polisi, iti, MİT'le onların çıkarlarının biricik temelidir. İktidarı tehlikeye düşür

tüğünde, yeniden eski zulüm ve sömürü düzenlerini tesis ve devam ettirebilmek için başvurulacak bütün yöntemleri kendilerine mübah görürler.

Ne zaman ki devrimci-demokrat halk hareketleri iktidarı sallamaya başlamış ya da ne zamanki bir halk uyanış bayrağını açmışsa, egemenler tarafından hep aynı komplolar düzenlenmiş ve aynı provakasyon ortamları oluşturulmuştur. Halkların tarihi bu tür çirkef oyunlarla doludur. 1840, 1860, 1870, 1890, 1914-15, 1917 tarihlerinde Kürtlerle Ermeniler; Müslüman Kürtlerle, Yezidi Kürtler defalarca birbirine kışkırtılmış ve halklar birbirini kırmıştır. Çünkü bu dönemler hem Kürtlerin hem de Ermenilerin ulusal uyanış dönemleriydi.

1920'de Koçgiri Halk Hareketi döneminde Lazlar, Laz Alayları adı altında toplanarak Kürtler kırdırılmıştır.

1923'te Ege bölgesinde yüzyıllardan beridir meskun olan Rumalara karşı Türkler kışkırtılmıştır.

1925'te Şeyh Said isyanında, 1930 Ağrı ve Zilan isyanlarında, 1938'de Dersim isyanında Sünni Kürtler ile Alevi Kürtler "su şeriatı kurup senin kafanı kesecek", "bu kafidir sizlerin namusunu elinizden alacak" diye defalarca Alevi-Sünni birbirine kırdırılmıştır. Ve bütün Kürt isyanlarının bastırılmasının temelinde bu yatar.

İktidarlarının sallandığını hissettikleri an, onlarda artık ne dini duygulara saygıdan, ne ölüye saygıdan, ne insanlık onurundan ne de namustan eser kalır. Burjuvazi kendi karakterini devlete direkt olarak yansıtır. Çıkarlarının koruyucusu olan iktidarlarını ayakta tutabilmek için, bütün insanı değer ve erdemleri ayaklar altına alırlar.

Yeryüzü kokuşmuş faşizmden daha ahlaksız bir düzene tanık olmuştur. Dün Maraş'ta katlettikleri ölü kadının ırzına geçenler, bugün aynı şeyi Munzur Dağı'nda, Botan'da şehit düşen kadın greillayla yapıyorlar! Dün Ermenidir diye bütün köy halkına boynunda asılı haçın üzerine pislemesi için süngü dayayan faşizm, bugün Kürt köylülerini topladığı meydanlarda çırılçıplak soyuyor ve insanları bok yemesi için zorluyor! Dün Sabiha Gökçen gibi cariyeleyle Dersim'in köylerine bombalar yağdırarak onbinlerce Kürt'ü katlettiler, bugün Sivas'ta insanları canlı canlı yakıyorlar! Çünkü faşizm, dünyanın gördüğü en alçak düzenidir! Faşizm namussuzlukluktur, ahlaksızlıktır; faşizm rezilliktir!

Tarlasını süren veya hayvanını otaran Sünni Şemo ile Alevi Heydo'nun ya da Yezidi Gındor'un emeği, aynı ağalarca, aynı tefecilerce sömürülür. Aynı fabrikada üretim yapan işçi Osman ile Şewga'nun

alın teri, aynı kan emicilerce içilir.

Ne demirci Agop usta ne de ayak-kabırcı Ramazan dayı memnundur bu düzenden.

Alevi veya sünni olsun paraları olmadığı için hastalarını hastane kapılarında rehin bırakanlar; Kürt, Türk ya da Arap, Laz, Çerkez olsun akşama pişireceği aşın hesabını yapanlar, ay sonunu nasıl getireceğini düşünenler, oğullarını askere göndererek kirli savaşta kaybedenler; geceyarıları kan uykulardayken bomba çatırtılılarıyla evleri kontr-gerilla tarafından başlarına yıkılanlar hep bu ülkenin emekçileridirler.

Emekçilerin arasına ayırım koyarak onları birbirine kırdırarak isteyen güçler, boş durmayacaktır. Bugünden sonra, özellikle Alevilerle Sünniler arasında bir çatışma ortamı boyutlandırmaya çalışacaklardır. Daha şimdiden buna başladılar... Sivas olayının üzerinden bir hafta geçmeden 5 Temmuz 1993 günü Erzincan-Kemaliye'nin Başbağlar köyüne baskın düzenleyen gerilla kılıklı kimseler, 30 civarında "sünni" köylüyü, köyün camisinden alarak katletmişlerdir. Kont-ra basın aracılığıyla hedef şaşırtılarak katliamın TIKKO ve PKK'ya yıkılması sadece onların çirkefliklerini gösterir. Haber sayfalarımızda göreceğiniz gibi TKP/ML MK imzalı kamuoyuna yapılan basın açıklamasında "Bu katliamın partimiz TKP/ML önderliğindeki halk ordumuz TIKKO ile hiçbir ilgisi yoktur. Ve olamaz da. Zira bu, partimizin, siyasal-ideolojik hedeflerine tamamen aykırıdır." denilmektedir. İcraatlarına sahip çıkamayacak kadar korkak olan egemen sınıfların korkusu boşuna değildir. Yüzbinler "katil devlet, katil ordu, TIKKO Sivas'a" diye haykırıyorsa bu onların korkularının ne kadar isabetli olduğunu göstermektedir. Unutulmamalı ki munzurdan Dicle'ye, Karadeniz'den Toros'lara uzanan silahların eleştirel gücü, Sivas, Başbağlar katliamlarının cezasız bırakılmayacağını kanıttır.

Yukarda saydıklarımızı üstüste koyup değerlendirdiğimizde, bir alevi-Sünni çatışmasının kimler tarafından istendiğini, arzalandığını görürüz. Gerici yobazların nasıl provakasyona getirildiği ve asil hedef olarak onları göstermekle kimlerin kendilerini gizlediğini açıkça görebiliriz.

Bütün emekçiler, ortak sorun ve dörtlü için elele, omuz omuza olmalıdır. İrkçı-faşist burjuvazinin tezgahlamak istediği komplolar boş çıkarılmalıdır. Zulüm düzeni devam ettirmek, sömürü çarkını sağlamlaştırmak isteyen tefeci bezirganların karşısında, Halklar Kardeşler! sloganını haykırmanın zamanıdır. Bütün devrimci ve demokratlar; bütün işçiler ve köylüler; bütün aydınlar ve öğrenciler Alevi-Sünni Kardeşler! sloganıyla düzene karşı elele, omuz omuza olmalıdır.

Sınıfsal ve ulusal mücadeleye karşı, T.C tarafından örgütlendirilen ve kontr-gerillanın denetiminde kullanılan şeriatçılar cuma namazından sonra, örümcek kafalı belediye başkanının ve devletin resmi güçlerince insanlığa saldırtılıyor.

Camilerde tezgahlanan bir katliamın güncesi

Haber Merkezi/Sivas'ta 2 Temmuz günü 37 insan faşist gerici bir grup tarafından Madımak Oteli'nde yakılarak katledildi. İçlerinde devrimci-demokrat çevrelerden oldukça yaygın üni olan sanatçıların da bulunduğu bu insanların cenaze törenleri olağanüstü kitlelilikle katılmı olduğu birer anti-faşist gösteriye dönüştü.

Sivas'ta gelişen olayları yaratan faşist-gerici bir güruhu ve katliam devlet tarafından desteklenmişti. Nitekim olaydan sonra devlet erkânının yaptığı açıklamalarda Aziz Nesin'in tahrikçi olduğu ısrarla vurgulandı. Katiller ise Şeytan Aziz'in kıskırttığı masumlardı adeta. Tansu Çiller: "Otelin etrafını saran vatandaşlarımıza hiçbir zarar gelmemiştir" diyerek kimi kolladığını açıkça beyan ederken, İçişleri Bakanı Mehmet Gazioğlu'da Aziz Nesin için soruşturma açılacağından bahsederek aktardığı suçluyu diline döküyordu. Katledilen insanların cenaze törenine ise Uğur Mumcu'nun cenaze töreninin tam aksine devlet erkânı hiç katılmıyor, sadece tabanının bozulacağından çok korkan SHP'liler arz-ı endam ediyordu. Mecliste de anma yapılmaması bunun bir yansımasıydı. Cenazelere devrimciler sahip çıkıyordu.

Sivil faşistlerin tüm katliamlarında yaptıkları gibi Sivas'ta da bir hafta öncesinden orta Anadolu'nun çeşitli şehirlerinden yandaşlarını şehre yığıldığı, kontr-gerillanın olayları yönlendirdiği, saldırı anlarında polis ve jandarmanın ya ortaktan kaybolduğu ya da hemen hiç müdahale etmediği, özellikle askerlerin izlemek ama hiç müdahale etmemek için kesin emir aldığı bilinen gerçekler. Saldırganların çoğunun da Milli Gençlik Vakıflarında yuvalanan oldukça genç insanlar olduğu da tanıkların anlatımında var.

KATLİAMIN ÖNGÜNÜ

Daha önce üç kez Banaz'da gerçekleştirilen Pir Sultan Abdal kültür etkinlikleri ilk kez bu yıl Sivas'a kaydırılması ve Aziz Nesin'in de şenliğe katılacağı gerici çevrelerde günlerdir konuşulan şeylerdir. Gerici-ler köylerde gezerek insanları şenlik günü Sivas'a gelmeye çağırdılar.

1 Temmuz'da şenliğün ilk günü "müslümanlar" imzalı bir bildiri yayınladı. Bildiride Aziz Nesin'in Kur'an'da dokunulmazlığına dil uzattığı belirtiliyor ve "Salman Rüşdi müslümanların çok az olduğu kafir bir ülke de sokaka çıkmaya cesaret ede-

Polis, jandarma ve faşist güruh 37 insanın ölümünü sonuçlanacak yangını seyrediyor.

mezken, onun yerli uşağı Aziz Nesin köpeği, yanında kendisiyle beraber şehrimiz valisi tarafından davet edilip şehirde adeta müslümanlarla alay edercesine gezilmekteydi. Gün müslümanlık uğruna gerekleri yerine getirme günüdür" deniliyordu.

Aynı gün şenliğin açılışında bir konuşma yapan Aziz Nesin, Kuran ve Peygamberi hakkındaki görüşlerini açıklıyordu. Daha sonra kitaplarını imzalamak için gittiği Buruciye Medresesinde gericiilerin saldırısına uğruyordu.

CAMİLERDEN ÇIKTILAR

2 Temmuz Cuma günü, Aziz Nesin'in Şenlikteki konuşmasından alınarak yapılan yerel gerici basın, halkı Aziz Nesin'e karşı protestoya çağırıyordu. Cuma namazı öncesi gericiilerin yoğun hareketliliği olduğu göze çarpmaya başladı. Öğlen saatlerinde imza günü için toplanan yazarlara bir dinci "dinsizlere ölüm, cezanızı bulacaklarınız" gibi tehditler savurup kaçınca yazarlar polisin talebi üzerine imza gününü erteleyip

otele döndüler.

Cuma namazı sırasında provakötörler "Şeytan Aziz Sivas'a geldi. Allahsızlık propagandası yapıyor. Camilere saldıracakları gibi" ifadeler kullanarak, namazdaki insanları isyana çağırıyorlar. Namaz çıkışı "Haydi yürüyelim, bunları gebertelim" sözleriyle kitleyi harekete geçirdiler. Olağanüstü kalabalık olan camilerden çıkan insanlar merkezdeki Paşa Caminin önünde toplandılar. Yaklaşık 400 kişilik gruplarında Türk bayraklarıyla valiliğe yöneltiler. Valilik binası taşlandı, Vali Ahmet Karabilgin şenlikleri organize ettiği için istifaya çağırıldı. Kısa sürede kitle iki misline çıktı. Polis saldırırganlara müdahale etmedi.

KÜLTÜR MERKEZİNE SALDIRI

O gün kültür merkezi önünde açılan kitap sergilerini gezmeye gelen insanlar önce polisin kültür merkezi önünde oluşturduğu barikatı ardından da gerici sloganlar atarak gelen 5 bin civarında bir kitleyi gördüler. El-

lerinde önceden hazırladıkları sopalar ve taşlar olan gericiler polis barikatına iyice sokuldular. Birisi polis megafonundan tek bir bile getirdi.

Kültür merkezinde bulunan devrimci-demokratlar hemen kitap sergilerinin açıldığı masalardan ve çevrede bulunan inşaat malzemelerinden bir barikat oluşturdu. Gerici-ler kitleye taş atmaya başladı. 50-60 civarında olan polis karşılık verilmemesini ve içeri girilmesini istiyordu, bir yandan da saldırıya uğrayan kitleyi görüntülüyordu. İlk atılan taşlardan 5-10 kişi yaralandı.

Saldırganlar bu arada geri çekilerek kültür merkezinin arkasına doğru yürüdüler. Devrimci-demokratların slogan atması üzerine geri döndüler. Polis aradan çekildi ve "kaçın geliyorlar" diye bağırıyor sadece. Kültür merkezi önünde taşlı sopalı saldırırganlarla göğüs göğüse çarpışan bir çok insan yaralandı. Kapılar kapatılarak barikatlar oluşturulmaya çalışıldı. Camlardan içeri taş yağdı. İçeride bir panik yaşandı.

Bu arada bir direniş komitesi oluşturuldu. Kültür merkezindeki insanların çoğunluğunu kadın ve çocuklar oluşturuyordu. Saldırganlar bir süre sonra kültür merkezinin önünden ayrıldı. Belediye Başkanı kitleye hedef gösteriyordu "vilayetin yönünde ilerleyin, şeytan otele".

VE KATLİAM

Saldırganlar gerici sloganlar atarak Madımak Oteli'nin önüne geldiler ve oteli kuşattılar. Polis grubu püskürttü. Ancak daha da kalabalıklaşarak yeniden geldiler. "Sivas Şeytan Aziz'e mezar olacak" sloganı dillerdeydi. Gerici güruh otele gelmeden önce can güvenliği kalmayan bir çok kişi de otele toplanmıştı. İkinci namazından sonra oteli kuşatan çember daha da kalabalıklaştı. Aziz Nesin, Erdal İnönü'yü aradı ve "vaziye-te hakim olduklarını" duyunca rahatladı. Prof. Cevat Geray'ın aradığı Vali ise "tahlil tehlikeli" diyerek oradaki onlarca insanın kaderini çiziyordu. Bu arada kalabalığın 17.30 suların 15.000 kişiye kadar çıktığı. Yarım saat sonra validen aldıkları destekle şeriatçılar daha önce kaidesinde sokağın Pir Sultan Abdal heykelini halatla bağlayıp, sürükleyerek otele önüne getirdiler.

Otelin karşı kaldırılmasında belediye tarafından konan parke taşları otele doğru fırlatmaya başladılar.

Otelin içindekiler otelin ön kısmını bu nedenle boşalttı. 19.00 suları ise saldırırganlar otelin çevresindeki araçları ateşe verdiler. Aynı saatlerde otelin telefon bağlantısı kesildi. Bir süre sonra elektrikleri de... polisler gözünü önünde otel 20.00 suları ateşe verildi. Sonuç 37 ölü... Aziz Nesin ise epeyce sermayesi bir süreçten sonra Ankara'ya dönüyordu.

Izmir protesto için ayakta

Haber Merkezi/Izmir'de 3 Temmuz günü Otomobil-İş'te bir araya gelen meslek odaları, sendika, siyasi parti temsilcileri ve derneklerin katılımıyla 500 kişi Cumhuriyet Alanı'ndan Merkez Postane'ye dek Sivas'taki katliamı protesto eden sloganlar atarak yürüdüler. 4 Temmuz'da 100 kişilik bir grup Çankaya'ya dek yürüdü. 5 Temmuz'da dernek, sendika, kitle örgütleri temsilcileri, sanatçı ve yazarlar Atatürk Anıtı'na çelenk koyarak olayı protesto ettiler.

Aynı gün 2 bin kişi Karşıyaka Pir Sultan Abdal kültür ve Tanıtma derneği'nden çıkan 2000 kişi İnsan Hakları Parkı'na dek yürüdüler.

6 Temmuz'da Faşizme Karşı Birlik Platformu Konak Alanı'nda topladığı kitleyi, Talatpaşa Bulvarı üzerinden Cumhuriyet Alanı'na dek yürüttü. Burada katliamı protesto eden konuşmalardan sonra kitle dağıldı. Aynı gün Karşıyaka Belediyesi'nde çalışan 200 işçi Atatürk Anıtı'na dek yürüyüş yaptılar.

Bornova Belediyesi'nde çalışan 500 işçi de Atatürk Anıtı'na siyah çelenk koydu. Gültepe ve Kadifekale'de de protesto gösterileri yapıldı.

Diğer şehirlerde protestolar

Haber Merkezi/Mersin, Antalya, Çorum, İzmir'de de miting başvurularını bu illerin valileri reddettiler. Malatya'nın Arguvan ilçesi esnafı 9 Temmuz'da kenek kapattı. İkisi dışında bütün esnaf eyleme katıldı. Tokat'ın Turhal ilçesinde ise protesto yürüyüşü yapan bir gruba gerici ve polis saldırı. Olaydan dolayı 7 kişi gözaltına alındı. 7 Temmuz'da Pülümür'de bütün dükkanların kenekleri katliamı protesto etmek için kapattı. Kırklareli'nde partiler ve DKÖ'lerden bin kişinin katılımıyla bir miting yapıldı.

Eskişehir'de 7 Temmuz günü "Valilik Meydanı'nda" 59 kitle örgütünün katıldığı bir toplantı yapıldı. Ayvalık'ta DSP'nin düzenlediği mitinge 10 bin kişi katıldı. Akhisar'da 5 Temmuz günü Eğitim-Sen, Tüm Bel-Sen ve siyasi partilerin katılımıyla bin kişi şenir merkezine sloganlar atarak yürüdü. 6 Temmuz'da ise bu kez Akhisar 1500 kişilik bir kitlenin yürüyüşüne sahne oldu.

Sivas'ta Devrimci İnsiyatif

Haber Merkezi/Katliam sonrası Sivas'ta alevi ve devrimcilerin etkin olduğu mahallelerde olay ilk başta yeni bir alevi-sünni çatışması gibi algılandı. Ama sonra Ali Baba, Gökçe Bostan, Kolej mahallelerinde direniş komiteleri oluşturuldu. Böylece sokaklarda ellerinde demir çubuklar ve sopalarla dolaşan gençler devrimcilerin insiyatife girdi. İlk tepki 3 Temmuz günü Kolej mahallesinde oturma eylemi yapılarak gerçekleştirildi. Pazar günü yaklaşık 1000 kişi Ali Baba Meydanı'nda 2 saat oturma eylemi yaptıkdan sonra yürüyüş geçileri ve Kolej mahallesini boydan boya geçerek Uzun Evler'in önüne geldiler. Yolda askerler ve polisler barikat kurmuştu. Kitle polisin çekilmesini istedi. "Katil Polis Defol" sloganları üzerine polisler çekildi ve eylem sona erdi. 7 Temmuz'da Madımak Oteli'ne karanfili ve mum koymak isteyen bir gruba polis silah kullanarak saldırı. 11 kişi önce gözaltına alındı, sonra dövülerek serbest bırakıldı. 10 Temmuz'da bu kez 100 kişilik bir grup Ali Baba semtinden alkışlarla yürüşe geçti. Polis saldırı ve 12 kişi gözaltına alındı.

PTT KANALINIYLA TKP/ML-MK'NİN 3 TEMMUZ GÜNÜ YAYINLANDIĞI BASIN AÇIKLAMASINI SUNUYORUZ:

TÜRK-KÜRT VE ÇEŞİTLİ MİLLİYETLERDEN TÜRKİYE HALKI!

Sivas'ta yapılan katliamın altında alevi-sünni çatışması değil sınıf kavgası gerçeği yatıyor. 2 Temmuz cuma günü Sivas'ta ileri, demokrat, devrimci olan kesimlere yönelik gerici-şeriatçi ve faşistler tarafından yapılan saldırı ve katliam ilk olmadığı gibi son da olmayacaktır. Geçmişte Çorum'da Maraş'ta yapılan saldırıların bir devamı ve bundan sonra yapılacak daha kapsamlı gerici-faşist saldırıların bir provasidir. Kesinlikle alevi-sünni çatışması değildir. Çorum ve Maraş'ta olduğu gibi Sivas'taki de ezilen, sömürülen, sömürülen sınıflar, ileri demokrat ve devrimci güçleri, gerici-faşist güçler arasında asırlardır devam eden sınıf mücadelesinin bir parçasıdır. Bu böyle biline!

Sivas'ta yaşanan bu katliamın altında alevi-sünni çatışmasını göstermek veya göstermeye çalışmak sınıf gerçeğini görmemektir. Gerici-faşistler ve faşist devletin ekmeğine yağ sürmektir, gerçek suçluları, sınıf düşmanlarını gizlemektir. Sivas katliamını gerçekleştirenlerin dinci, şeriatçi ve faşist kişilerin lması, bu gerçeği değıştirmek. Onlar, ortaçağ karanlığını, dini esaslı baskıcı ve sömürücü devlet tarafından sürdürülmesini isteyen, karanlığın aydınlanmasını istemeyen, ezen-ezilen sömüren-sömürülen sınıf ayrımını ortadan kaldırılmamasını istemeyen gerici-faşistlerdir.

Onlar, karanlığa karşı aydınlatıcı savunan, gericiğe karşı ileniyi savunan, dini esaslı devlet yapısına karşı laikliği savunan, ezen ve sömüren egemen güçlere karşı mücadele yürüten, kendisine ilenciyim, demokratim, devrimcim diyen herkese, demokrasiye, özgürlüğe, bağımsızlığa karşıdır. Onlar, Pir Sultan Abdal'in heykelinin varlığına dahi tahammül edemeyecek kadar gözü dönmüş halk düşmanlarıdır.

İşte bu gerici-faşist güçler, devletin yardım ve desteğiyle geliştirilip güçlendirilmekte örgütlenmelerine ve silahlanmalarına göz yumulmaktadır. Faşist Türk devleti besleyip büyüttüğü bu güçleri, Sivas'ta olay çıkarmasına, 36 kişinin din din yakılarak katledilmesine, onlarca kişinin yaralanmasına suç ortaklığı yapmıştır. Burada esas suçlu faşist Türk devletidir. Komprador patron-ğa düzenidir. Devlet gücünü, Sivas'ta bu gerici faşist halk düşmanı güçleri, olay çıkarması ve katliam yapması için 8-10 saat beklemiştir. Adeta "gün katliamı yapın, yakın yakın" demisler. Türkiye Kurdistanı'nda PKK'ya karşı 1-2 saat içinde savaş uçakları kaldırıp yoğun bombardıman yapan bu faşist devlet, Sivas'ta neden 8-10 saat beklemiştir?

Devletin bu yaptığı yetmişimüş gibi, katliamdan sonra faşist devletin yetkilil sözcüklerinin ve bu düzen partilerinin de olayı değerlendirmesi ilginçtir, gülmektir. "Yavuz hırsız ev sahibini bastırı" misali hep bir ağızdan kendi suçlarını gizlemek, gerici-yobaz ve faşistlerin suçunu hafifletmek için, olayda can veren, saldırıya uğrayan ve yaralanan ilenci, demokrat ve devrimci kesimlere saldırmış ve onları suçlamışlardır. Bu bile tek başına, komprador-patron-ğa devletin, onun sözcüklerinin ve bu düzen partilerinin kimselerden yana ve kime karşı olduğunu göstermeye yeter.

Antık faşist Türk devletinin, bu düzen partilerinin gerçek yüzlerini, sınıf yapılarını halkımız görmeli, onlara destek vermekten, oy vermekten kurtularak gerçek kurtuluşun kendi mücadeleleriyle olacağını kavramalı ve ona göre örgütlenmeye çalışmalıdır. Dün Çorum, bugün Sivas yarın başka bir yer. Halkımız bu gerçekleri görerek hareket etmemeli ve örgütlenerek kendi davasına sahip çıkmadığı müddetçe daha çok Çorum, Kahramanmaraş, Sivas olayları olur. Katliamlar yapılır. Yıllardan beri gerici-faşist kesimler durmadan genişleyerek örgütleniyor, silahlanıyor, bunu bilmiyor mi var? Bu halk düşmanları niçin ve kime karşı örgütleniyor ve silahlanıyor? Mücadeleyle girmesiz, daha çok bu tür saldırıların hedefi olacaktır. Burada bir kez daha açıkça söylüyoruz ki: yıllardır faşist Türk devletine, gerici-faşistlere karşı silahlı mücadeleyi yürüten, son birkaç yıldır gerilla savaşını geliştirip yaymaya çalışan partimiz TKP/ML halkımızın ilenci ve demokrat kesimlerin haldini almaya, onları korumaya, onlara yönelik saldırılara karşı koymaya, en önde savaşmaya ve bu mücadelelerde halkımıza önderlik görevini yerine getirmeye çalışacaktır. Halkımıza, ilenci ve demokrat kesimlere yönelik saldırılara karşı sessiz kalmayacak, yapılan katliamların hesabını mutlaka soracaktır. Bundan hiç kimsekin kuşkusu olmasın.

Bu mücadelede partimiz TKP/ML halk ordumuz TIKKO, gençlik örgütümüz TMLGB; halkımızdan partimize yardımcı olmalarını, sallarında gerilla savaşını yürüten TIKKO'ya katılarak sallarında savaşmalarını, gençlerin TMLGB'ye katılarak kendilerini yetistirmelerini istemektedir. Halkımızın sınıtsal kurtuluşunu sağlayacak olan Demokratik Halk Devrimi mücadelesi içinde herkes kendi çapında gücü oranında birşeyler yapabilir, yapmalıdır. Yaşı, cinsiyeti, dini ne olursa olsun herkes bu mücadelede katılabilir ve kendinden birşeyler katabilir. Bu mücadele sadece gençlere has değildir, sadece gençlerin cabasıyla olmaz. Mücadelelerin başarıya ulaşması ve kurtuluşumuzun gerçekleşmesi için herkesin ve her kesimden insanların katılımı zorunludur. Unutmayınız ki devrimci yapan halkın kendisidir. Parti sadece bu mücadeleye önderlik eder.

İŞÇİLER, EMEKÇİLER, DEVRİMCİLER, DEMOKRATLAR!

Gün susmak günü değil, konuşmak, sesini yükseltmek ve haykırmak günüdür. Bu faşist devleti sessiz çıkarmadığınız zaman tepene biner, aslarını fareye boğdurur. "Bana değmeyen yılan bin yıl yaşasın" diyemezsiniz, çünkü o yılan bir gün sizi de sokacaktır.

Gerici-faşist saldırılardan kaçmak kurtuluş değil, yakılarak öldürülmeye ve dundand boğulmaya bir adım daha yaklaşımdır. Daha fazla Sivas olayı yaşamak ve katliam görmek istemiyorsanız herkes kendi gösterilerine ve sürdürülen sınıf savaşımına katıl, örgütlen, silahlan. Kurtuluşumuz, demokratik Halk Devrimi mücadelesi içinde herkesin katıldığıdır. Sadece protesto gösterilerine ve cenaze törenlerine katılmakla değil, faşist devletin yakılarak yerine devrimci Halk İktidarının kurulmasını sağlayacak olan Demokratik Halk Devrimi mücadelesine ve bunun yolu olan Halk Savaşına katılmakla gerçekleştirilecektir...

İstanbul'da faşizme karşı halkın ayak sesleri...

Haber Merkezi/ 8 Temmuz 1993, Perşembe.. Saat sabah 10.00. Kabataş'ta insanlar toplanmaya başlamış. Sivas'ta yakılan 36 sanacı ve aydın ikisi bu gün İstanbul'da toprağa verilecek. Havada hakim olan tek şey sessizlik ve öfke.. Bunun hesabı sorulacak! Hazırlanan pankartların çoğunda böyle yazıyor.

Kabataş Setüstü'nde TYS binası kaynıyor. Sanatçılar, aydınlar, gazeteciler... Sendikaların kapısının önünde Asım Bezirci ve Nesimi Çimen'in tabutları birazdan onbinlerce insanın eşliğinde yola çıkacak. Ve şol yumruklar kalkıyor havaya... Olenleri güneşe gömüyorlar... Unutmayacaklar ve hesabını soracaklar... Saygı duruşunda and içiyorlar.

Bir pankart siyah harflerle sessizce haykırıyor: "Dersim, Çorum, Maraş ve bugün Sivas'ta halkları katleden devlettir!"

"Bugün düşün var" diyor mikrofonun bir ses... Bugün Zincirlikuyu'da düşün var. Yobazlara zulüm var!" Ve saat 11.15'te cenazeler alınıyor. Hazır bekleyen cenaze arabaları boş.. Eller üzerinde yükselecek Asım Bezirci ve Nesimi Çimen'in cenazeleri... Mikrofondaki ses bağırıyor: "Cenazeler arabaya.. Lütfen cenazeler arabaya.." "Hayır!" Cenazeler eller üzerinde taşıyor..

Egemeler cenaze töreninin nasıl yapılacağını şöyle planlamışlar: Asım Bezirci'nin cenazesi'ne katılanlar Karaköy'e kadar yürüyebilecek. Karaköy'den otobüslere binilecek. Nesim Çimen'in cenazesine katılanlar Kabataş'tan vapurlarla karşıya geçecekler.. Necdet Menzirci böyle talimat vermiş! O gün hiç bir talimat geçerli değil!

"Uzun yürüyüş" bu. Karaköy'e gelmek 1 saat sürüyor. Sistem dışı bir atmosferin sloganları sistemi hedefliyor: "Devlet terörüne son!", "Katiller mecliste!", "Dün Ma-

raş'ta bugün Sivas'ta, Çözüm: faşizme karşı savaşa!", "Sivas'ın hesabı sorulacak", "Kahrolsun şeriat" sloganları ile yürüyenler.. Topخانه'deki Faisal Finans'ın önüne gelince duraklıyorlar.. Yuh sesleri kaplıyor gökyüzünü. Binadaki yobazların yüzüne çarpıyor. Yetmiyor yuh. Ceplerindeki bozuk paraları fırlatıyorlar camlara..

"KÖKLER YÜRÜYOR"

"Sivas faşizme mezar olacak" diyorlar. Otobüs'ten Ruhi Su "Benim kabem insandır" diye bağırıyor bas bariton sesleyle... Hep birlikte eşlik ediyorlar nakarata; "Hele nenni.. nenni.. dost nenni.. Onları türkülerle uğurluyorlar. Faşistler ve gericiiler hariç herkes var. Devrimciler, sosyalistler, komünistler, demokratlar, ateistler, aydınlar.. Devletin resmi polisini arıyor gözler.. Mitinglerde, yürüyüşlerde yasaları hatırlatıp "yapamazsınız edemezsiniz" deyip sonra joplari silahları konuşturan polisler nerede? Onlar sokak aralarında ve duvar dipplerindeler.. Korkuyorlar.. Çünkü "kökler" yürüyor! "Köklere kazıyamamışlar!" Çünkü onları sokaklarda, evlerde infaz edememişler! Onların arasına sızmışlar yine de.. Siviller.. yürüyüşçü gibi.. Ama anlaşılıyorlar.. Tanınıyorlar.. Karaköy'de "Otobüslere binin" feryatları boşa çıkıyor.. Kitlenin içinden bir adamın avaz avaz sesi duyuluyor. Bu ses, "otobüslere binin" diye feryat eden zata; "Alçak herif. Yürütsene kitleyi. Korkak köpek!" diyor. Yürüyüşü hiç kimse durduramayacak.. "Sadece yaşlılar ve çocuklar binsin" diyorlar.. Çocuklar da yürüyor, sakallı dedeler de.. Ayakkabıları yırtık, ceketi sökük yoksul gecekondularla da... Ayakkabıları topuklu şık kadınlar da..

O gün Okmeydanı'nda bütün kenpekler inmiş. Yürüyüş güzergah-

Partizan Güçler "Sivas'ın katili patron-ağa devleti" sloganını haykırıyorlardı

hında da bütün işyerlerin de de filen bütün işler durmuş vaziyette.. Çalışanlar pencerelerden sarkmış. Kimisi ağlıyor, kimisi donuk donuk bakıyor.. Kimisi korkuydu.. Eli cebinde kravatlı, göbekli bir adamın -ki patron olduğu şüphesiz- bakışlarındaki korkuyu, yüzündeki stresi mümkün olsa da görsel yürüyüşteki işçiler.. Onlar sadece bağırıyorlar: "Katil devlet, Polisler baktı yobazlar yakıtı, İşte Sivas işte faşizm."

Yürüyüşün bir özelliği de çoğalma.. Şişhane 'den Kasımpaşa'ya kadar devleşiyor kortej. İstanbul'un kenar mahalle halkları, işçiler, demokratik kitle örgütleri, meslek odaları, sendikalar.. Alevi dernekleri, sosyalist dergi okurları.. Partizan.. Hedef.. Devrimci Mücadele.. Emek.. Çözüm.. vs. Partizan güçler "Sivas'ın hesabı lafla sorulmaz, bizde hesapları namulular sorar!" sloganını haykırıyorlar. Kortejden, "Sivas'ın katili patron-ağa devleti", "Kızıl ordu TİKKO Sivas'a!" sloganları yükse-

liyor. Polis nerede görülsün şüşş şüşş şüşş ona yöneliyor: "Katil polis!" Ve soruyorlar. "Sivas'ta neredeydin?" Kasımpaşa'da bu öfke karşılığı korkuda buluyor. Yuh çekilen bir ekip arabasının amiri panik halinde talimat veriyor: "Çabuk bin arabalara, çabuk uzaklaşın!" Bu arada MHP binaları da ihmal edilmiyor. Kasımpaşa MHP binası taş yağmuruna tutuluyor. Kitle içinde zaman zaman kargaşa oluyor. Bir adam yaka paça atılıyor dışarı. Bunlar farkedilen sivil polisler. Ya da kuşku olanlar.

HİÇBİR GÜÇ YÜRÜYÜŞÜ DÜRDÜRÜMAYACAK

Şişli'de yine bir durdurma hamlesi. "Buradan Aşık Nesimi karşıya Karacaahmet Mezarlığına götürülecek. İsteyenler karşıya geçebilir." Onbinlerce insan sel olmuş. Durmuyor. Polis görüldüğü anda "Katil polis" sloganı çınlıyor ortahği. Ve Mecidiyeköy...Cadde kenarın-

da ev ve dükkanlardan insanlar alkış ve sevinçle karşıyor. Çiçekler atılıyor kortejin üzerine.

Mikrofondaki ses artık "devrimciler" diyor sık sık.. "Bu ülkenin devrimcileri yakmakla tükenmez. İstanbul ayakta devrimciler yürüyor!" Ve öndeki ses otosundan Ruhi Su; "Karanlığı ezelim.. Karanlığı ezelim.." Mecidiyeköy'de DİSK Genel-İş ve Belediye-İş pankartlı işçiler, sendikacılar ve sağlıkçılar kaşıyor. O karşılama anı yağmurdan önceki bir gök gürültüsü gibi.. "İşbirlikçi SHP!", "Hükümet istifa!"

Gayrettepe güzergahında polislere karşı atılan sloganların ardından polis silaha sarılıyor. Yine bağırıyorlar. "Yuh. Katil polis" Bir kargaşa yaşıyor. Polislerden biri, bir genci yakalıyor. Yere yatırıyor ve ateş ediyor. (Görgü tanıklarından biri: o strada kendimi kaybettim. Arkadaşı kurtarmak için fırladım. Arkamdan tuttular. Provokasyon yaratılmasını diye yürüyüşü devam ettirdiler. Diyordu.)

Ve Bezirci uğurlanıyor Zincirlikuyu'da.. Orada yürüyüşçüleri otobüsler bekliyor. Bu otobüslerle Karacaahmet'e gidilecek. Arada Boğaz olmasa kesinlikle yürünecek. 5 saatlik yol onları hiç yormamış gibi.. Burada 50'ye yakın otobüse sığabilen kitle karşıya geçiyor. Ve Karacaahmet'e 2 kilometre kala inip yine sürdürüyorlar yürüyüşü. Nesimi Çimen toprağa verildikten sonra bir sivil polisin üç gencin kimliklerini alması kargaşa yaratıyor. İnsanlar "kimlikleri isteriz" diye slogan atmaya başlıyor. Ve SHP İstanbul il başkanı Yüksel Cengel çıkıyor otobüsün üzerine: "Beyler tahrike gelmeyin. Hüviyetler geliyor. Şimdi size Emniyet müdür yardımcısı seslenecek." Büyük bir yuh çekiliyor bu söz.

Karacaahmet'te dev yürüyüş bitiyor. Ama bitmiyor..

Yürüyüş sürüyor... Sürecek!

Metin Altınok şiirlerle uğurlandı

ANKARA, Özgür Gelecek/ 10 Temmuz'da kaybettiğimiz Metin Altınok'un cenazesi 11 Temmuz'da Aydınlık gazetesinin Mithatpaşa Caddesi'ndeki binası önünde düzenlenen bir tören ve yürüyüşle toprağa verildi.

Aydınlik gazetesi önünde toplanan kitleye seslenen Aydınlik gazetesi yazarlarından Hasan Yalçın: "Sivas'ta yanan halkın devlete olan azıcık inancıydı. O da yangınlar da yok olmuştur" dedi.

Mithatpaşa Caddesi'nden Maltepe Camii'ne kadar süren yürüyüşte Metin Altınok'un şiirlerinden dizeler yazılı dövizler taşındı. Yürüyüş boyunca şiirler mikrofonla şiirler okudular.

Arabadan "Kahrolsun Şeriat" sloganı atılırken, kortejin bir kısmı "Kahrolsun Faşist Diktatörlük" diyordu. Genellikle arabadan atılan sloganlara uyulmadığı gözlemlendi.

Yürüyüşte partiler, İHD, Pir Sultan Abdal Derneği, ÇHD, Ankara'daki Kâğıthane işçileri, Tüm Bel-Sen katıldı. Devrimci gruplar pankart getirmemişlerdi ve caminin önünden dağııldılar.

Strassburg Caddesi'ndeki MHP binası önünden geçilirken "İşte Faşistler İşte Katiller" sloganları atıldı. DDSB'li işçiler "Birlik Mücadele Zafer" sloganını attılar. Maltepe Camii'nde cenaze namazı kılındıktan sonra Tandoğan'a kadar yürüyüş devam etti. Turgut Reis Caddesi'nde "Biz Biz Namluya Sürülmüş Halk Mermisiz" sloganı başka bir grubun "Sivas'ın Hesabı Sorulacak" sloganıyla kesildi. Tandoğan'a gelindiğinde "Mahir, Hüseyin, Ulaş Kurtuluşu Kadar Savaş" sloganları atan bir grup ta oradan ayrıldı. Katanlar Karşıyaka mezarlığına gittiler. Metin Altınok alkışlarla toprağa verildi.

Yüzbinler: "Sivas katliamının sorumlusu devlet!"

ANKARA, Özgür Gelecek/ 6 Temmuz sabahı Dikmen yokuşunu Sivas şehitleri kadar güzel, Sivas şehitleri kadar pırıl pırıl yüzbinler kaplamıştı. Hep bir ağızdan türküler söylediler. "Bir Gider Bin Geliriz", "Bizi Vurmak Kurtuluş mu", "Bu Düzeni Kim Kurmuş Bizlerde Bilek" Sivas katliamında yaşamını yitiren 16 güzel insanın cenaze töreni onlar için artık bu insanları son yolculuğuna uğurlamanın ötesinde bir anlam taşıyordu. Yüreklerdeki acılar hâlâ tazeydi. Yaşımdan çocuğuna, gence insanın yüzünde hakim olan öfke yeri zaman zaman hüzüne bırakıyordu.

Pir Sultan Abdal Tanıtma Derneği önünde toplanan kitleye karşı DİSK başkanı Kemal Nebioğlu, İHD Başkanı Akim Bındal ve Pir Sultan Abdal Tanıtma Derneği Başkanı Murtaza Demir birer konuşma yaptı. Özellikle Murtaza Demir'in konuşması olanca inançıyla devlete güvenen birinin, devletin gerçek yüzünü görmesi durumunda yaşadığı şaşkınlığı gösteriyordu. Konuşmalar sık sık sloganlarla kesiliyordu. Polisin yoğun güvenlik önlemleri aldığı alanda, polise karşı genel kitle kendi güvenliğini sağlayan insanlardan bir birlik oluşturuyordu.

Ön sıralarda Türk bayraklarına sarılı 16 tabut ardından 16 Sivas şehidinin resimlerini taşıyan bir grup ardından aileler ve gözlemlendiğine uzanan halk... 12.00 civarında yürüyüş Dikmen caddesinde ilerlemeye başladı.

Ailelerin ardısıra Keçiören Halkevi, Belediye-iş 1 Nolu Şube, Pir Sultan Abdal Derneği, Kâğıthane işçileri, DDSB'li işçiler, Yeni Demokrat Gençlik, CHP.. dizilmiş

Yürüyüşe katılan yüzbinlerin gözünde gerçek suçlu devletli

lerdi. Kortejin Dikmen yokuşundan inmeye başladığı sırada DDSB'li işçiler ve Yeni Demokrat Gençlik'in hemen ortasında bulunan "CHP Keçiören ilçe teşkilatı" pankartı altında yürüyen grup "Sivas'ın sorumlusu SHP'dir.", "Hükümet İstifa" diye slogan atıklarında DDSB'li işçiler ve YDG'liler "Maraşta CHP, Sivas'ta SHP" sloganı attılar. Bunun üzerine CHP'liler kendi önlerine daha az sayıda olan Milli Piyango İşçileri getirerek DDSB ve YDG ile kendi aralarını açmış oldular.

Yürüyüş Edebiyatçılar, Karikatürcüler, Ozanlar Dernekleri de katıldı. Ellerinde sazlarıyla yürürken "Pir Sultanlar Ölmez" diyorlardı. Sivas yöylerinin bütün derneklerinin yanı sıra Çağdaş Yozgatlılar Derneği ve Bahadırhılar Dayanışma Derneği'ne yürüyüş boyunca "Sivas'ın hesabı sorulacak" diyorlardı. Anadolu Kültürlerini Koruma Araştırma Vakfı, Tür-

kiye İnsan Hakları Vakfı, 68'liler Birliği Vakfı "Türkiye'de Yobazlar Almanya'da Dazlaklar", "Polisler baktı, mollalar yakıtı" derken Genç kızlar aldırma gönüllü söyleyerek yürüyorlardı. Yaşlı analar gözlerindeki öfkeyle düzene isyan ediyorlardı. Olanca sesleriyle "bu düzeni kim kurmuş bizlerde bilek" diyorlardı. Çağdaş Hukukçular Derneği, Tunceliler Dayanışma ve Kültür Vakfı, Genç Tiyatrolar Birliği yürüyordu "Katil Devlet" sloganı yükseliyordu. Dev-Genç pankartı ilerlerken "Savaş Vakti Yaklaştı" Eğit-Sen "Okullarda Zorunlu Din Dersi Kaldırılmalı", SHP'liler "Yaşasın Atatürk Cumhuriyeti, Genciz Güçlüyüz Atatürkçüyüz" diyerek ilerlediler.

POLİSE TEPKİ

Kortej Emniyet Müdürlüğü, polisevi önünde "Katil Polis, Sivas'ta Neredeydin", "Mollalar

Yaktı, Polis Baktı" diyor yuh sesleri yükseliyordu. Kortej meclisin önüne geldiğinde yuh sesleri yükseldi. "Katil Yuvası İşte Burası" diye meclis işaret ediliyordu. Bir genç kız Sivas katliamında ölenleri temsil kendini yere atıp ölmüş gibi yaptı. Bu arada insanlar meclise yönelerek saldırmaya çalıştılar. Ellerinde ne varsa fırlattılar. Birkaç ses yükseldi "Katil Meclis" Genel Kurmay önüne gelindiğinde bu kez de "Katil Ordu" sloganı atıldı. Başbakanlık önüne gelindiğinde yine aynı şekilde "Katil Başbakan", "Hükümet İstifa", "Sivas'ın Katili Amerikan Başbakan" sloganları atıldı.

Yürüyüş güzergahının devlet yönetim merkezlerinin önünden geçmesi yüzbinlerin devlete ve devleti temsil edenlere karşı duygularını ve düşüncelerini gü bir sesle ifade etme fırsatı veriyordu. Yüzbinlerce insan zaman zaman yel kenarlarına çekilip dinlenen, ayakkabılarını eline alıp yürüyenlerle yaklaşık 40 km'lik bir yürüyüş Sivas katliamında yaşamını yitiren 16 insanı yanyana karşıyaka Mezarlığı'na gömdü. Gömülenler elbetkeki bedenleriydi onlar yüreklerde yaşayacakları.

Yürüyüşün dikkat edilmesi gereken iki yönü vardı. Birincisi oldukça disiplinli bir kitle dolayısıyla oldukça disiplinli bir yürüyüş anlayışının egemen olması, ikincisi hedefin devlet olması idi. Atılan sloganlarda "Pir Sultanlar Geliyor" sloganı fazla bir zorlama ile Alevilik çağırışı veya denmez ise eğer. Aleviliği veya mezhep olgusunu ön plana çıkaran hiçbir slogan atılmadı. Bu yürüyüş katılan yüzbinlerin gözünde gerçek suçlunun net olduğunu gösteriyordu.

Sivas katliamı ve duygusallığın, tepkiselliğin bittiği nokta

Haber Merkezi/ Sivas'ta yaşanan bir vahşetti, bir katliamdı. Başka sözcüklerle gerçekliği ifade etmek mümkün olmaz. Olmamalı. Orada ateşler arasında savunmasız bir biçimde bulunan insanların yakılması, alevler arasında duyulan çığlıkları karşısında kendinden geçmiş bir edayla tekbir getiren bir gözü dönmüştü nasıl adlandırılabilir ki? Ölenlerin yüreklerimize saldırdığı acı büyüktür. Yaklaşık sekiz saat orada ölümler pençeleyen insanları gözlerimizin önünden uzaklaştırmak kolay olmayacaktır.

Ne var ki, yaşanan bu katliam ve geri planındaki gerçekler kısa zamanda duygularımızın etkisinden kurtulmamızı gerektiriyor. "Sivas'ı mezar edeceğiz", "Sivas mezar olacak" sloganları bu duygusallığın dışında fazla bir anlam taşıyor. Bu sloganların taşıdığı mesaj, olsa olsa devrimcilerin mezar yada mezarlık çoğaltma sevdayı olmadığı da düşünülürse, Sivas katliamından çıkartılacak derslerin ve görevlerin boyutları bu sloganlarla ifade edilenlerin çok daha ötesindedir. İktidar yürüyüşü ile intikam duyguları arasındaki ilişki ve sınırları iyi kavranmalıdır.

Öncelikle bazı teşhisleri koymak gerekiyor. Tutarlı bir bakış açısının ilk koşulu olarak katliamın nedenlerini ve niçinlerini anlayabilmek için önce teşhislerde bulunmak gerekiyor. Ardından tedaviye giden yolu buradan çıkarmak da kolay

olacaktır.

ALEVİ-SÜNNİ ÇATIŞMASI DEĞİL!

Katliam, doğrudan devlet eliyle gerçekleştirilmiştir. Bilinen bir gerçektir, egemen güçlerin katliamlara gereksinim duydukları, onların içinde buldukları ekonomik ve siyasi krizlerle bağlantılıdır. Maraş ve Çorum katliamları, Kürdistan'daki katliamlar ve son olarak Sivas katliamı yaşanan krizlerin boyutlarına bağlı olarak gelişmiştir. Alevi-sünni çatışması biçimindeki bir tanımlama gerçeği ifade etmemektedir. Alevi ya da sünni olmak bu katliamlarda hep ikincil, hatta bu katliamda olduğu gibi daha da önemsiz kalmıştır.

Katliam sonrasında dinsel gericiğin devletin dışında, ondan soyulanarak ele alınması doğru bir yaklaşım değildir. Zaten dinsel gericiğin ülkemizde devletin dışında bir varlık gösterme şansı da yoktur. Bu Türkiye'deki laiklik anlayışının zorunlu sonucudur. Her ne kadar Kemalist rejim, laikliğin savunucusu ve uygulayıcısı gibi ortaya çıkmış gözüke de gerçek kendilerinin anlattığı biçimde değildir. Kemalist rejim, örnek aldığı batı tipi laikliğin dışında, ondan çok farklı bir laikliğin uygulayıcısı olmuştur. Bu özgün laikliğin özgün yanı devlet kontrolünde bireylerin dinsel inançlara sahip olma-

lıdır. Tevhid-i Tedrisat, kılık kıyafet değişikliği, tekke ve zaviyelerin kapatılması Kemalist rejimin laikliği için yeterli ölçütleri bize vermemektedir. Özellikle Diyanet İşleri Başkanlığı gibi bir kurumun oluşturulmuş olması ve bu kurum eliyle geliştirilen dinsel söylem, laikliğin çok ötesinde bir şeydir. Katliamın hemen ardından gelen ilk cumada bu kurumun camilerde okunmasını zorunlu kıldığı hutbelerle, iktidar partilerinin arasındaki ilişki bu kurumun işlevini iyice ortaya koymaktadır.

KONTRGERILLA-GERİCİ İŞBİRLİĞİ

Gerçeğin bir başka yönünü ise Olağanüstü Hal Valisi Ünal Erkan dile getirmektedir. "Yeni Asya" gazetesinde kendisi ile yapılan söyleşide şunları söylemektedir. "İnançlı insanların terörle mücadelede devlete, devlet güçlerine yaptıkları yardım biliniyor. Tabii bunları kamoyuna açıklamak gerekmez, bana göre, ama genel olarak inançlı insanların yardım ettiklerini hepimiz biliyoruz". Olayın hemen ardından İçişleri Bakanı'nın söyledikleri de bu gerçeğin bir başka aşzında dile getirilmesi olmuştur. Çıkarılacak sonuç açıktır: Dinsel gericilik devletten bağımsız bir olgu değildir. Türkiye'de bugüne kadar böyleli bağımsız bir noktaya gelebilecek ciddi

bir çıkışta yapamamıştır.

Katliam, kesinlikle bilinçli ve planlı bir organizasyonun ürünüdür. Devlet güçleri ve işbirlikçilerinin Aziz Nesin faktörünü önem sürmeleri, ve "tahrik" sözcüğüne vurgu yapmaları kendileri üzerinde gelişen yoğun kitlesel baskıyı püskürtmek çabasından başka bir şey değil. Nesin'in dinsel gericiğin özgüllüklerini kavrayamaması ve popülist yaklaşımının bu katliamla hiçbir ilişkisi yoktur. Tahrik ögesi, katliam sorumlularının ya tutsa hesabıyla önem sürdükleri bir bahane olmanın ötesinde anlam taşıyor. Sözcüğün taşıdığı değer yargısı ve göreliliği, katliam sahipleri tarafından katliamın meşru olabileceği biçiminde kullanılmak istenmiştir. Bu egemen güçlerin mantığının küçük bir göstergesidir!

Sivas ve ülke açısından katliam sonrasında ortaya çıkan sonuç, dinsel gericilik karşısında devrimci örgütlenmelerin hiç ya da pek az etkili olduğudur. Kuşkusuz bu sorun, kendisini çeşitli biçimleriyle bu katliamın ardından daha iyi hissettirmiştir. Duygusallığın, tepkiselliğin bittiği noktada burasıdır. Örgütlülüğün nasıl ve hangi araçlarla yaratılacağı ve dinsel gericiliği nasıl çözeceği konusu can alıcı bir sorun olarak karşımıza çıkmıştır.

Avrupa'da katliam protestoları

AVRUPA, Özgür Gelecek/ Yurt dışında Sivas katliamı birçok ülkede Türkiye'lilerin organize ettiği yürüyüşlerle protesto edildi.

Hamburg: TKP/ML taraftarları diğer devrimci gruplara çağrı yaptılar. Devrimci Sol Güçler, Bolşevik Partizan, TKP/ML Hareketi, TDKP Hamburg taraftarları çağrıya olumlu yanıt verdi. Devrimci gruplar aralarında tartışıp yürüyüş organizasyonuna başladılar. Alevi derneklerinin çağrısı üzerine onlarla birleşerek bir yürüyüş yapıldı. Katılım 1000-1500 kişi dolayındaydı. "TIKKO Sivas'a" "Sivas Faşizme mezar olacak" gibi sloganlar atıldı. Devrimci grupların kendi düzenledikleri miting hazırlığı için TKP/ML taraftarları 2500 bildiri dağıttı. Katılım 800-900 kişi civarındaydı.

Avusturya: 10 Temmuz'da ATIGF'in organizasyonu Avusturya Varelberg'de 800 kadar Türkiyeli'nin katılımıyla Sivas katliamının protesto edildiği bir yürüyüş yapıldı. Hürriyet gazetesi sonradan kasıtlı olarak katılımı 100 kişi olarak gösterdi. Halk yürüyüşte kendiliğinden "Gerilla Sivas'a", "Kahrolsun Faşist Devlet" gibi sloganlar attı.

Amsterdam: 11 Temmuz'da Demokratik Platform'un düzenlediği yürüyüşe 500 kişi katıldı. 12 sanatçı Dam meydanında açık greve başladı.

Hanover: Alevi Kültür Derneği'nin yürüyüşüne 600 kişi katıldı.

Basel: Türkiyeli birçok devrimci yapı ve alevi kuruluşlarının katıldığı bir yürüyüş yapıldı. 4000 insan vardı.

Rotterdam: Alevi Bektaşî Sosyal ve Kültür Dernekleri'nin düzenlediği yürüyüş ve mitinge 3 bin kişi katıldı.

Paris: 8 Temmuz'da yaklaşık 1000 kişi açık hava toplantısı yaptı.

Melbourne: 7 Türkiyeli kuruluş 9 Temmuz'da yürüyüş yaptı.

Vienna: Alevi dernekler ve devrimci yapılar 4000 kişilik bir yürüyüş yaptı.

Londra: 5 bin kişilik bir yürüyüş yapıldı.

Köln: 10 Temmuz'da 20 binden fazla kişi katliamı kınamak için protesto yürüyüşü yaptı.

Strasbourg: Sivas katliamının ardından Strasbourg'da bulunan devrimci demokrat güçler ortaklaşa bir dizi eylemler gerçekleştirdi. Her çevreden seçilen komite temsilcileri kitlenin duyarlı hale getirmek için önce çağrı bildirilerinin çıkarılmasını kararlaştırdılar. Hemen peşinden yürüyüş hazırlıkları yapıldıktan sonra eylemde birlik ajitasyonda serbestlik ilkesi doğrultusunda 10 Temmuz günü yürüyüş gerçekleştirildi. Ayrıca 9 Temmuz'da komite olarak siyah bir çelenk Türk konsolosluğuna bırakıldı.

Yürüyüşe demokratik güçlerin yanı sıra siyasi örgütler de katıldı. En göze çarpan TKP/ML-TIKKO pankartlarıydı ve TKP/ML kitlesel olarak en kalabalık kitleye sahipti. Katılımları ise 400-450 civarındaydı.

Genel katılım 1500 civarındaydı. Kortijin başında kızıl bayraklar İbrahim Kaypakyanın büyük pankartı, Başkan Mao'nun pankartı, 5 ustanın pankartı ve büyükçe TKP/ML TIKKO yazılı pankart kitlelerin beğenisini kazanırken, atılan sloganlarla kitleler bütünleşmişti. Kitle hep birlikte "TIKKO Sivas'a", "Gerilla Sivas'a" sloganlarını haykırdı. Yürüyüşte TKP/ML 1. Olağanüstü Konferansı'nın tanıtımı yapıldığı gibi siyasi konuşmalarda kitleye büyük bir moral verdi.

Katliama karşı İstanbul'da yaygın protestolar

Haber Merkezi/İstanbul'da Sivas katliamı için Nesimi Çimen ve asım Bezirci'nin cenaze törenleri öncesi ve sonrasında kepenk kapatma, yürüyüş biçiminde bir dizi protesto eylemi yapıldı.

4 Temmuz'da İP'in Pendik'te düzenlediği "Özelleştirmeye Dur" mitingi Sivas olaylarını protesto mitingine dönüştü. Mitinge yaklaşık 3000'e yakın insan katıldı.

Yine aynı gün Taksim'de toplanan çeşitli dernek ve dergi temsilcileri ortak bir basın açıklaması oku-

dular. Açıklamada katliamın baş sorumlusunun devlet olduğu vurgulandı. Daha sonra sloganlar eşliğinde İstiklal Caddesi'ne doğru yürüyen kitleye polis müdahale etti. Grup solganlar atarak dağıldı. Dağılanlardan bir kısmı Gülhane Parkı'ndaki Aşık Veysel heykeline çelenk koydu.

5 Temmuz'da Sirkeci postane önünde DKO'lar ve sosyalist dergilerden oluşan 1000'e yakın kitle toplandı. İçişleri Bakanlığı'na protesto telgrafı çekilmek isteniyordu.

uzayacağı düşünülecek vazgeçildi. Bakanlığa bir dilekçenin İstanbul Valiliği aracılığıyla iletilmesine karar verildi. Ancak polis Valiliğe yürünmesini engelleyince kitle yarım saat oturma eylemi yaptıktan sonra dağıldı. Aynı gün Pir Sultan Abdal Canlar Derneği'nin Bakırköy Özgürlük Meydanı'nda yapmak istediği protesto gösterisine polis bomba ihbarı yapıldığını bahane ederek izin vermedi. Dernek üyeleri sloganlar atarak dağıldı.

KAMU ÇALIŞANLARINA SALDIRI

6 Temmuz'da Kamu Sendikaları İstanbul Şubeler Platformu Sultanahmet Parkı'nda Sivas katliamını protesto etmek için 500 kişilik bir kitleyle protesto gösterisi yaptı. Polis kamu emekçilerinin üzerine coplarla acımasızca saldırdı. Bir çok kişinin kafası yarıldı. Cumhuriyet ve Özgür Gündem muhabirleri de coplandı. Saldırı sonucu gözaltına alınan 96 kişi ertesi gün geceyarısı tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakıldı.

Aynı gün Ümraniye Belediyesi önünde toplanan belediye çalışanları "Sivas'ın hesabı sorulacak" gibi sloganlar atarak Çetin Emeç Parkı'na dek yürüdüler.

6 Temmuz'da Yıldız Teknik Üniversitesi yemekhanesinde toplanan Yıldız-Der'li öğrencilerde "Dün Maraş'ta, bugün Sivas'ta çözüm faşizme karşı savaşta" pankartını açtılar. Öğrenciler daha sonra Ortahüyük'te yürüdüler. Burada katliamı kınayan konuşmalar yapıldı.

Sultanahmet'te polis kamu çalışanlarına joplarla acımasızca saldırdı.

Sivas katliamına evet, protestolara hayır

ADANA, Özgür Gelecek/ Sivas katliamını protesto etmek amacıyla Adana'da DKO'lar, sendikalar, siyasi partilerin katılımıyla Sanatçılar Parkı'nda toplandılar.

Burada bir basın açıklaması okunarak olayın bir devlet terörü olduğu belirtildi. Topluluk daha sonra parktan sloganlar atarak çıktı ve polis konvoyu eşliğinde Atatürk Parkı'na dek yürüdü. Burada katledilen insanlar için yapılan bir dakikalık saygı duruşundan sonra, Anıt'a siyah çelenk bırakıldı. Daha

sonra dağılmaya başlayan kitleye Emniyet Müdürü Mete Altan'ın emri üzerine polis saldırdı. 20 kişi yaralanırken, 30'a yakın insan da gözaltına alındı. Yaralılardan bazılarının durumu ağırdı.

Bu saldırının ardından hâlâ dağılmamış olan kitle Anıt'a çelenk koymaya gelen Adana SHP yöneticilerine protesto seslerini yükselttiler. Kitle SHP'lileri katliamın baş mimarları olduklarını, oy toplama için katliam alanlarının süğümünü yürüyüşleri peşlerinden pa-

sa topladıklarını belirterek suçladılar. SHP'liler polis kordonu altında çelenklerini koyabildiler.

Aynı gün, Adana'da öldürülen 2 PKK gerillasının cenazesini polis sin gizlice kaçırmasını ve Sivas katliamını protesto etmek için Dağlıoğlu Mahallesi'nde protesto yürüyüşü yapıldı. Polis halka ateş açtı ve 70 kişi yaralandı. 100'den fazla kişi de gözaltına alındı. Mahalle halkı iki kişinin öldüğünü iddia ediyor. Adana'da bir kitle yürüyüşü yapıldı. Mahalleler-

naze törenlerini mitinglere çeviriyorlar. Devlet büyüktür. Kimseye cenaze yürüyüşü yaptırılmaz" diyerek, cenazeleri vermediği öğrendiğimiz haberler arasında.

Yine aynı gün Çukobirlik'te çalışan Tekstil-İş ve Sosyal-İş sendikalarının üye yaklaşık 500 işçi Sivas katliamını kınadılar. Çukobirlik İplik Fabrikası yemekhanesinde yapılan kınamada emekçiler, işleri Bakanın yürütmesini istedikleri...

Bilar'da TKP/ML'nin doğuşu ve gelişimi tartışıldı

ANKARA, Özgür Gelecek/ Bilar Aş. sekiz yıldır oldukça değişik konularda seminerler ve tartışma dizileri düzenliyor. Bu dizi daha sonra Bilar tarafından derlenip kitaplaştırılacak. Bu yıl ki seminerler ve tartışma dizisinde "sol tarihi" de yer aldı. Yaklaşık 15 kadar sol hareket bu seminerler çerçevesinde, o hareketin içinden gelen insanlar tarafından anlatıldı, dinleyicilerle tartışıldı. Bu dizinin son semineri ise "TKP/ML'nin Doğuşu ve Gelişimi" idi.

24 Haziran'da gerçekleştirilen seminerde konuşmacı gazetemiz çalışanlarından Memik Horoz'du. Konuşmasına "Burjuva aydınların, egemen sınıfların pek tartışılmasından hoşnut olmadığı TKP/ML'yi anlatmak üzere buradayım. Ve bundan da oldukça mutluym" sözleri ile başlayan Memik Horoz, önce TKP/ML'nin doğuşu üzerinde durdu. Partinin ortaya çıkışının koşullarını hazırlayan süreci inceledi. Bunu yaparken daha çok, İbrahim'in ideolojik ve siyasi şekillenmesi üzerinde durdu. Akabinde dönemin önemli olaylarını ele aldı. Bu süreçte TKP/ML'nin doğuşunun oldukça farklı öneme sahip olduğunu vurgulayan konuşmacı bu farklılığı şu cümleleri ile anlattı: "Gerek THKO, gerekse THKP-C olsun TKP/ML ile aralarında önemli bir fark var. Altının çizilmesi gerekiyor. Gençlik hareketinin içinden geliyor olmalarına karşın THKO ve THKP-C'nin okul çevresi ile sınırlı kaldığı, buna karşılık TKP/ML'yi oluşturan kadroların bir devrim perspektifi oluştur-

Özgür Gelecek gazetesi çalışanlarından Memik Horoz, BILAR seminerleri kapsamında Ankara'da "TKP/ML'nin Doğuşu ve Gelişimi" konulu bir seminer verdi.

ma ve bu devrim perspektifiyle, kırık temel alma şeklindeki bir anlayışla kıra çekilme anlayışları, olayı var. Daha sonra THKO ve THKP-C'de kıra çekilmidir. Ancak siyasi çizgi oluşturularak, Türkiye'nin sosyo-ekonomik yapısını, devrimin yolunu, devrimin güçlerini, ittifakların oyununu tahlilini yaparak devrimi kırdan başlatma perspektifleri yoktur."

Konuşmasının devamında TKP/ML'nin birçok noktada Türkiye'deki diğer sol örgütlerle farklılıkları olduğunu söyleyen Memik Horoz, bu farklılıkların Türkiye'nin sosyo-ekonomik yapısını değerlendirmekten, ulusal sorunun çözümüne kadar verdiğini söyleyerek, bu farklılıklar üzerinde duru-

rak bazı tespitlerde bulundu. Özellikle ulusal sorun karşısında TKP/ML'nin yerini güncel gelişmelerle bağlantı kurarak ele aldı. Yaptığı şu tespitler ulusal sorunun çözümü konusunda TKP/ML'nin genel çizgisinin önemli unsurlarını içeriyor:

"Ulusal sorunun çözümü, tek tek ulusların nihayetinde kendi devletini kurabilme hakkına sahip olmasıdır. TKP/ML, kendi kaderini tayin hakkının gerçekte kendi devletini kurmak hakkından başka, birşey olmadığını görüyoruz. Ancak bunun sosyalizme yönelen demokratik devrim içerikli olması gerekiyor. Olmadığı koşullarda geriçi devlet ortaya çıkaracağını da biliyoruz. Ulusal sorunla demokratik sorunun

içiçe götürülmesinin ve çözülmesinin şart olduğunu düşünüyoruz. Bu olmadığında gerici devletler ortaya çıkacaktır. Bu nedenle, sorunun sınıfsal sorunla bağlantılı ele alınması ve çözülmesi gerekir."

Konuşmasının daha sonraki, özellikle TKP/ML'nin kronolojik tarihini ele aldığı bölümlerinde en çok dikkat çeken sözler TKP/ML ile tabanı arasındaki ilişki üzerine söyledikleri oldu. Ona göre, TKP/ML'nin kavranması gereken yönlerin biridir. Çünkü "...TKP/ML'nin tabanı gerçekten ideolojik ve siyasi yönüyle duyarlı bir tabandır. Bir yerde derler ya... Orkestra şefi hangi sazın yanlış vurduğunu hissetmelidir diye, TKP/ML'nin tabanı böyledir. Bir yerde siyasal sapma varsa onu görebilen tabandır.

Memik Horoz gelinen bugünkü aşamada TKP/ML'nin daha önce ortaya çıkan bir ayrışmayı aşması ve birleşmesinin önemi üzerinde durarak, TKP/ML güçlerinin bu davranışının da örnek olduğu tespitinde bulundu. Bu örnek olduğu en önemli faktörlerden birinin, bu güçlerin taşıdığı komünist bilincin gerektirdiği sorumluluk ve sınıftan çıkarılması istemini taşıyordur. Seminer yaklaşık dört saat sürdü ve 50 kadar kişi izledi.

Konuşmanın bitiminden sonra sorulara geçildi. Genelde sorular sorular, konuşma boyunca üzerinde durulan konulardan bazılarının biraz daha derinleştirilmesi, aydınlatılması istemini taşıyordu. Seminer yaklaşık dört saat sürdü ve 50 kadar kişi izledi.

İHD'den Bilanço: Birinci koalisyondan kanlı demokrasi

Haber Merkezi/Birinci DYP-SHP koalisyonu döneminin demokratik icraatları İnsan Hakları Vakfı tarafından açıklandı. Vakfın raporuna göre, 21 Kasım 1991 ile 24 Haziran 1993 tarihleri arasında görev yapan hükümet döneminde 26 kişi işkencede öldü, 9 kişi gözaltında kayboldu, 583 kişi faili meçhul cinayetlere kurban gitti. 1364 kişi yerinde infazlarda katledildi. Ayrıca 1992 Newroz olaylarında 92, 1993'de 3 olmak üzere 95 kişi Newroz kutlamalarında katledildi. Şırnak ve benzeri katliamlarda 44 kişi ölümler, göstericilere düzen güçlerinin açtığı ateş sonucu 38 kişi öldü.

Bu dönem, boyunca çoğunluğu devrimci-demokrat 16 gazeteci ve 5 gazete bayii öldürüldü.

307 gazete ve dergi, 28 kitap toplandı. Gazeteci ve yazarlara toplam 67 yıl 15 gün hapis, 22 milyar 450 milyon lira para cezası verildi. 4 Gazeteci ve yazar cezaları kesinleştiği için hâlâ cezaevinde.

Demekler de devlet teröründen payını aldı. Bu dönem 3 İHD yöneticisi öldürüldü, 5 İHD şubesi kapatıldı, 48 demokratik kitle örgütü ve 1 parti de kapatıldı. Çoğunluğu HEP üyesi 15 siyasi parti yöneticisi de bu dönem katledildi.

İsmail Beşikçi'ye hapis cezası

Haber Merkezi: Uzun yıllar düşünceleri ve kitaplarından dolayı cezaevlerinde yatan, işkenceler gören İsmail Beşikçi üzerindeki devlet terörü bitmek bilmiyor.

Beşikçi en son 2 Temmuz'da Ankara DGM'de görülen davada sahteliğini Ünsal Öztürk'ün yaptığı Yurt-kitap yayınından çıkan 15 kitabından suçlu bulundu! Ankara DGM Beşikçi'ye söz konusu 15 kitaptan dolayı 4 yıl 8 ay hapis, 58 milyon 473 bin 333 lira da para cezasına mahkûm etti. Yayıncı Ünsal Öztürk'ü Beşikçi'nin kitaplarını yayınladığı için 2 yıl 4 ay hapis cezasına çarptırıldı. Ve daha sonra 4 milyon 390 bin lira para cezasına çarptırıldı. Ankara DGM'nin ceza gerekçesi yine beylik ifadelerle dolu: "Devletin ve milletin bölünmez bütünlüğü aleyhinde propaganda yapmak, halkı, din, sınıf, mezhep farkı gözeterek kin ve düşmanlığa tahrik etmek."

Beşikçi duruşmada, düşüncenin yargılanamayacağını, düşünce ile ilgili davalarda söz söylenmesinin mümkün olmadığını belirtti ve: "biz, daha önce bu kitaplardan yargılanmış ve bir kısmından ceza almıştık. Bu kitapları yeniden yayınladık diye tekrar yargılanıyoruz" dedi.

İsmail Beşikçi'nin avukatı Ali Yıldırım: "düşünceye bir kez daha ceza verildi" dedi.

Beşikçi duruşmada, düşüncenin yargılanamayacağını, düşünce ile ilgili davalarda söz söylenmesinin mümkün olmadığını belirtti ve: "biz, daha önce bu kitaplardan yargılanmış ve bir kısmından ceza almıştık. Bu kitapları yeniden yayınladık diye tekrar yargılanıyoruz" dedi.

İsmail Beşikçi'nin avukatı Ali Yıldırım: "düşünceye bir kez daha ceza verildi" dedi.

Yetki barajını aşttık

Haber Merkezi/Disk Tekstil Sendikası Genel Başkanı Rıdvan Budak sendikalarının yetkili sendika olmak için gerekli olan %10 barajını açtığını açıkladı. Tekstil Sendikası 42 bin, dokuma ve giyim işçisini noter onayından geçirecek, Disk Tekstil'e üye olduklarını bildiren belgeleri 30 Haziran 1993 tarihinde Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na teslim etti. Budak, 22 bin işçinin Teksif ve Öz iplik-İş sendikalarından istifa ederek sendikalarına geçtiğini belirtti. Tekstil işkolunda yetki barajı sınırı 35 bin işçi olarak belirlenmiş durumda.

Harb-İş'ten Türk-İş'e Protesto

Haber Merkezi. Harb-İş Sendikası Yönetim Kurulu 10 Temmuz'da Ankara'da aldığı bir kararla "Türk-İş'in bekleme politikasını protesto etmek amacıyla 12 Temmuz'da 5 günlük bir açlık grevine çıktı.

Harb-İş Ankara Şube 2. Başkanı İbrahim Yalçın eylemin "İşçi sınıfına yönelik saldırılara, hükümetin özelleştirme, taşeronlaştırma politikalarına ve toplu iş sözleşmesi görüşmeleri süresince hiç bir tavır göstermeyen Türk-İş yönetiminin vurdum duymazlığına karşı "yapıldığını belirtti.

Turbo İşçileri Kazandı

Haber Merkezi- 12 Mayıs'tan beri çeşitli eylemlilikler yaparak direnen Turbo Filtre İşçileri, işveren Edmon Arzok'un kendilerini işe geri almaya söz vermesi üzerine direnişlerini 51. gününde bıraktılar.

DEP Mersin İl Binasında sürdürdükleri açlık grevini bitirirken işçiler kamuoyuna ve kendileriyle dayanışanlara teşekkür ettiler: "Haklıydık, direndik, inandık ve kazandık" dediler. İşçiler işe geri alınmalarını zafer olarak nitelendirerek, bu durumun Kâğıthane Belediyesi İşçilerine de moral vereceğini belirttiler.

Görgülü pastanelerinde 500 güne yaklaşan grev

İSTANBUL, Özgür Gelecek/ 2 Mart 1992 günü Görgülü pastanelerinin yedi şubesinde başlayan grev hâlâ sürüyor. 481 gündür grev önlüğü giyen 110 işçi kamuoyuna sesini duyuramıyor. Öyleki üye oldukları sendikaların genel merkez yöneticileri dahi onlarla ilgilenmiyor. Aksaray, Fatih, Şehremini, Yeşilköy, Yeşilyurt, Ataköy ve Merter şubelerinde süren grev 481'nci gününde.

Aksaray'ın orta yerinde "bu işyerinde grev var" pankartı bir yılı aşkın süredir asılı. Merkez imalathane olan işyerinin önünde işçiler tarafından yapılan ufak tahta kulübeye hergün iki işçi grev gözcülüğü yapıyor. İşçiler uzun süredir grevde olmalarına rağmen grev önlüklerini aksatmadan hergün giyiyorlar. İstanbulluların hergün yüzlerce sinin önünden geçtiği grevle ilgilenen yok. İşyeri baştemsilcisi Nuri Yalçın "Bizde greve çıkana halk ilgi göstermiyor. Grevin bu kadar ilgisizlikle karşılanacağını düşünemeyiz" diyor.

1992 yılında grevden önce yıllardır çalışan işçiler 850 bin lira gibi bir ücret alıyorlar. İşverenden çok fazla ücret talep etmediklerini belirten Yalçın "sadece 2 milyon civarında bir talebimiz olmuştu. Ama işveren %15 gibi komik bir zamla karşımıza çıktı" diyor. Grev kararı aldıklarının ertesinde işveren lokavt kararı veriyor. Sendika yeterince ilgilenemediğinden bugüne dek hiçbir gelişme olmadığını söyleyen işçiler "Uzun süren grev aleyhimize döndü. Ama biz hakkımızı alana kadar mücadele etmeye kararlıyız, direneceğiz" diyorlar.

Grevde olan işçiler çalışmıyor yasalar gereği. Onları epeyce zor durumda bırakmış. Grevde bulunan işçi Alaattin Küçük "Benim çalışma iznim olmadığından çalışmıyorum, eşim çalışıyor. Uç çocuğum var, okula gidiyorlar, bir de ev kirası. İçinde olmanın zorluğunu düşün-

tık düşünün" diyor. İşçi Kemal Müştekil "aylardır evimize bir gram et girmedi. Zaten 800 bin lira alırken de girmiyordu. İflas ettiğini söyleyen işveren yeni işyerleri açmakla meşgul" diyerek tepkisini gösteriyor.

Tek Gıda-İş Sendikası'nın tüzüğü, grevde çıkan işçiye brüt maaşının yarısını tutarında aylık verilmesi hükümünü içeriyor. Sendika yönetim kurulu karar alıp bunu 250 bin liraya düşürüyor. İşçi Kemal Müştekil sendikadan bu haksızlığın düzeltilmesini istediklerini ama, olumsuz yanıt aldıklarını "bundan daha fazla veremeyiz" sözleriyle geçitirildiklerini söylüyor. İşçiler Tek Gıda-İş'in bankada 25 milyarı bulunduğunu belirterek: "10 işçiye mi bakamıyorlar" diye soruyorlar. Sendikalarının grevlerine karşı oldukça ilgisiz olduğunu, sendikadan beklentilerinin kalmadığını söylüyorlar. Sendika birkaç ay önce aylık ödemeleri 400 bin liraya yükseltmiş ve ilk kez geçen kurban bayramında 1 milyonluk ikramiye vermiş.

İşyerinin bağlı olduğu Tek Gıda-İş sendikası 1'nci Şube Başkanı Hatice Görgülü "işveren Ahmet Görgülü ilk altı ay için %15, ikinci altı ay için %10 zam önerdi. İşçinin ortalamaya ücreti 700-800 bin lira civarındaydı zaten, bunu ciddiye alamazdık. Grev kaçınılmazdı" dedi.

İşçiler işveren Ahmet Görgülü'nün Görgülü Pastacılık Gıda Tic. A.Ş.'ni kapatmasının nedenini iflas gösterdiğini ama, diğer yandan Limited Şirket adı altında pastaneler zincirini yeniden kurduğunu söylüyorlar. İşçi Alaattin Küçük "Limited Şirket işverenin işçilere bir oyunu" diyor. Bugün Limited Şirket adı altında Merter, Nişantaşı, Büyükçekmece ve Kızıl Toprak'ta Görgülü pastaneleri zinciri üretimi sürdürüyor.

Görgülü'nün işverene dava açan işçileri: "işyerine gelmesi gereken bilirkişi gelmedi, ses seda yok. Mahkememiz bilirkişi raporu olmadığından erteleniyor. Bu da işverenin bize ayrı bir oyunu. Ne de olsa mahkemelerde hep onlardan yana" diyorlar.

RP'LİDEN, BELEDİYE BAŞKANINA "TEMENNİLER" "Bölücü, Alevi, Komünist tipler devletimizin kamburudur"

Haber Merkezi/ 1 Kasım 1992'de yapılan ara yerel seçimleri sonrası Güngören, Bağcılar, Bahçelievler, Kâğıthane Belediyeleri'nde erki ele geçiren Refahlı başkanlar hemen çarkı kendilerine döndürdüler. "Adil Düzen" çığlıklarıyla halktan oy toplayan Refahlı başkanlar Güngören Belediye Başkanı Yahya Baş, Aziz Nesin Sahnesi'ni tahliye etmekle işe başladı. Bağcılar Belediye Başkanı Temel Karamollaoğlu, gericileri sadece olaylar sırasındaki konuşmalarıyla kışkırtmadı. Çok önceden Sivas katliamını planlayanlar arasında yer aldı.

Aynı anlayışın Sivas'taki uzantısı yobazlarla elele verip 37 insanın yakılmasını planladı... Sivas Belediye Başkanı Temel Karamollaoğlu, gericileri sadece olaylar sırasındaki konuşmalarıyla kışkırtmadı. Çok önceden Sivas katliamını planlayanlar arasında yer aldı.

RP yobaz fanatikleriyle birlikte sahnede yerini alırken devlet sessiz kaldı. Bekledi. Sanatçıların, ozanların yakılmasını bekledi. 1980 sonrasında bu yana onların serpilip gelişmesine olanak tanıyan resmi ideolojinin çemberi içinde hayat bulan şeriatçıların, gerçek yüzünü sergilemek için yoruma pek gerek kalmıyor... Elimize geçen bir belge şeriatçıların işçi düşmanı yüzünü bir kez daha açığa çıkarıyor... Bir devrimci işçi tarafından bize ulaştırılan bu belge, bir RP'linin, Bahçelievler Belediye Başkanı Muzaffer Doğan'a yazdığı bir "temenni" mektubu... Mektubun giriş bölümünün ardından sıralanan "Tavsiyeler" i kısaltılarak yayınıyoruz... Yoruma gerek yok!

Bahçelievler Belediye Başkanlığı'na
TEBLİĞLER, TEMENNİLER

TAVSİYELER, TEKLİFLER İŞÇİLER (Kadrolaşma): Daha önce partizanca zihniyetle şişirilen kadrolar, başınıza bela olmaktadır. Devlet müesseselerini otlak gibi gören zihniyet tarafından işe alınan bölücü, alevi, komünist ve dalkavuk tipler daima devletimizin sırtında kamburdurlar. Militanvari işçiler birbirlerini kollayıp aynı safta birleşmektedirler.

- Refah Partili belediyeler tarafından işçilere karşı toplu işten çıkarma hareketi, o zihniyetin basın yayınının da desteği ile cemiyet üzerinde Refah için olumsuz hava doğurmaktadır.

- Burada mahalli idareler, genel seçimlerine kadar sabretmek ve işçi ile iyi diyalog kurularak azami ölçüde verim almak gerekmektedir.

- Diyaloga rağmen tembellik ve serseriliğe devamda ısrarlı olanlara karşı disiplin cezaları ile sistematik işten el çekirme uygulanmalı.

- Her işte olduğu gibi burada da basını yanına almak gerekli olup ikna edici ve bu hususta gündemi belirleyici olmalıdır. Solcular bu seçimlerde Refah'tan ummadıkları bir tokat yedikleri için kin ve intikam duyguları ile bereket etmektedirler, onlar için meşru olsun veya olmasın her türlü yol mübahtır. Helal-haram, doğru-yanlış kavramlarının hiçbir önemi yoktur.

- Çok sıkı arkadaşlığı olanlar birbirlerinden uzak tutulmalıdır. Her gün farklı bölgelere yollamak suretiyle işçilerin örgüt gibi birarada bulunmaları ve diyalogları kesilince direnmeleri ve birbirlerine destekleri azalacaktır.

- İş tamamen partizan bir görüşe bakmakta ne Refah camiasına yakışır, ne de o işte başarı geçirir. İşin erbabı olarak yapanlar kesinlikle işlerinin başında kalmalıdır. Onları Refah camiasına asimile etmek gerekli. Akılsız dostum olacağına, akıllı düşmanım olsun. Körü körüne partizanlığın ülkeye verdiği zarar ortadadır.

- İşe tamamen partizan bir görüşe bakmakta ne Refah camiasına yakışır, ne de o işte başarı geçirir. İşin erbabı olarak yapanlar kesinlikle işlerinin başında kalmalıdır. Onları Refah camiasına asimile etmek gerekli. Akılsız dostum olacağına, akıllı düşmanım olsun. Körü körüne partizanlığın ülkeye verdiği zarar ortadadır.

- İkinci ve güzel manzaralı bir park alanı da Aksa camii ile Ço-

bañeşme ilkokulu ve çevreleri de hafif birer ağaçlandırma ile iyi mesire yeri olacaktır. Bu yerlerin park veya yeşil saha olarak ele alınışı esnasında önemle düşünülmesi gereken bir diğer nokta buraların "serseri ve kadın ve kızlara sarkıntılık" yapılan yerler olmamasına dikkat edilmelidir. Çünkü bugüne kadar yapılan parklar hep bu maksatla hareket eden insanlara veya insan gibi görünen mahluklara hizmet etmiş, masum terbiyeli insanları zor durumda bırakmıştır.

Propaganda faaliyetleri de halkla ilişkilerde kabak tadı verdirmemek kaydı ile çok önemlidir. Yapılan işler tanıtılırken daima halka maledilmelidir. Tutarlı propaganda ile halka güven duygusunu aşılacak gereklidir.

Rahmetli Adnan Kahveci'nin halk tarafından çok sevilmesinin en büyük sebebi halkın dertleri ile onların ayaklarına kadar giderek ilgilenmesi ve elinden geleni yapmaya çalışmasındadır. Uğur Mumcu kilise tipi mumar arasında bir Fatiha almadan, araba üstünde alkışlarla adeta "Oh hadi güle güle" der gibi cehennemin dibine giderken, Kahveci "gerçekten halk" olan genç ve yaşlısının omuzunda gözyaşları ile ebedi hayata gitmiştir.....

Gelişmiş ülkeler kendi özleri ile hareket ettikleri için din ile resmi ideoloji paraleldir. İdealsiz, temeli olmayan safsatalarla (Atatürkçülük) sen ben kavgaları yüzünden maalesef, yerel ve merkezi yönetim açısından dünyanın en sefil ve aciz ülkelerinden biriyiz. Cülük ve cılıklarla sorumsuz, vatan, millet Allah duygusu zayıf, karmaşık duygulu, üçkâğıtçı bir cemiyet haline geldik. Çağ atlamayı, inek otlatmak zanneden zihniyetin cemiyeti sürüklediği nokta işte bugünkü seviyedir.

Aydınlar Matbaası baskını kınandı

Haber Merkezi/ 3 Temmuz günü Aydınlar matbaası yedi kişilik bir grup tarafından basıldı. Demir sopalarla raflarda bulunan kitapları yere dağıtarak, telefon santralını kıranlar; "Biz sizi daha önce uyarmıştık. Bundan sonra Devrimci Çözüm dergisini basamayacaksınız;" tehditinde bulundular. Saldırganların Dursun Karataş grubundan olduğu sanılıyor.

Dergi ve matbaa basmanın, bayileri tehdit etmenin, devrimci basın mensuplarını kurşunlamanın devrimciliğe yakışmayan bir tutum olduğunu belirten bazı sosyalist dergiler; "Aydınlar matbaasına yapılan baskını kınıyor, sosyalist basını kamuoyunu duyarlı olmaya çağırıyoruz." dediler.

Ayrıca İHD'de olayı kınayan bir basın açıklaması yaparak; "demokratik güçler arasındaki çelişmelerde tartışma ve ikna yöntemlerini bırakarak, devletin kullandığı yöntemlere başvurulması, sessiz kalınacak bir tutum değildir." dedi.

Kürecik'te neler oluyor

Malatya/Özgür Gelecek- Kürecik; Türkiye Devrim Tarihinde önemli bir yer olan Malatya-Akçadağ'a bağlı bir beldedir. İbrahim Kaypaklıya deyince, ilk akla gelen bölgelerin başında gelir. Kürecik insanı o tarihten beri devrime sıcak bakmıştır; devrimcilerle kucak açmıştır. Egemen sınıflarda bunun bilincinde.

Egemenlerin yıllardır uyguladığı, baskı zulüm, katliam ve işkence sonucu Kürecik insansızlaşmaya doğru gidiyor. 1980 sonrasında bu yana yoğun göç yaşanmakta. Artık köyler 5-10 haneden oluşmaktadır.

Egemenler Kürecik'te insan yaşamasını istemiyor. İşte bu nedenle halk üzerinde çeşitli oyunlar oynamaktalar. 9 Temmuz günü yaklaşık gece saat 1 dolaylarında Kürecik halkı yoğun bir kurşun sesleriyle uyanıyor. "Yine çatışma var" diye düşünüyorlar. Silah sesleri sabah 5-6'ya kadar susmuyor. Köylüler "herhalde büyük bir çatışma" diye düşünüyorlar.

Jandarmalar tarafından bir açıklama yapılıyor. "Bir grup 'terörist'le karşılaşık, çatışma çıktı; 4,5 saat süren çatışma sonucu "teröristler" Elbistan taraflarına kaçmayı başardılar" 4,5 saat çatışma sürüyor, ne devlet güçlerinde ne de gerillalarda, ne bir yaralı ne bir kayıp var.

Daha sonra olay anlaşılıyor. Halka gözdağı vermek, sindirmek, korkutup göçe zorlamak için, çatışma süsü verilmiş bir oyun. Kürecikliler bu durumlarına şükredip sevinmeli mi ne? Bizce sevinmeli Çünkü; Kürdistan'ın diğer bölgelerinden, çobanlar, köylüler kurşuna dizilip "çatışmada terörist öldü" diye açıklamada bulunuyorlar. Burda da birkaç insan öldürölüp "şu kadar terörist ölü ele geçirildi" diyebilirlerdi. Yapmadılar. Demediler. Bu da Küreciklilerin şansı artık.

Özgür Gelecek toplatıldı

Haber Merkezi/ Gazetemiz Özgür Gelecek' in 7.sayı toplatıldı. 1-15 Temmuz tarihli 7. sayımızın 4 ve 5. sayfalarında yer alan "TKP/ML Olganüstü Parti Konferansı Marksizm-Leninizm-Maoizm'in zaferiyle sonuçlandı" başlıklı iki bildiri ile, 17. sayfadaki "mücadele gazetesine açık mektup" başlıklı yazılarla örgüt propagandası yapıldığı gerekçesiyle, İstanbul 2 No'lu DGM tarafından verilen kararlar toplatıldı.

B.evler Belediye Başkanı Muzaffer Doğan temennileri dikkate almış olmalı ki ilk icrat olarak işçileri şişledi.

Onbinlerce kamu emekçisi Başbakanlık'a yürüdü

ANKARA, Özgür Gelecek/ Kamu Çalışanları İkinci Kez Ankara'daydı.

Onbinlerce memur başbakanlığa yürüdü

Kamu Çalışanları Sendikaları Platformu sendikal haklar için 3 Temmuz'da Ankara'ya yürüme kararı almışlardı. Çeşitli hazırlıklardan sonra beş şehirden (İstanbul, İzmir, Mersin, Kayseri ve Zonguldak) 1 Temmuz'da yürüyüşe başladılar.

Kamu Çalışanları İstanbul'da yürüyüşe Kadıköy İskele Meydanı'ndan başladılar. 12.30'da memurlar burada toplandı. Eğitim-Sen Örgütlenme Sekreteri İknur Birol, yaptığı konuşmada sendika kurma hakkının yetmeyeceğini, sürecin başarıya ulaşabilmesi için grev ve toplu sözleşme haklarının fiilen kullanılmasını gerektirdiğini belirtti. İstanbul'dan yola çıkan 15 kişilik kafile Çanakkale, Balıkesir, Bursa, Gebze ve İzmit'ten katılan temsilcilerle 115 kişiye ulaştı. Aynı gün Kamu Çalışanları Sendikaları Ege Bölgesi Şube Başkanları da Ankara'ya gitti. "Yaşasın Ankara Yürüyüşümü" gömleklerini giyen Kamu Emekçileri Alsancak garı önüne dek yürüdüler. Buradan otobüslere binerek Ankara'ya hareket ettiler.

Ankara yürüyüşü için benzer uygulamalar Mersin, Malatya ve Samsun'da da yapıldı. Samsun'da Kamu Çalışanları 5 km. yürüyerek şehir stadyumunun önünden Ankara'ya uğurlandılar.

ANKARA KAPILARI

İlkinde göre daha örgütlü ve daha gürdü sesleri. İstanbul'dan Van'a, Samsun'dan, Mersin'e kadar Tür-

kiye'nin çeşitli şehirlerinden gelen Kamu Emekçileri hipodromdan yürümeye başladılar. Zafer Çarşısı önüne geldiklerinde Ankaralı emekçilerle ve siyasi çevrelerle daha da çoğaldılar.

Başbakanlığa yürüme kararında olan Kamu Sendikalarına ilk barikat Zafer Çarşısı önünde kurulmuştu. Yol çok sayıdaki çevik kuvvet polisi ve panzerlerle tutulmuştu. Yaklaşık bir saat boyunca barikatın önünde bekleyen 30 bini aşkın insan, "Sivas'ın Hesabı Sorulacak", "Sivas Faşizme Mezar Olacak", "Kahrölsun Hizbullah Kontra-gerilla", "Şeriat Gücünü Devletten Alıyor" sloganlarıyla katliama ilk tepkilerini gösterdiler.

Barikat SHP, CHP, DEP ve HEP'li milletvekillerinin de yardımı ile aşıldı. Milletvekilleri yol boyunca kortejin yanında yürüdüler. Uzunluğu 1 km'yi aşan kortejin önünde "Sivas Katliamını Lanetliyoruz" yazılı siyah kurdale takarak

katliamı protesto ettiler.

Kamu Çalışanları yol boyunca "Türkiye Laiktir Laik Kalacak", "Sadaka Değil Toplu Sözleşme", "Sendika Hakkımız Grev Silahımız" sloganlarını haykırdılar.

Bakanlıklarda oluşturulmuş olan ikinci barikat yuhamalarla ve işlikarla karşılandı. Burada ise "Yürüyüş Hakkımız Engellenemez", "Polis Sivas'a" sloganlarıyla barikat aşıldı.

Başbakanlık önünde de çok yoğun güvenlik önlemleri alındığı göze çarptı. "Yaşasın Demokrasi Mücadelemiz", "İlksan'ın Hesabını Soracağız", "Birlik Mücadele Zafarı", "Gerici Faşist Eğitime Son", "Dün Maraş'ta Bugün Sivas'ta Çözüm Faşizme Karşı Savaş" sloganları atıldı. Sivas katliamında hayatını kaybedenler ve tüm devrim şehitleri için bir dakikalık saygı duruşu yapıldı

1 Temmuz'da Başbakanla görüşmek için yola çıkan, 400 bin

3 Temmuz'da Kamu çalışanları Ankara kapılarında dayandı.

Sivas Katliamına karşı halk, öncüsüyle birlikte ayakta idi

DERSİM, Özgür Gelecek/

Dersim halkı karanlığa ve zulme karşı mücadelede kararlılığını bir kez daha gösterdi. 2 Temmuz günü Sivas'ta düzenlenen Pir Sultan Abdal Kültür Şöleni'nin faşist devlet ve payandası şeriatçi katillerce, sabote edilerek, 37 kişinin diri diri yakılarak öldürüldüğü katliama tepkiler başlarken, Dersim halkı tepkisini sokağa taşıdı.

İlk tepki TKP-ML önderliğinde gerilla savaşı yürüten Türkiye İşçi Köylü Kurtuluş Ordusu (TIKKO) ndan geldi.

TIKKO KARAKOL BASTI

Sivas katliamından iki gün sonra TIKKO gerillaları pazar akşamı saat 19.00 sularında Xalhuri (Karşılar) köyü jandarına karakoluna bir baskın düzenledi. Roketatar ve ağır makinalı tüfeklerin kullanıldığı saldırıda iki jandarın, iki özel tim elemanı öldürülürken saldırıda roketlerin yatakhane ve yemekhaneye isabet etmesi sonucu 17 jandarın da yaralandığı öğrenildi. Küylülerden edinilen bilgiye göre TIKKO gerillalarının saldırı esnasında zaman zaman ateşi keserek, "Halka zulmedenler cesazı kalmaz, faşizmin katil ordusu varsa, halkın TIKKO'su vardır. Halk sahipsiz değildir" şeklinde sloganlar attılar. TIKKO gerillalarının bu saldırı sonucunda kayıp vermeden üstlerine ulaştıkları öğrenildi. Ayrıca baskın sonrası çıkan çatışmada 15 asker ve bir helikopter kayıp olduğu gelen bilgiler arasında. Bu eylemin Özgür Gündem gazetesi tarafından PKK eylemi olarak yazılması ise eylemin TIKKO tarafından yapıldığını biten yöre köylülerini arasında tepkiyle karşılandı.

DERSİM HALKI SOKAKTAYDI

Bu eylemin ardından TKP-ML'nin çağrısı üzerine Hozat, Ovacık ve Mazgirt ilçelerinde Sivas katliamını protesto etmek için bir günlük kepenk kapatma eylemleri gerçekleştirildi. Ovacıkta 5 Temmuz günü saat 10 sıralarında 500 kişilik kitle Ovacık terminalinden yürüyüşe geçti. "alevi sünni kardeşler. Patron-ağa kalşetir. Kahrolsun gericilik. Yargısız infazlara son!vs." dövizlerle yürüyen kitle Ovacık polis karakolunun önünden geçerken "Kahrolsun katiller" sloganını atarak hükümet konağına doğru yürüdüler. Hükümet konağı önünde "Yaşasın Halk Savaşı! Gericilere Ölüm!" vb. sloganlarla eylemlilik devam etti. Sivas katliamında katledilenler ve genelde de devrim şehitlerinin anısına 1 dakikalık saygı duruşu yapıldı Ovacık SHP ilçe başkanı Muzafer Yerlikaya yaptığı konuşmada katliamlara sessiz kalınmaması gerektiğini vurgularken olaylardan Refah Partisi Sivas belediye başkanı, valiye ve İçişleri bakanını sorumlu tuttu. Kitle tarafından bir ağzdan "İçişleri bakanı istifa! Katillerden Hesap Sorulacak!" sloganları atıldı.

Bu arada hükümet konağının önüne siyah çelenk konulup kitle toplu olarak Ovacık çarşısına girip sloganlar atarak dağıldı. Saat 11.30 suları kepenklerin açılmasıyla YDG'lıler Ovacık çarşısına çeşitli dövizler atı. Dövizler iki gün süreyle indirilmedi. Belediye hopörlerden Pir Sultan Abdal deyişleri ve katliamı lanetleyen müzik yayınlandı. Esnafın bir kısmı da aynı şekilde gün boyu müzik çaldırıldı. Olaylara polis müdahale

TKP/ML-TIKKO Gerillaları üstlerine dönüyor

etmeyip seyretmekle yetindi. Eylemlilik süresi boyunca Özel Tim bazı noktalarda hazır bekletildiği görüldü.

7 Temmuz günü de Dersim il merkezinde görkemli bir miting düzenlendi 6 bin kişinin katıldığı mitingden, Dersim halkının Sivas katliamına görkemli bir tepki gösterdiği anlaşıyordu.

"Cumhuriyet Alanı"nda toplanan kitle konuşmacının çağrısıyla Sivas'ta katledilen 36 kişi ve tüm devrim şehitleri için önce bir dakikalık saygı duruşunda bulundu. Bir ilçinin Sivas katliamını lanetleyen ve bu katliamın devlet ve dini gericilik tarafından tezgahlandığını belirten konuşmasından sonra, "Sivas katliamının hesabını soracağız", "bütün halklar kardeşler", sloganlarını haykırdılar. Kitlenin etrafını kuşatan çok sayıda polis ve özel tim, halkın bu öfkesi-

ne tahammül edemeyerek saldırmaya başladı. Saldırı karşısında direnen kitle, bir ara büyük gruplara ayrılarak yeniden bir araya geldi ve yeniden devrim şehitleri için saygı duruşu yapıldı. Saldırıda yaralanan 6 kişiyi hastaneye kaldıran bir grup kitleden ayrılırken, protestoyu sürdüren Dersim halkı miting programını bitirdikten sonra gruplar halinde dağıldı. Dağıldıktan bir gün sonra ara sokaklara puşu kuran polis 30 kişiyi gözaltına aldı. Gözaltına alınanlar arasında, Bingöl Belediye-İş Sendika Başkanı ve aynı zamanda Dersim Belediye-İş Sendika Şube Başkanı Ali Tacar'da bulunuyordu.

Yoğun baskılar ve işkencelerden sonra gözaltındakiler serbest bırakılırken, "miting örgütlediği, yönlendirdiği ve konuşma yaptığı gerekçesiyle Ali Tacar halen gözaltında tutulmaktadır.

"Büyük Suçlu", Serbest Bırakıldı

Haber Merkezi/İstanbul Siyasi Şube polislerinin 22 Nisan'da gerçekleştirdiği TKP/ML-TIKKO operasyonunda sokaktan sürükleyerek gözaltına aldığı Ayhan Uzala, 7 Temmuz 93'te çıkarıldığı ilk duruşmada serbest bırakıldı.

Polisin TKP/ML Merkez Komitesi Siyasi Büro üyesi olduğu iddiasıyla 15 gün boyunca uyguladığı yoğun insanlık dışı işkencelerle bir kolunu kırdığı, boynunun tutamaz hale getirdiği ve vücudunun her yerini yara-bere içinde bıraktığı Ayhan Uzala'yı DGM savcılığı, herhangi bir suç delili olmamasına rağmen tutuklamıştı.

Cezaevi yönetiminin Uzala'nın tedavisini engelleme çalışması veya azından geciktirebilmek için elinden gelen tüm çabayı göstermesi, bu vb. gibi olayların TC. devletin faşizan devlet politikası olduğunun somut bir göstergesidir.

Dersim Hozat'ta TIKKO'nun eylemleri yayılıyor

DERSİM, Özgür Gelecek/ Gündemi meşgul eden çeşitli eylemler şöyle:

Gerilla faaliyetlerinin artması ile birlikte TC. kolluk güçleri pek dışarıya çıkamamaktalar. Saat gündüz 12.00'den sonra hemen bütün alanlar gerillaların kontrolüne geçiyor. Eylem kovalayan gerilla hiçbir askeri güce rastlanmamakta.

TIKKO Gerillaları Hozat'a iki-üç kilometre uzaklıkta yol keserek sonuçlanan olağanüstü parti konferansının propagandasını yapmak amacıyla bombalı pankart astılar. 7 Temmuz günü büyük bir şahıslıkla pankartı gören T.C. güçleri pankartı indirmek ve halkın pankartı görmesini engellemek için yolu yaklaşık 5 saat trafiğe kapattılar. Pankartı ağır silahlarla kurşun yağmuruna tutan T.C. güçleri en sonunda pankartı indirdiler. Ama, yazılanlar çoktan halkın belleğine yazılmıştı.

Devricemal köyüne giren TIKKO gerillaları, bu köyde Devrimciler ve halk aleyhinde çeşitli davranışlarından dolayı bir şahsı cezalandırdılar. Bahsedilen şahsı bütün köyün önünde suçunu kabul ederek ötür diledi. Bayan gerillalar tarafından tartaklanan şahsa köy köy doluşarak suçunu herkese söylemesi cezası verildi.

Ote yandan Dersim'de Pkk'nın halka yönelik tutum ve davranışlarındaki olumsuzluklar ve halkın TKP/ML'e ilettili şikayetleri üzerine, Hozat'ta TKP/ML Alt Bölge Komitesi imzalı bildiri dağıtıldı. Bildiride bir çok olaya değinildi ve PKK geniş katımlı bir tartışmaya çağrıldı.

TKP/ML: "Başbağlar katliamını devletin, eli kanlı canileri yaptı."

Sivas katliamının Türkiye'nin gündemine oturduğu ve kitlesel gösterilerle devletin katliamı yüzüne dönük bir halk hareketliliğine dönüştüğü günlerde burjuva basını Erzincan'ın Kemaliye ilçesine bağlı Başbağlar köyü'nde yaşanan bir katliamı hemen manşetlere çıkardı. 6 Temmuz'da Başbağlar köyüne baskın yapan silahlı bir grup köy halkından 28 kişiyi öldürmüş, 4 kişiyi yaralamıştı. 4 kişi ise kayıptı. Üstelik saldırganlar köyün içinde 57 evi de ateşe vermişlerdi. Devlet kamuoyuna katliamı, Sivas katliamının intikamını almak, için bir sünni köyünün PKK ve TKP/ML-TIKKO'nun birlikte gerçekleştirdiğini yaymaya çalıştı.

TKP/ML-Merkez Komitesi 10 Temmuz'da yayınladığı "Devrimci-Demokrat kamuoyuna Hal-kımızda" başlıklı bir basın açıklamasıyla katliamı TKP/ML'nin yapmadığını, aksine olayın faşist devlet güçlerinin bir tertibi olduğunu açıkladı. TKP/ML'nin basın açıklamasında:

"Başbağlar köyündeki katliam bir anda Sivas katliamının etki ala-

nını daralttı. Dikkatlerin önemli bir bölümü buraya kaydırıldı. Zira ikisi de katliamdı, ikisi de vahşetti ve halka yönelikti. Sivas'ta devletin denetiminde gerici-faşist çetelerle birlikte kontgerillaların bugünkü biçimi olan Hizbi-Kontralarla yapılmıştı. Ancak Başbağlar katliamı "meçhül'dü. Faşist devlet her olayda olduğu gibi bunu da PKK'ye yüklemişti. PKK ise, bu konuda herhangi bir açıklama yapmış değil, suskunluğu devam ediyor.

Kemaliye Başbağlar katliamı konusunda faşist devletin çelişkili açıklamaları ve gerici-faşist burjuva basınında olayın yansıtılış biçimi ise tamamen hedef şaşırtmak, dikkatleri Sivas katliamından uzaklaştırıp başka noktalara çekmeye yöneliktir. Bunun ürünüdür ki; Başbağlar katliamını PKK ve TKP/ML-TIKKO'nun birlikte yaptıklarını senaryolaştırdılar. Kamuoyunun dikkatlerini bu yöne kaydırmaya çalıştılar." deniyor ve devletin bu konuda başarılı olamadığına değiniliyor.

TKP/ML devletin iftiraya neden gerek gördüğünü:

"Özellikle Partimiz önderliğinde halk ordumuz TIKKO'nun sürdürdüğü Kızıl Siyasi İktidarlar İçin Gerilla Savaşının son yıllarda Erzincan ve çevresinde yayılması faşist TC'yi çaresiz bırakmaktadır. Bunun içindir ki, MHP'li Erzincan Belediye Başkanı belediye hopörlerinden sürekli "TIKKO'da PKK gibi terör örgütüdür. Ona kanmayan TIKKO'ya yardım etmeyin" vb. vb. şekillerde anonlar yaptırmaktadır. Bu gerçekte göstermektedir ki, özellikle Erzincan ve çevresinde haklı bir prestije ve saygınlığa sahip olan halk ordumuz TIKKO, bu tür iğrenç iftiralarla ypratılmaya çalışılmaktadır." biçiminde açıklayan ve katliamı üzerlerine yıkarak devletin düzenleme PKK ve TIKKO imzalı bildirileri yalanlarına dayanak olarak gösterdiğini belirtiyor.

TKP/ML katliamı devletin planladığını ise şöyle açıklıyor: "Kemaliye Başbağlar katliamını devletin eli kanlı canileri yapmıştır. PKK'nın yaptığı konusunda bir açıklama yoktur. Ancak şu açıktır: Bu katliamın partimiz TKP/ML

önderliğindeki halk ordumuz TIKKO ile hiç bir ilgisi yoktur ve olmaz da. Zira bu, Partimizin siyasal-ideolojik hedeflerine tamamen aykırıdır. Tam tersine Partimiz TKP/ML ve halk ordumuz TIKKO, halka yönelik bu tür katliamlar ister devlet tarafından, isterse PKK tarafından hangi gerekçeyle yapılsa yapılsın, başından beri karşısında olmuştur, bundan sonra da şiddetle bunların karşısında olacaktır. Ve halka yönelik tüm katliamların hesabını sormaya da kararlıdır"

TKP/ML, halka zarar verebilecek en küçük olay karşısında alabildiğine hassas ve alabildiğine kararlı olduklarını, yaptıkları eylemleri ise üstlendiklerini belirterek:

"Sonuç olarak; Sivas katliamına karşı gelişen tepkiyi nötrleştirmek üzere faşist devletin eli kanlı celtatları tarafından gerçekleştirilen Kemaliye Başbağlar katliamı bilinçli ve planlıdır. Partimiz TKP/ML ve PKK'ye yüklemesi ise hedef şaşırtmak ve partimizi de katliamcı gösterme çabasıdır." saptamasında bulunuyor.

PKK: "Tunceli'de iki Öğretmeni biz öldürdük"

Haber Merkezi/PKK Dersim Eyalet komutanı Dr. Baran 22 Haziran'da Tunceli'ye bağlı Meşeyolu köyünde öldürülen birisi Eğitim-Sen üyesi iki öğretmeni PKK'nın cezalandırdığını açıkladı.

Gerçek Dergisi'nin 10 Temmuz tarihli sayısında Dr. Baran'la yapılmış bir röportaj yayımlandı. Dr. Baran bir soru üzerine Meşeyolu köyü öğretmenleri Nevzat Aydın (Eğitim-Sen üyesi) ve Mehmet Ongül'ü PKK'ya bağlı bir kurye gru-

bunun öldürdüğünü belirtti. Baran olayı şöyle anlatıyor:

"Şimdi Öğretmen olayına gelince bir kurye grubumuz başka bir bölgeden gelirken, herhalde yolu oradan geçmiş, okula uğramışlar. Okuldaki o rezaleti görmüşler. Köylü 3 bayanla 2 tane öğretmen oturmuşlar zevk-i alem yapıyorlar. Bilmem, yani bir nevi fuhuş yatağı. Ve öğretmenler cezalandırılıyor. Bayanlar da gidecekti (öldürülebilir) bir anda..."

Dr. Baran, PKK'nın bu namus

anlayışının bu tür durumlara müsaade etmediğini halkın bundan rahatsızlık duyduğunu belirterek öğretmenlerin "böylesi bir ahlak-sızlık dayattıkları için burayı fuhuş merkezine çevirdikleri için vuruldukları" iddia ediyor.

Dr. Baran Eğitim-Sen'in iki öğretmenin cenazelerine sahip çıkmasını da "art niyetli bir yaklaşım" olarak niteliyor.

"Eğitim-Sen böyle bir ahlaksızlığa saldırmıyorsa, bu Eğitim-Sen'in de düşmanla işbirliği içinde olduğu"

onun özel kontralarıyla işbirliği içinde olduğu, fuhuşu meşru gösterdiği anlamına gelir. Dolayısıyla bunun hesabını verecekler. Yok eğer öyle bir iddiaları yoksa o zaman halkımızdan özür dileyebilecekler" diyor Eğitim-Sen'i suçluyor.

Eğitim-Sen'i Dr. Baran'ın açıklamalarıyla ilgili olarak aradığımızda "daha açıklamayı tam inceleyemedik, Tunceli şubemizi olayı araştırması için harekete geçirdik" yanıtını verdik.

Diyarbakır'da Sendikal Platform

Haber Merkezi/Diyarbakır'da Türk-İş'e bağlı 13 sendika şubesi, Türk-İş 7. Bölge Temsilciliği bünyesinde Kürdistan'da yürütülen kirli savaşa karşı gerekli çalışmalar yapmak üzere "Demokratik İşçi Sendikaları Platformu"nu kurdular.

Platform, 3 Temmuz'da Tarım-İş, Petrol-İş, TeK Gıda-İş Teksif, Yol-İş, Tes-İş, Tez-Koop-İş, Haber-İş, Sağlık-İş, T. Harb-İş, Belediye-İş ve Türk-İş 7. Bölge Temsilciliği imzalarıyla bir basın açıklaması yaparak kuruluşunu ilan etti.

Bir bereketli mekandır ki Munzur...

Açıklama: PTT kanalıyla elimize geçen TKP/ML Basın bürosunun konferans izlenimlerini olduğu gibi yayınlıyoruz.

Mayıs ayının ortalarına doğru belirlenen yere çıkmak üzere parça parça gelen delegeler, dört noktada birbirinden kopuk üç aşamalı konaklamalarla beyaz ordunun hatlarını yara yara konferansın toplandığı yere ulaştılar. Her grup delegeleri bir gerilla birliği alıyor, uzun bir gece yürüyüşünün sonunda başka bir gerilla birliğine devrediyor; bu birlik de 7-8 saatlik gündüz yürüyüşü sonucunda delegeleri konferans toplantısının yapılacağı yerle irtibatlı üçüncü birliğe devrediyordu.

Konferans delegeleri zirvelere yaklaştıkça kendini daha güvende hissediyor. Munzur dağ silsilesinin cömertçe açılan kucakları arasında tarifsiz bir mutluluk duyuyorlardı. Öylesine ki ilk kez dağları gören delegelerden biri, TIKKO gerillalarının açılan kanatları altında duygulanmış, hayal-meyal gözükken şehire yumruğunu yönelterek şöyle bağırdı: "Gelin kelle avcılarını, maası kanla ödenenler gelin, burdayız! Ama nerde sizde o yürek..."

Gerçekten de tasavvur edileninde ötesinde sonsuz girdi çıktısı bulunan, sayısız vadi ve zirvesiyle geçit vermez hırçın dereleri ve tepeleriyle Munzur dağ silsilesi muazzam bir korunak gibidir. Ama korunak olmakla yetinmez Munzurlar. Bir sevgilinin kendini aşkına sunması gibi cömertçe bir yaşama olanağı da sunar. Her detayında çiçeklerle renklenmiş yenibilir bitkilerin yanısıra hemen her yüksek zirvenin eteğinde sizinle karşılaşan, dağ keçileri, keklik ve benzeri av hayvanlarının yanısıra, protein deposu mantarlar da, her 5-10 çağır otunun dibinde sütbeyazı teniyle size gülümser. Azıksız ve ekmezsiz kaldığınız her yerde Munzurlar, kendisini sevenlere yiyecek birşey bulundurmaya ihmal etmemiştir. Sonra matara taşımanızda gerek yoktur. Soğutucu gibi teknoloji araçlarını ise asla aramazsınız. Zira hemen her yamacında çağ-

layan buz gibi suların hangi devasa depodan bitimsiz boşandığı sizi meraklandırırken, bu suların neden daha alçaklarda değilse, zirvelerin burun deliğinden aktığı gibi şeytanca bir soru aklınıza taktılırken Munzurlar, sizi kendisiyle daha fazla ilgilenmeye teşvik eder. Bu ilgi sizi daha sessiz duran şeylere götürür. Bir an tepesinde kızıl püsküller bulunan bir yada iki filiz ilginizi cezbeder. O dağların dışında başka hiçbir yerde göremeyeceğiniz bir filin iki-üç kulağı genişliğinde, üstünde sayısız renkler bulunan kocaman yapraklı bu efsanevi bitki İŞKİN'dir; yani Dersim'in simgesi. Ve eğer o an vücudunuzda bir kırgınlık var, halsiz ve hastaysanız içinde birde ateş varsa hemen oturun başına. İşkin'in dalını kökünden koparın, ortasından ikiye böldüğünüz zaman, ince ipek yumuşaklığındaki zarının içinde yeşilimsi bir meyve sizi kendisine arzularındır. Haziran güneşliyle zıtlaşan yüksekliklerdeki kar yığını ile yüzyüze buz kesilir, rahatlırsınız.

Kısacası her zaman dört mevsim yaşadığı bir mekandır Munzur'lar. Mayıs'ta, etekleri dibinde karın eridiği ve toprağın yama yama belirdiği yerde ilk gördüğünüz ve solmaya başlayan kardelenlere hüznülenmek engelleyemeyeceğiniz bir duygu olarak ruhunuzu ağırlaştırır. Neki burnunun ucuyla toprağı kaşıyarak güneşe çıkmaya hazırlanan gulik sizi yeni adına yatıştırmaya amadedir. Gulik de gerillanın kazanında ilk pişen bahar sebzisidir. Bu sebze de yine Munzur dağlarının özgürlük savaşçısı konuklarına özel bir sungusudur. Gulik kartlaşmaya yüz tutarken, bu kez kendine has tadıyla başındaki topuzunu yukarı kaldıran kengerle tanışsınız. Daha çok meyve şeklinde yenmesine rağmen gerillanın arzusuna bağlı olarak bazen yemeklerin yanında sebze olarakta kullanılır. Sonra İşkin zamanı başlar. Kadın gerillalar İşkin toplamaya sevdalıdır. Güneş varsa, bir yap-

Gerillalar Parti konferansının başarıyla sonuçlanmasının sevincini döne döne halaya döküyorlar

rağını başına gölgelik olarak kullanan kadın gerilla, bir süre sonra kucak dolusu İşkin la yoldaşlarının konaklama yerine vardıklarında gerilayı sevinç nöbetine tutulmuş bulursunuz... Sonra bir güzel sohbet başlar; ateşli siyasal tartışmalara ön hazırlık gibidir.

Bir de geceleri var Munzurun, onu tasvir etmek ise imkansız gibidir. Nesini tasvir edeceksiniz? Sözelimi kar suları ile kabaran bir derenin kayalıklardan aşağı dörtnal giderken kaç bin enstürmanın sesini çıkardığını, gece yarısına doğru suyun nisbeten azalmasıyla nini söylemeye başladığını söylesem kim inanır! Neki gerçek tamda budur. O derenin muazzam uçultusuna kulak verirken bazen bir dünya korosunu dinlediğiniz duygusuna, bazen bir mum ışığı yumuşaklığında ninnilere eşlik eden küçük bir kızın armonika çaldığı sesine varırsınız. Ve tam bu esnada gözleriniz gökyüzüne dikilmişse... Gökyüzü başka hiç bir zaman farkedemediğiniz kadar aydınlık ve zengindir... Yüzlerce yıldızın çevresinde oluşan haleleri görür iyiden iyiye şaşırırsınız. "Yıldızlar büyümüş mü?" demekten kendinizi alamazsınız. Oysa ne yıldızlar büyümüştür ne de çevresindeki haleler yenedir. Sadece onları, daha önce şehirlerin kirliliğinin kapladığı atmosferden görmemiz mümkün olmamıştır. İşte bu gerçek sizi orada bulunmakla büyük bir ayrıcalığına sahip olduğunuz duygusu ile kucaklaştırır. Ve mutlu olmanın yeni değerleriyle doyumsuz sevinç başlar. Sonra ansızın bir yıldız kayar. İnanılmaz bir hızla kopup uzayın derinliklerinde kaybolunca, bunları kaybettiğiniz yoldaşlarınızla aynılaştırıp hüznülenmeyin sakın. Zira her düşen yıldız onlarcasının yerini doldurmasına da ortam hazırlamıştır. Düşmekle tükenilmeyeceğine, bir de yıldızların yaşamında şahit olursunuz... Ve sıra düş kurmaya gelir ki hayret edilecek birşeyi daha farkedersiniz. Her nesnesi düş için varlanmış bir mekandaysınız, yani siz sizin dışındakilerin düşlediği bir muhteşem noktaysınız.

Kuşkusuz ki böylesine harika avantajlarla dolu bir yerde yapılan siyasal etkinlikte ona yakışır güzellikte olur. İşte TKP/ML konferans delegeleri böylesine güzelliklerle dolu bir mekanda konferansa başladılar.

Toplantıya 18 Mayıs 1993 günü Enternasyonal marşının okunmasıyla başladı. Aynı günün

akşam yemeğinden sonraki üçüncü oturumuna ara verilerek, Partinin kurucusu ve önderi İbrahim KAYPAKAYA'nın 1973'te Diyarbakır'da işkencede katledilmesinin yirminci yıldönümü dolayısıyla anma toplantısı yapıldı. Delegelerle birlikte konferansın güvenliğini alan 50'ye yakın TIKKO savaşçısı ve birlik komutanlarının katıldığı anma toplantısı konferans delegelerinden en yaşlı üyenin yaptığı konuşmayla başladı. Tüm parti ve devrim şehitleri adına yapılan saygı duruşunun ardından sloganlar atıldı. Enternasyonal marşının ardından parti ve ordu marşının söylenmesinden sonra şiirler okunarak anma toplantısı bitirildi.

Konferans bir ay sürdü. Dünyada ve Türkiye'de ne kadar sorun varsa hepsi masaya yatırıldı. Sorunlar Marksizm-Leninizm Maoizm'in aydınlık projektörü altında didik <None> didik incelendi. Tam 67 karar alındı. Ve biri ordu tüzüğü diğeri de parti tüzüğü olmak üzere iki tüzük yapılarak onaylandı. Yeni bölgeler tesbit edildi ve gerilla savaşçı için yeni alanlara açılma kararı alındı. Ve TKP-ML kendi güçleri arasında 5 yıl süren ayrılığın kalıntılarını devasa kayaları toplayıp Fırat'a sürükleyen coşkun derelere vermekle kalmadı; ayrılık ruhunun mezarı başına parti bayrağını, gerilla savaşının hız alacak imvesinin setine de ilk olarak halk ordusu TIKKO'nun sancılarını dikti. Toplantının sürdürdüğü günler boyunca gerillalar, toplantı bölgesinin tüm giriş çıkışlarını denetim altına alarak bir kaç savunma noktasına ağır makineli tüfekler ve roketlerle yerleşmiş olduğundan konferans güvenlik kaygısından uzak bir atmosferde yapılıyordu.

Konferansın bitimi Munzurların ... mevkiinde coşkun bir törenle önce savaşçılara ilan edildi. Her biri 10'ar metre uzunluğunda iki pankart yazıldı. Parti ve Ordu bayrakları tören alanının iki tarafından gönderildi. Delegelerden biri toplanan gerillalara sözlü konuşma yaparken bir delege tüfekte, bir komutan da ağır makineli tüfekte konuşma boyunca kısa kısa aralıklarla ateş ediyorlardı. ... Vadisi muazzam bir silah şakıyışını ve gerillaların kartal çığlığını andran coşku slogan küreyişini dinliyordu. Konuşmanın bitiminden sonra Enternasyonal marşı, TKP/ML ve TIKKO marşları koro halinde söylendikten sonra yeniden sloganlar atılarak tören uzadı. Bir zaman dilimine yayıldı.

Konferansın TKP/ML güçlerinin birliğini pekiştirip yeni kararlar alarak başarıyla sonuçlanması TIKKO savaşçıları arasında büyük bir coşku yaratmıştı. Bunun sonucu olarak aynı günün gecesi de büyük bir ateş yakılarak konferansın başarısının onuruna kutlama törenine devam edildi. Alevlerin 3-4 metre yüksekliğe ulaştığı bu görkemli alazın etrafında kadınlı erkekli halaylar çekildi, türküler söylendi. Bu esnada şehir kökenli bir gerilla komutanı ile, köy kökenli bir kadın gerillanın ateşin etrafında yaptıkları dans sevinç çığlıklarını bir naraya dönüştürdü. Sevinç ve mutluluk doruğa çıkmıştı artık. Dersim yeni kavgalara tohumlanıyordu.

VADİ HÜKMÜNE GIRER PARTİNİN

Kirilidir kar yanığı yüzleri
Burunlan ve kulakları üşürmüş kavlaklar
kartalların
Gözleri boncuk boncuk
Tetikte sanki
Saçları aklaşmış kiminin
Zindan görmüş zulüm görmüş
acımış

Ve Özgürlük kabını taşımış
Kanat vurmuş yükselmiş
Gün gelmiş
Uykuları sabaha sıkışık
Yer yer kaya altları mekân
Kekik otları ekşimik renklenmiş yaylalarda
Açık kamplar kurmuş
vurmuş vurulmuş
Ve bazen bir çadır durak olmuş yaşamları
yarım ağır yatılmış

Şu mutluluğa bakın
Şu mutluluğa
Sülükler palazının göz hizasında
Bir büyük etkinliğe kucak açmış
Kanat gemiş
Beklemiş...

2
Rüzgar durur
Toprak ısınır
Bahar gelir kar erir
Ve dereler kaya toplar dizginsiz
Fırat yükselir
Bir gerilla birliği yürür uzunca
Tomurcuklanış kırmızıya yalnız durur bir ağaç
Konar altına Partizan
Çay demiler taşınan kanı
İçiler sevinç içinde yorgunluk biter
ve
Vadi hükümüne girer Partinin
Nöbet tutulur
Gerilla imece de sancak
Toplantı şerhite iki çizgiler
an gelir
bir kucak dağ çiçeği masaya konmuştu artık
Ve oturum sonuca tohumlanmıştı
Sevgiler senin olsun Munzur
Sevgiler senin olsun
Güneşle öpülen yanağında tutanaklar toplanır
Bültende hazır
Ne mutlu
İlk müjde sizedir yoldaşlar
Maoist bir konferans sonuçlandı

Konferansın güvenliği için kanat geren TIKKO birliğinden bir grup gerilla

PİR SULTAN ABDAL DERNEĞİ BAŞKANI MURTAZA DEMİR:

'Biz oraya kavgaya değil, barış için gitmiştik'

Türkiye'de Egemen Sınıfların Devekuşu misali Başları Sürekli Kumun Altında

Murtaza Demir, Pir Sultan Abdal Tanıtma Derneği başkanı. Sivas Katliamının gerçekleşmesinde etken olarak gösterilen Pir Sultan Şenliklerinin de organizatörü. Madımak otelindeki vahşeti yaşayan ve oradan sağ çıkmayı başaranlardan. Görüşmemiz sırasında hala olayın etkisinde olduğunu gördük. Murtaza Demir, Kendisini iyi bir barışsever iyi bir alevi, ve yetenekli bir iş adamı olarak tanımlıyor. RÖförtajı kısaltarak yayımlıyoruz.

— Şenlik hazırlıklarınızı anlatır mısınız?

— Şimdi Pir Sultan Abdal Şenlikleri hazırlıkları altı ay öncesinde başladı. Pir Sultan Abdal Şenliklerinin salt Banaz'da kutlaması olmak, çok fazla anlam ifade etmiyordu. Pir Sultan Abdal Şenlikleri geçen yılda kutlandı Banaz'da. Ama tek bir gazetede haber bile yer almadı. Türkiye de bu işe gönül veren bir yığın insan bize gizli kapaklı şenlik yapıyorsunuz haberi olmuyor diyordu. Aslında doğru yanı şuydu, Pir Sultan Abdal evrensel bir isim. Bu Pir Sultan Abdal Şenliklerini giderek evrensel hale getirilmeliydi. Buna da Sivas kent merkezi ile başlanmalıydı. Bu çok doğaldı. Yoksa bizim açımızdan Sivas'ta şeriat üsluru var, işte gidelim orada şeriatın gelişmesine engel olalım diye bir istek yoktu. Ayrıca olabildiği de... Ama bu değildi sözkonusu olan. Başka bir anlamlı yanı da Pir Sultan Abdal'ın Ortaçığ'da ve Ortaçığ kafası ile yine Sivas'ta asılmasıydı.

Pir Sultan adına bir şenlik, o yıllarda derinleştirilen yaraların iyileşmesine katkıda bulunabilirdi. Toplum barışa götürebilirdi. Barış egemen kılmada bir katkısı olabilirdi gibi kaygılar.

— Katliam gününe dek sizin bu çevrelerin böyle bir saldırıya kalkışabileceği yönünde herhangi bir bilginiz var mıydı?

— Bir ay kadar önce, daha program son şeklini almadan, Aziz Nesin'in gelip gelmeyeceği sözkonusu değirken birkaç tane imzasız mektup aldık. Mektubu şimdi hatırlıyorum arşivlerimizde vardır. Şarkışla postahanesinden atılmış bir mektuptu. Ve isim yoktu. O mektupta, yine aklımda kaldığı kadıyla bize bu şenlikleri yapmamız ve Sivas'a gelmememiz söyleniyordu. Şenliğin başladığı gündü yahut cuma günü sabah, "Müslümanlar" başlıklı bildiri çıkmıştı. Bizim de bir yığın bildirilerimiz, değişik örgütlerden bir yığın bildiri o günlerde çıkıyor, dağıtılıyordu. Bu bildiri kendi isteklerini yansıtıyordu. Ama biz aldığımız kültür nedeniyle, insanın, başka şekilde düşünüyor diye yakılabileceğine ben demek başkanı olarak kesinlikle düşünmedim. En ileri yanıyla bir kavga çıkabilirdi, karşıtlıklı saldırı olabilirdi belki. Sertleşme olabilirdi. Sıkıntı çıkabilirdi belki. Ama insanların diri diri yakılabileceği şeklinde bir organizasyon yapılabilineceğini nasıl düşünebilirdik?

— Katliam anına gelmek istiyorum. Sizler olaylar Kültür Sitesi'nin orada başladığında Oteldeydiniz. Daha sonra meydana toplandıklarında ve otele doğru yürüdüklerinde de Oteldeydiniz. Sizlerden oradaki insanlar Otelde ayrılmanızı istemişler. Sizlerle polislerin arasında konuşmalar olmuş; polis size ayrılmayın biz sizi koruruz" demiş. Sizler de onlar gelirse gelinler gibi bir inatlaşmaya girmişsiniz. Böyle bir tavrınız oldu mu?

— Olay çok yönlü çarpıtılmaya

çalışılıyor. Olayın başından beri aynı şeyleri söylüyorum. Otelde bulunanlar yazarlar, çizerler ve şairlerdi. Orada herhangi bir siyasetin adamları bulunmuş değildi. Çocuklarımız oradaydı. Yani bir siyaset adına, bir ideoloji adına direnen vardı elbette. Bu güzeldir de. Ama burada bulunanların böyle bir boyutu yoktu.

Yani insanlar niye yakınsın ki bizi? Polis bize niye böyle bir provakasyon yapmın ki? Ama bir şey vardı, orada somut olarak görştüğümüz: Dışarıdan kuşatılmıştık. Otel'in çıkışından itibaren hem sağ-sol sokaklar itibarıyla. Kuşatılmıştık ve şaşkındık. Ne yaptık biz bu insanlara bu kadar tepki gösterecek? O anda işin doğrusu polis, herşeye karşı bu insanları dağıtabilirdi. İsteyen herkesin barikatını aşabilirdi bir polise, içeriye bulunan insanlar nasıl güvenebilirdi, çıkıp gidebilirdi?

Şimdi ben yaşamaya çalışıyorum, onların içindeyim. Aklımızın bir köşesinde elbette her zaman buradan çıkıp gitmek vardı. Çünkü artık orası can pazarı haline gelmişti. Ve ben her zaman söylediğim gibi elimizde bir değneğimiz bile yoktu. Çünkü biz kavgaya değil, barış için gitmiştik. Ama birşey vardı ki, orada o korku süriyordu. Oradakiler can alacağız diye bağırıyorlardı! Ve teorik olarak sürekli yazılan, tanrı adına can alan, ve tanrı adına aldığı can ile sevaba gireceğini düşünen insanlara karşı karşıydık. İnsanların kafası yıllarca bununla doldurulmuştu. Ve bu insanlar şimdi oraya sevab kazanmak için gelmişlerdi. Ve bu gerçeğe biz, teorik olarak daha önce bildiğimiz gerçeğe, gerçekten karşı karşıydık. Bu şartlar altında, bu psikoloji altında bu insanlara güvenerek, polis bin tavrına güvenerek nasıl çıkabilirdik. Elbette çıkmadık! Çıkamadık ve çıkmadık.

Bir tek ben çıktım. Oradan, valilikte çalışan bir yurttaşın imdat istedik. O daha sonra terketti gelmedi. Saat 16.00 sularıydı. Beni oradan çıkarıp valiliğe götürmeyi kabul etti. Ben onunla birlikte, elimde çanta, üzerinde takım elbise çıktım. Vali ile görüştim. Valiye durumu anlattım. Vali'nin yanında Emniyet Müdürü vardı. Refahlı Belediye Başkanı vardı. Tahmin ediyoruz Tümen Komutanı (general olduğuna göre öyledir) vardı. Valiye, canımızı kurtarması gerektiğini yeniden söyledim. Orada vaziyeti yeniden anlatmam gereği ile gitmiştik. Ama gördüm ki Vali bizden çok kendi canı ile meşgul. Ve başka kaygılarla meşgul. Ve oradan feda edilmiş duygusu ile ayrılmıştım. Kafamın bir yanından herhalde çok önemsenmiyoruz demek daha doğru olurdu. Çünkü Vali'nin önceliklerinin farklı olduğunu hissettim.

Ve orada çok ilginç bir şey gördüm. Altının çizilmesi gereken bir şey. Emniyet müdürü, Belediye Başkanı'nın ensesine eğilmiş yalvarıyordu. "Efendim Kültür Merkezi'ndeki olayı sizin konuşmanızla öledik. Ama lütfederseniz meydana ki bu kalabalığı telkin ederseniz bu olayı tümüyle önleyeceğiz" diyordu. Tüylerim ürpermışti benim. Ve herşeyin Refahlı Başkan'ın elinde olduğunu hissetmişim. Belediye Başkanı oturduğu yerden ensesini kaldırıp dönerek, küçümser bir tavırla baktı ve elini boyuna götürerek, tekrar daha önceki baktığı yere yöneldi. Hiçbir şey söylemedi. O ara Vali benimle görüşmesinin bittiğini hissettirdi. Kalan başkaca söyleyeceklerim varsa, Vali yardımcısı Şahin Bey'e söylemem gerektiğini söyledi. Ve çıktım. O sivil yurttaş buldum, otele on metre mesafeye kala o kendinin gelemeceğini

söyledi. "Eğer sen gitmek istiyorsan gidebilirsin" dedi. Kimsenin müdahalesi olmadan otele döndüm.

— O dehşet sahnelerinden sonra sizin ve yanınızdakilerin BBP binasına geçme durumunuz var. Onlar da Şeriatçı. İslamın Şeriat olduğunu söylüyorlar. Onlarla aranızdaki gelişen diyalogu açıkla mısınız?

— Evet orasını daha önce arkadaşlar tespit etmişlerdi. Yani orayı kurtuluş yeri olarak değil de, oradan saldırı gelebilir diye düşünerek önlem almışlardı. Buradan da saldırı alabilirdi. Önlem almamız, diye düşünmüşler.

Çok ilginçtir, ama içimden onlara teşekkür etmek geliyor. Bir yandan da neden insanlar yanarken kendi insanlıklarını göstermediler? Sanıyorum onların ideolojilerinden öteye, siyasetten öteye vicdanları çok rahat olmasa gerek. Vicdanları rahatsa, insanlıkları tartışılır. Çünkü artık o nokta da siyasetin, ideolojinin, rengin, ırkın, mezhebin düşünülmesi gerekir. Orada düşünülmesi gereken tek şey insanlık. Evet insanlık. O insanların ölmesinde ne yazık ki insanlık adına utanıyorum. Onların da payı var. Ne yazık ki!

—Katliam bittikten sonra bir "tahrik" sözcüğü bulundu. Bizi tahrik ettiler deniyor. Ya da tahrik edildik deniyor. Bu zalim, vahşi bakış açısı çoğu kez demokrasi heveslisi ve bekçisi kesimler tarafından da dile getirildi. Siz "tahrik etkeni" olarak nitelendiren bakış açısı karşısında kendine demokratım, ilericim diyen kesimlerin genel bir değerlendirmesini yapar mısınız?

— Bu medya geri zekalı! Bu tepkisel bir söz değil. Soruyorum şimdi; bu ülkeyi yaşanan bir ülke haline getirmek gerekiyor. Bastının ve TV'nin önemli işlevleri var, sivil toplum düzeninde. Ve bu iş sorumluluk gerektiren bir iş. Bu iş, objektif bakılması gereken bir iş. ulus bilinciyse bakacaksınız, birey olduğunuzu unutmayacaksınız. Ve yaşadığımız dünyanın güzelleşmesine katkıda bulunacaksınız.

Bunlar adam olsalar, insan olsalar, akıllı insan olsalar bu noktaya gelir miydik? Aziz Nesin'i suçlayacakları yerde, siz hergün İmam Hatip okulları açıyorsunuz, kuran kursu açıyorsunuz demek varken, doğrusunu söylemek varken, çözümü sağlamak varken Aziz Nesin'e suçu yüklemek neyi çözecek? Yarın Aziz Nesin ölecek!.. Bizim sorunlarımız bitecek mi? Peki Sivas katliamının dışında başka katliam olmayacak mı? Olmayacak mı sanıyorlar? Bu nasıl mantık? Bu nasıl aydınlık? Bu ne biçim medya? Bu nasıl yurttaşlık?

— Buradan çıkan sonuç şu: Mitingteki konuşmanızda da bahsettiniz. Devlete karşı bir güvensizlikten, bir güven sarstılmasından bahsettiniz. Şimdi bu katliamla devlete karşı bir güvensizlik ort-

şuyor. Oysa Kürdistan'da da buna benzer katliamlar oluyordu. Orada da devlete güvensizlik, onların da ötesinde devlete karşı olma durumu var.

— Tabi yani, rahmetli Asım'ın bir resim sergisi vardı: Deve kuşları bilmem izleme olanağımız oldu mu? Rahmetli Asaf, güzel insan. Asaf bizim dergimizin de arka kapakını çizirdi. Sürekli aydınlıktan kaçan, sürekli yenileşmeden kaçan, demokrasinden kaçan, özgürlükten kaçan, aydın olduğunu söyleyen bir ülkedeyiz. Yani, bu aydın grubu köşeyi tutmuş birileri, aydın olduğunu söyleyen bir ülkedeyiz. Yani, bu aydın grubu köşeyi tutmuş birileri aydın onlara göre. Onların yönlendirdiği bir ülke burası da.

Burada bir kesim, ülkeyi yönetenler, egemen sınıf diye tabir edilen bir kesim. Başları sürekli kumun altında. Yani Devekuşu örneği çok oturuyor, bunların durumuna.

Ben siyaseti evrensel anlamda çok saygıdeğer bir iş olarak biliyorum. Çünkü siyaset, insanları dilik-düzenlerini ve daha iyi bir dünyaya yaşamalarına neden olan organizasyonları kuran bir iştir. Türkiye'de bu tam tersine işliyor. Parti yönetenler, oy verenlerin oyuncu haline gelmiş, ve Türkiye'de bir kısır döngü sürüyor.

Şimdi, bu noktada devleti yöneten insanlar, yıllardan beri basın bir bölümünde sürekli söylenen, irtica geliyor, tahvid-i tedrisat yasanının kaldırılması, değiştirilmesi, zorunlu din dersleri, kuran kursları, İmam Hatip okulları, birkaç bakanlığın bütçesini bulan Diyanet işleri Başkanlığı, bu organizasyonlar, Arabistan'dan gelen paralar, İran'dan gelen paralar, çeşitli finans kaynakları... Ülke gidiyor diye kişni yırtan bir avuç insan da yok değil. Bunlar bilmezlikten gelindi. Ben şimdi Demirel'in, Tansu Çiller'in son dönemde MEB'de tümüyle şeriatı yaygınlaştıran Köksal Toptan'ın bu işleri bilmediğini sanmıyorum. Bunlar, bu olayların boyutlarını çok iyi biliyorlardı. Ama bilmezliklerine rağmen destek olmaları işte bu devekuşu tabirine tıpa tıp oturan bir durum.

Ben Köksal Toptan'ın Şeriatla yaşayabileceğine de inanmıyorum doğrusu. Şeriat istediğini sanmıyorum. Ama Şeriat nasıl istersiniz ki Allah aşkına! Şeriat istemiyorum demiyorsunuz da şeriat daha nasıl istenir? MEB kadrolarını şeriatlaştırdınız. Zorunlu din derslerini devam ettirdiniz. İmam Hatipler açmaya devam ettiniz. Üniversite diplomaları verdiniz. Bilim adamı, yani dindar bilim adamı gibi çok komik bir ünvanı ilk defa Türkiye'de gerçekleştirdiniz. Ama bunlara duyarızlık nereye kadar olacak! Şimdi artık can alınıyor, toplu katliamlara başlanıldı. Devletin bunlara karşı durabileceği noktasında endişe ediyorum. Çok zorlanacağımı düşünüyorum. Bunları önlemede, çok zorlanacak.

Güneydoğu sorunu da devletin sakat bakış açılarının bir tanesi. Bugüne kadar görmezlikten gelindi. Ekonomik-siyasal kültürel taleplerin gözardı edilmesi. O masum isteklerin gözardı edilmesi. Sonra ardından tırmanan siyaset, sonra ardından terör sonra tırmanan başka şeyler.

Kürt ulusal hareketinde gelinek nokta, irtica da gelinek nokta gibidir. Şimdi yani, bir taraftan bunları söylüyorsunuz önem alınmıyor? İrtica bu noktaya geldi! 10 yıl önce de Kürt yurttaşlarımız, bizim kamımız aç, bize dilimizle konuşma özgürlüğü verin, biz kendi dilimizle ağılayalım diyorlardı. Hadi diyorlardı. Hadi bugün veriyorsunuz yetmiyor istediğimizi

yor!

Türkiye iç barışı sağlayamıyor. Durumu bu noktaya getiren kim? Sorumlu kim? Sorumlu Devekuşları. Devekuşları hala bugün kafasını çıkarmıyor. Nedeni de çok basit, Çok küçük, minik çıkarlar için feda ediliyor. Bunlardan pişman olduklarına yönelik bir iz görmüyorum.

Başbakan niye özür dilemiyor allahaşkına! Ben başbakanım diyor. Hükümetin başıyım diyor. Hani orada masum insanlar ölüyor. Kendisinin sorumlu olduğunu söylediği halde bu sorumluluğu gereği, insani bir özelliği, özürdilemeyi neden yerine getiriyor?

— Alevilerin örgütlenmesi üzerine bir değerlendirme yapar mısınız? Özellikle mevcut siyasal partilerle olan ilişkilerine değinmenizi istiyorum.

— Çok doğal olarak, bizler birey olarak oylarımızı SHP'ye verdiğimiz doğru. Nedeni de bu partinin sadece kendisinin sosyal demokrat olduğunu söylemesi Sadece söylemesi. Diğer partilerden tek farkı bunu söylemiş olmasıdır. Fark bu kadar. Varsın olsun!

Sivas'ta oteldekiler aradığımız yer, Başbakan yardımcısı oldu. Aziz Nesin saat 15.00 ile 16.00 arasında telefon görüşmesi yaptı ve durumu kendi diliyle, yaşam tehlikemizi ifade etti. Onun dışında ben de tanıdığım milletvekillerini aradım. Aradıklarım arasında Belediye Başkanları da vardı. Hepsine haber verildi. Ama, öylesine zavallı noktalara geldiler ki devlet ile ilgili herhangi bir organizasyonu harekete geçeremediler. Ama, birey olarak, örgüt olarak da birşeyler yapmaları çok acı. Ne yapabilirler diye sorabilirsiniz. Yani bir bakan helikopterle bir saate Sivas'a gelebilirdi. Valiye gidip bir tank ile askeri araç ile gücünü koyabilirdi. Bu bir kararlılık olurdu. İnsanlar nezdinde bir caydıncılığ vardı. Bir Sivas milletvekili gelmedi. Bir tanesi televizyonda konuşması olduğu için, mecliste konuşması olduğu için Çetinkaya'nın bilmem ne köprüsünü oradan söyleyeceği için, Zaza'nın bilmem neresini söyleyeceği için, İmranlı'nın bilmem ne köyündeki muhtarla konuşma göndereceği için... çok önemliydi bunlar. Yani yoğunluğu nedeniyle gelmedi. Diğer arkadaşlarımızda, onunla aynı kefeye koymak istemiyorum. O da gelmedi. Yani sonuçta herhangi bir şey yok.

Şimdi bu parti ve bu sonuç! Bir taraftan sosyal demokrat bir parti, Pir Sultan Abdal Kültür Şenlikleri organizasyonundaki yazar, çizer 35 insan öldü.

O noktada bir şey daha söylemek istiyorum. Şapkalılarımızı önümüze koyup düşünme noktasına geldik. Bu sonuç, bizde zaten daha önce var olan bu koalisyonun bir şey çıkarmıyor düşüncesini noktasında bardağı taşırın oldu. Ben bu partinin yönetiminde yer aldım. Çok emeğim geçti bu partiye, çok emek verdim. Verimli bir zamanımızı bu partiye harcadık. Bugün bu partiden istifa etmek için gidecektim. İşlerim yoğun olduğu için yarına kaldı. Partiden istifa edeceğim. Arkadaşlarımız geldiler, konuşular, dün kitlenin önünde açıklayacağım, benim bundan vazgeçmemi istediler. Kıramadım onları. Doğru da bulmadım daha sonra bu düşüncemi. Çünkü bu, daha başka bir şeydi. İnsanların orada acısı vardı, bu başka bir şeydi diye düşündüm. Ama 30'a yakın dernek benim tavrımı bekliyor. Birlikte istifa edelim ricasında bulundular. Ben toplu bir istifanın öncülüğünü yapmam, partinin altını boşalttı gibi bir eleştiriyi ile karşı karşıya kalmak istemiyorum.

Biraz uzadı gibi gözükken dizi yazımızda işlediğimiz konular aslında çok daha geniş, detaylı işlenmesi gereken konulardır. Biz olanaklarımız ve sayfamızın amacı açısından konuları "genel eğitim notları" denilebilecek düzeyde işleyebildik. O nedenle gerçek ilerleme bu dizi yazıyı okumak bir "başlangıç" olarak ele alınır sonrası getirildiğinde, öğrenilenler yaşamaya uygulandığında sağlanacaktır.

Dizi yazımızda, yaşamın nasıl kavranması gerektiği üzerinde dururken, diyalektik materyalizmi anlatmaya çalıştık. Zira yaşamın kavranışı için böyle bir silaha ihtiyaç vardır. Doğaüstü güçlerle, hurafelerle dünyayı, yaşamı açıklamaya kalkmak boşa kürek çekmek demek iken halkımız açısından bu durum hala etkinliğini sürdürmektedir. Halkımızın bilimle tanışmışlığı zayıftır. Hele de bilimle uğraşan bilim adamlarının, laboratuvar dışı, yaşamında hatta laboratuvardaki bilimsel deneyi bile bi-

kendi içinde çelişme olduğunu zıtların oluşturduğu bu birliğin parçalanabilir olduğunu söylüyordu. Ama henüz denenmemiş, sadece teorik olarak "kendince" ispatlanmış bir tezdî. Albert Aynştayn olguya diyalektik materyalist bakın bir bilim adamı olarak bu tezi savundu, laboratuvarında uyguladı ve ispatladı. ABD ise, ikinci paylaşım savaşı sonlarında, dünyadaki hakimiyetini sağlamada pazar paylaşımında daha fazla pay kapma amacıyla etkinliğini göstermenin, diğer ülkeleri korkutmanın ve de silahı denemenin bir aracı olarak Japonya'da Hiroşima ve Nagazaki'ye atom bombaları atarak bundan yararlandı. (Bu örnek, bilimin, bilimsel gelişme ve buluşların bugün nasıl sömürücüler tarafından kullanıldığını da gösteren güzel bir örnektir)

Süreç geçmişte açıklanamayanların bugün açıklandığı ama aynı zamanda yeni açıklanamayan olguların gündeme geldiği zincirleme bir gelişim seyri izlemektedir. Bilimin önünde her zaman yeni ve açıklanma ihtiyacı duyulacak şeyler olacaktır.

Diyalektik materyalizmi toplumlar tarihine (bir başka deyişle insanlık tarihine uyguladığımızda da görürüz ki; hayvandan insana geçişin sonrası oluşan ilkel toplumun dışında diğer toplumlar da insanlar iki gruba ayrılmışlardır. İlkel komünal toplumda çelişki insanla doğa arasında ve insanlar arası çelişki sadece kişiler arasında ve önemsiz düzeyde iken, sonrasında bu insan grupları arasındaki çelişkiye dönüşmüş ve öne geçmiştir. Doğa ile olan çelişme ise bu çelişmenin gerisinde kalmış ona bağlı ona hizmet eden düzeyde etkinliğini sürdürmüştür. Biz bu insan gruplaşmalarını üretim araçlarıyla ilişkisi ve üretim sürecindeki yeri ile (dolayısıyla da aldığı payla) ifadelendiriyor ve buna sınıf diyoruz. İşte ilkel komünal toplum sonrası toplumlar tarihi sınıf mücadeleleri tarihidir derken kastedilen budur. Diğer bütün çelişmeler, bu arada insanla doğa arasındaki çelişme de sınıf çelişmesine bağlı olarak ele alınmakta, ona hizmet eder tarzda kullanılmaktadır.

Biz bu durumu ortadan kaldırmak istiyoruz. Sınıf ayrımını yok etmek, insan ile doğa arasındaki çelişkiyi öne çıkarmak ve bilim silahıyla doğaya hükmetmek istiyoruz. Nihai amacımız budur. Yani komünal toplum! Tarihte, ilkel koşullarda yaşanan sınıfsız, sömürsüz kardeşlik ve eşitlik toplumunu, en modern gelişmelerin olduğu yeni süreçte yaşamak istiyoruz.

Bu isteme erişmenin birinci silahı diyalektik ve tarihi materyalizm demektir. İkinci silah ise örgüttür. Toplumlar tarihinin geldiği aşama olarak ifade ettiğimiz "emperyalizm ve proleter devrimleri çağında" diyalektik ve tarihi materyalizm bilimi proletaryanın bilimi olmuştur. **Tarih, insanlık adına, gelecek adına buna sahiplenmeyi ve insanlığı kurtuluşa götürmeyi en modern sınıf olan işçi sınıfına görev olarak vermiştir. Ve bu bilinci -sınıf bilincini- alan proletarya, bu tarihsel görevini başarmanın yolunun birinci olarak siyasal örgütlenmeden; ikinci olarak, bu siyasal örgütün komutasında ordulaşmaktan ve üçüncü olarak, diğer emekçi sınıf ve tabakaların da kazanılmasından geçtiğini görmüş, bunun çabası içine girmiştir. Bu çaba Devrim mücadelesidir.**

Diyalektik ve Tarihi Materyalizm bilimi politik alanda bugün **Marksizm-Leninizm-Maoizm** olarak ifadesini bulmaktadır. Bu bilim, yaşamı kavrayış ve değiştiriş açısından oluşturduğu siyasal, toplumsal, hukuksal, felsefi, sanatsal, dinsel, cinsel, ulusal, estetiksel vb. anlayış ve ilkelerle bir ideolojiye ve bunun siyasasına sahiptir. Ve bunu hava-

YAŞAMIN KAVRANIŞI VE YENİ İNSAN-6

Değişin-değiştirin özgür geleceği yaratın !

ta geçirecek politik örgütlenmesine... **Yeni Proleterya partisine ve onun kumandasındaki halk ordusuna! Ve de bir dizi irili-ufaklı örgütlenmesine.**

Yazı dizimizde, kendisine Marksizm-Leninizm-Maoizmi rehber edinmiş kişiler ve örgüt açısından ideoloji, ideolojik sağlamlık, ideolojik hastalıklar, nedenleri ve çözümleri konuları üzerinde durduk. Değişik tarihi koşullarda değişik yönleriyle ve çeşitli düzeylerde gündeme gelebilen ve yine ortaya çıktığı yön ve boyutuyla ifadelendirebilecek olan ideolojik hastalıkların belli başlıları üzerinde durmaya çalıştık. Bundan hareketle kendisini değerlendirenlerin yararlanacağı bu çalışma esas olarak meyvelerini pratiğe uygulandığında toplayacaktır. **"Aslolan hayattır!"** sözü burada da geçerlidir. **Öğrenmeli, pratiğe geçirmeli, yeniden daha üst düzeyde öğrenmeli, daha üst düzeyde pratiğe geçirmeli...** Teori ile pratiğin birlikteliği ancak böyle sağlanabilir ve yaşamın değiştirilmesi de ancak bu şekilde mümkün olmaktadır.

DEĞİŞİN, DEĞİŞTİRİN, ÖZGÜR GELECEĞİ YARATIN!

Yeni insanın özellikleri üzerinde duracağımız bu bölümde öncelikle birkaç noktanın altının çizilmesi gerekiyor.

Herşeyden önce katı kalıplaşmış bir insan tipi çizmek ve diğer insanların tıpatıp buna uygun olmasını istemek anti-diyalektik bir yaklaşımdır. Ve zaten sosyalizmin/komünizmin böyle, "kalıplara sıkıştırılmış insan" özlemi de yoktur. Farklı kişilik, algılayış, davranış vb.lerinin ortak bir ideal çerçevesinde yönlendirilmesi, dönüştürülmesi sözkonusudur. Farklılıklar olacaktır. Ama, ortaklık daha belirgin, belirleyici ve yönlendirici olacaktır. **Temel olan ideale uygun kişilik ve yaşamdır, farklılıklar bu çerçeve içinde kalan yanlardır.** Kalıba dökülme ya da yenden kalıba dökülme derken ideal toplumun değerlerine ve onu yaratma sürecinin gerektirdiği değerlere sahip olma

olayı olarak kavriyoruz. Ve buna sosyalist/komünist kişilik diyoruz.

İkinci nokta, bugün sömürücü toplum, herşeyiyle, kendi kullanabileceği, aldatılabileceği kişilikler yaratma uğraşı içerisinde. Ve büyük oranda da başarılıdır. Kişiliksiz kişilik ya da tutarsız, bunalımlı kişilik diyebileceğimiz bu durum topluma damgasını vurmaktadır. **Özgür kişilik; araştıran, sorgulayan ve koşullara teslim olmayan; kendi geleceği üzerinde söz söylemeye yönelen, bataklıkla çevrelendiği halde yaşayan bir kişiliktir.** Bu nokta şu nedenle önemlidir; düşüncelerimizi ve kişiliğimizi belirlemek üzere oluşturulan bu bataklıkta çemberi kırmak basit bir olay değildir. Ve bu bataklık her an, her saniye isyanımızı, devrimci kişiliğimizi şurasından ya da burasından kendine çekmek çabası içerisinde. Eğer, mücadelenin sürekli ve ısrarla sürdürülmesi gereğini görmez ve ona uygun çaba göstermezsek devrimci kişiliğin yoz kişiliğe dönüşmesi onca da zor olmayacaktır. Yoz kişilik için bütün koşullar mevcuttur. Ve yaldızlarla süslenerek içindeki pislik gizlendiğinden albenilidir de...

Üçüncü nokta; bireyci, yoz ilişkiler içinde oluşan ve fakat onlarla teması, ifetisi hiç kesemeyen devrimci kişilik eskiye karşı sürekli mücadele ederek eskimişleri de atmaz zorundadır. Eskiye atıp devrimcileşme ya da devrimci iken eskiden etkilenilip yeniden ondan arınma sürecinde değişimin sancılı olacağını bilincinde olmak, ona göre hareket etmek zorundayız. Eski kişilik değişecektir! Bu kaçınılmaz ve gereklidir. Ama sık sık "kişilik koruması" zırhlı, direnişle de karşılaşacaktır. Kafada düşünceler ve ideal değişse de kişiliğin buna uygun hale getirilmesi çok daha sancılı olmaktadır. Hatta böyleki, 12 Eylül sürecinde gerçekler tersyüz edilerek, düzen tarafından bireyci kişilik kutsandığından, devrimci kişilik oluşturma çabası karşısında, "kişiliğime saldırı" değerlendirme ve direnişleriyle karşılaşmıştır. Onemle belirtilmelidir-

lim dışı güçlere dayanarak açıklama çabasında olduğunu düşünürsek bunun önemi çok daha iyi anlaşılacaktır. O halde herşeyden bihaber, ot gibi yaşamak istemiyorsak; kendi yaşamımıza yön vermek ve insanlığın yaşamına katkıda bulunmak istiyorsak yaşamın yasalarını kavramak ve buna uygun davranışlar içine girmek zorundayız.

Yaşamı kavramak ve yön vermek için elimizde iki silah vardır; birisi diyalektik (toplumsal tarihinine uygulandığında) Tarihsel materyalizm bu olgunun kavranmasına yarayacaktır. Diğeri ise, örgüttür. Bu da yaşama yön verecektir.

Herşeyin değişken olduğu, her an değiştiği; herşeyin birbirine bağlı olduğu, birbirini etkilediği; herşeyde bir iç çelişmenin olduğu; dış etmenlerin de etkisiyle şeyleri değiştiren bu iç çelişmenin olduğu ve nicel değişimlerin nitel dönüşümlere yol açmak zorunda olduğu şeklinde çeşitli maddelere ayırabileceğimiz diyalektik materyalizmi, zıtların birliği ve mücadelesi diye tek bir maddede de ifade edebiliriz. Herşey zıtların birliği ve mücadelesinden oluşmuştur, şeylere anlamını verende budur, değiştiren de!

Diyalektik materyalizm, canlı-cansız herşeye uygulanabilir ve uygulandığında şeyleri, neden ve sonuçlarıyla da açıklayabilir. Ve buda açıktır ki teknoloji gelişmesiyle de paralel olmak zorundadır. O nedenle de diyoruz ki; "açıklanamayacak (ya da çözümlenemeyecek) hiçbir şey yok, sadece bugün henüz açıklayamadığımız şeyler var!"

Burjuva bilim, maddenin en küçük, bölünemeyen parçasına atom diyordu. Bu teze göre atom parçalanamazdı. Zira parçalana parçalana kalan en küçük parça buydu. Diyalektik maddeci anlayış ise zıtların birliği yasası (ve mücadelesi diye belirtmeye gerek yok. Olgunun esas yanı mücadele yönü olsa da birliği oluşturanın zıtlar olduğu belirtildiğinden birlik aynı zamanda mücadeleyi de ifade etmektedir) uyarınca atomun

ki; devrimci olunmak isteniyorsa, eski toplumun ürünü olan kişilik değişecek, devrimci kişilik geliştirilecektir. Bu kötü değil, iyidir.

Dördüncü nokta, bir bütün toplum açısından devrimci kişiliğin geliştirilmesinin yeterli koşulları olmadığından, eskiyi atıp yeniyi almak sınırlı sayıda insan açısından geçerli olmaktadır. O nedenledir ki, bir yandan tek tek kişilerde bu mücadele verilirken, esas olarak düzenin değiştirilmesi hedeflenmektedir. Kaypak bir zeminde, çirkef bir ortamda ayakta ve onuruyla yaşamak için koşullar elverişsiz iken, o çemberi kıran ve ısrarla, dışında kalanlar nispeten az olacağı halde, zemin ve koşullar değiştirildiğinde bir bütün topluma yeni kişilik kazandırmak olanaklı olacaktır. Bu olanak devrim mücadelesi geri iken az, mücadele geliştikçe gelişen, zafer elde edildiğinde ise gerekli, yeterli düzeyi yakalamış (ve tabii durmaksızın bunu sürdüren) olacaktır.

Özetlersek; Devrimci kişilik katı kalıplaşmış bir kişilik değil, özgür ve ortak değerler etrafında şekillenmiş bir kişiliktir. Kalıba dökülme aynı zamanda özgürleşme eylemidir de.

Devrimci kişilik, bataklığa rağmen güzelleşen bir kişiliktir. Ve güzelliğini koruması durmaksızın mücadele ile mümkündür.

Devrimci kişiliğe sahip oluş sürecinde mahkûm edilen eski kişilik, bireyci, yoz bir kişilik olduğundan "kişiliği koruma" güdüsü yanlıştır. Eski kişilik değişecek, devrimci kişilik geliştirilecektir!

Devrimci kişilik, tek tek bireylerdeki değişimle kazanılması mümkünken, toplumun değiştirilmesiyle devrimci kişiliğin gelişmesi önündeki engelleri kaldırmak aslolandır.

YENİ İNSAN

"Herşeyin başı, dürüst olmaktır".

Engels.

Yeni insanın en önemli özelliği bireyci olmamasıdır. Ben değil biz kavramını içselleştirmesidir. Kötülüklerin kaynağı bireycilikte yatmaktadır. Bireyci düşünüş hangi oranda yaşama geçiriyorsa o kişi o oranda zaaf taşıyor demektir. Buna karşılık olarak toplumsal düşünüş; sınıfın, halkın, buna bağlı olarak da insanlığın çıkarı kişide ne oranda yaşam buluyorsa o kişi o oranda devrimci kişiliğini geliştirmiş, yeni insan olmuş demektir.

Yeni insanın özelliklerini şöyle sıralayabiliriz:

- Bireyci değil, toplumcu anlayışla yaşamına yön veren,
- Araştıran, sorgulayan, doğru ile yanlış ayırt eden, yanlışla karşı çıkıp doğruyu hayata geçirirken hiçbir baskı, tehdit ve zorbalığa boyun eğmeyen,
- Marksizm-Leninizm-Maoizm konusunda ve onun yolgöstericiliğinde kendini eğiten, gelişebilecek her konuda yeteneklerini geliştiren ve onu sınıf mü-

cadelesinde sonuna kadar kullanan, belli konularda uzmanlaşmaya yönelen,

- Kendisini ve çevresindekileri siyasi olarak eğiten,
- Kendisine ve çevresine karşı dürüst, samimi,
- MLM'den sapmalara karşı uyanık ve mücadelede kararlı olan,
- Hiçbir zaman koşullara teslimiyeti kabul etmeyip, koşulları değiştirmeye çalışılan,
- Halkın çıkarını herşeyin üzerinde tutan, halka güvenen,
- Davranışlarına sosyalist bilinçle yön veren,
- Sömürücülere karşı sınıf kınıyla donanmış, mücadelede kararlı, militan ruhla donanmış,
- Görev üstlenmekte cesaretli, atak,
- Yoldaşlarına ve partisine güvenen/güven veren,
- İlkelere bağlı, disiplinli, kararları geliştiren hayata geçiren,
- Kolektivizmi hayata geçiren; birlikte üretip birlikte paylaşan, dayanışmaya giren,
- Mücadele konusunda karamsarlığa kapılmayan, inançlı, kendine güvenli, coşkun, cesaretli, militan ruhludur.

- Yoldaşlarıyla ve halkla ilişkiye geçebilen, sıkı bağlar kurup dostluk geliştirebilen,
- Verdiği sözde duran, yapamayacağı şeyler konusunda söz vermeyen,
- Düşmana karşı uzlaşmaz, dostlarıyla bütünleşebilen, onları kazanıcı davranabilen,
- Dostlarına ve halka karşı sevgi dolu olan ve bunu gösteren,
- Kendinin ve başkalarının hatalarını ortaya koymada bilimsel ve cesaretli, eleştiri, özeleştiride samimi, ilerletici,
- Eleştirilmekten korkmayan,
- İçine kapanık değil, dışa açık, girişken,
- Başkalarını kendisiyle uğraştırmayan, yardıma muhtaç olmaktan çıkıp, başkalarına yardım eden,
- Sorumluluk duygusuyla donanmış; küçük-büyük demeden sorumluluklarını yerine getiren,
- Tek yanlılığa düşmeyen, önyargısız, sorunlara çok yönlü bakabilen,
- Örgütlü mücadele veren,
- Dört bir yana yumruk sallamayan, planlı programlı çalışılan,
- Demokratik-merkeziyetçilik işlerliğini uygulayan,
- Hak ve görevlerini birlikte ele alan,
- Tatminsiz olmayan, ama yetinmemeyi de bilen,
- Parti içi eleştiriyi parti içinde yapan,
- Bilgisizlik ve duyarsızlığa karşı duran, haksızlığa sessiz kalmanın haksızlığa destek vermek olduğunu işleyen,
- Sade yaşamı benimseyen, israftan ve lüksten kaçan,
- Rahatına düşkün olmayan,
- İnsiyatifini geliştiren, "bir ağaç gibi hür" olan

- Saf güvenle hareket etmeyen, bilimsel denetimden geçiren,
- Kişilere değil, davaya bağlı olan,
- İnsan onuruna önem veren, üstün tutan,
- Başarıda sarhoşluğa, başarısızlıkta paniğe kapılmayan,
- Yenilgilerden yenmesini öğrenmesini bilen,
- Hata yapmaktan korkmayan, hatalarından ders çıkarıp, düzelten,
- Sorumluluk almakta ve başkalarına sorumluluk vermekte cesaretli,
- Subjektivizmden uzak, objektif davranabilen,
- Dostlarını dağıtıcı değil, birleştirici olan
- Dedi-koducu olmayan, dedikoduya karşı mücadele eden,
- Meraklı olmayan, bilmesi gerektiği kadarını bilen, bilinmesi gerektiği kadarını söyleyen,
- Devrimci ahlak'ın mücadeleye etmek ve onu geliştirmek olduğunu bilen ve tüm benliğiyle bunun için çalışılan,
- Davranışlarına, devrime hizmet edip-etmediğine göre yön veren,
- İlişkiye girdiği her insanla ilişkisini devrimci zemine oturtmaya çalışılan,
- Özgür kişiliğinden taviz vermeyen, bağımsızlığa değer veren,
- Karşı cinsle ilişkilerde; kadınsa erkeğin gölgesi olmayan, erkekse kadını ikinci sınıf konumda tutmayan,
- Burjuva ahlakına meydan okuyan,
- Feodal değer yargılarından arınan,
- Başkalarıyla değil, kendisiyle "yarışan"
- Geçmişle övünerek onu sermayeye dönüştürmeyen, önemli olanın içinde bulunduğu durum olduğunu bilincile hareket eden,
- Dostlarına kin tutmayan, misillemelede bulunmayan,
- Dışındaki yaşama, güzelliklere gözlerini kapamayan, ancak herşeyin devrim için olduğu anlayışından da şaşmayan,
- Tek başına "kurtuluşu" hedeflemeyen,
- Abartılmış duygulanma yerine disiplini yeğleyen,
- Kadın hakları ve eşitlik için mücadele eden, ilişkilerine bu anlayışla yön veren,
- Hata yaptığında utanç duyan, hatanın üzerine sünger çekme yerine onu aşan,
- İftiraya ve haksız eleştiriyeye uğradığında aynı yanlışla cevap vermeyen ve sabırla doğrunun ortaya çıkmasına çalışılan,
- Özel mülkiyete dayalı her türlü anlayış ve ilişkiyi reddeden,
- Boş zamanlarını değil, yaşamını

devrime adayan, devrimci anlayışla yaşamına yön veren,

- Örgütlenmenin ve faaliyetin kuralına riayet eden, dikkatli ve disiplinli,
- Polise düştüğünde boyun eğmeyen, ilkelerine sadık olan, sır veremense ser vermeyi tercih eden,
- Sadece kendisi direnmekle yetinmeyip, "direniş cephesi" yaratmaya da çalışılan,
- Mahkemeyi, devrim davasını savunduğu bir kürsü haline getiren,
- Her türlü haksızlığa karşı çıkıp, haklıdan yana olan, haklının güçlü olması için hiçbir fedakarlıktan kaçınmayan,
- Kazanılacak yeni bir dünya için diyet ödemeyi göze alan, bunun bilincinde olarak hareket eden.

Yeni insanın özellikleri olarak saydığımız noktalar daha da çoğaltılabileceği gibi, benzeri noktaları değişik şekilde ifade eden yerlerde olabilir. Onemli olan sorunun özünün algılanması, kavranması ve hayatın buna uygun yaşanmasıdır. "Ben de yaşadım!" diyebilmek için bu zorludur.

Ve "yaşamak zorunda" olduğu yaşamını anlamlı ve değerli kılmak isteyen herkesi beyni ve yüreğiyle, enerjisiyle proleteryan, emekçiden yana olmaya davet ediyoruz. Emperyalizm, feodalizme, komprador kapitalizme, faşizme ve her türden gericiğe karşı; emekçiden, işçiden güzelden, haklıdan, özgürlük ve bağımsızlıktan yana olduğunu söyleyenlerden tarih sunu bekliyor ve emrediyor: **DEĞİŞİN DEĞİŞTİRİN ÖZGÜR GELECEĞİ YARATIN!**

Son sözü Komünist Manifesto'dan bir alıntıyla noktalyoruz; "sınıflarıyla ve sınıf karşıtlıklarıyla birlikte eski burjuva toplumun yerini, BİREYİN ÖZGÜR GELİŞİMİNİN BÜTÜN BİREYLERİN ÖZGÜR GELİŞİMİ İÇİN KOŞUL OLDUGU BİR BİRLİK ALIR" (abç)

"Kim mi alacak öcünü, yenilmiş adam?"

Yurulmuşsun madem, gel yaralıların yanına. Gerçi biz zavıfız, kardeş, zavıfız, yaralıyız ama, alırsak biz alırız öcünü senin.

Ya hep beraber ya da hiçbirimiz, kurtulmak yok tek başına yumruktan ve zincirden. Ya hep beraber ya da hiçbirimiz."

BITTI

Politik mücadele, iktidara yönelik bir mücadeledir. Politik mücadele, işçi sınıfı için burjuva siyasal iktidarın yıkılıp proleter siyasal iktidarın kurulmasıdır.

İşçi sınıfı verdiği mücadele de sınıfsız, dolayısıyla sömürsüz, savaştız bir dünyayı hedefler. Bu hedefe ulaşmak için de emperyalist-kapitalist sistemin kırılıp parçalanmasını, kökünü kazıyarak sosyalist sistemin kurulmasını amaçlar. Bunun için de her şeyden önce sömürü ve baskı mekanizması olan devletin yıkılıp parçalanmasını ve yok edilmesini sağlar. Bunun yerine sosyalist sistemin kurulmasıyla birlikte asgari amacına ulaşır. Sınıfsız toplumu kurarak da nihai amacına kavuşur.

İşçi sınıfının politik hareketi, egemen sınıflara karşı bir sınıf olarak, işçi sınıfı olarak, çıkıp mücadele etmesidir. Sekiz saatlik işğini vb. bir kanunu çıkartmak için girişilen hareket apaçık politik bir harekettir.

İşçilerin ayrı ayrı ekonomik hareketlerinden politik bir hareket doğar. Bu da ekonomik hareket ile politik hareketin bağıni ortaya koyar. Politik hareketinde iki biçimi vardır. Bunu istesek de istemesek de kabul etmek zorundayız. İçinde yaşadığımız sınıf toplumunda bu iki biçimi rahatlıkla görebiliriz;

- İşçi sınıfının sosyalist politikası,
- İşçi sınıfının burjuva politikası.

İşçi sınıfının doğrudan veya dolaylı olarak sosyalist iktidarın kurulmasına hizmet eden ve onu amaçlayan hareket, kendi öz politikası olan sosyalist politikasıdır.

İşçi sınıfı eğer kurtuluş amaçlarını unutur, ücret köleliğine katlanır ve birgün şu, birgün bu burjuva partisiyle birlik olmaya çalışırsa, kapitalist toplumunda işçi sınıfı bile, burjuva politikası yapabilir.

Politik mücadeleyi işçi sınıfının iktidarı ele geçirmesi ve burjuva diktatörlüğü yerine proleterya diktatörlüğünü kurmayı görmeyip, işçilerin yararına bazı kanunların çıkarılması olarak gören ve gösterenler, burjuva politikası yaparlar. İşçi sınıfının, bu burjuva politikasına "Sendikalist Politika" denir.

Sendikalizm bazılarının iddia ettikleri gibi politikayı reddetmez. Sendikalar her zaman bazı politik mücadeleler yürütmüşlerdir. Ancak bu politika, işçi sınıfı politikası değil, burjuva politikasıdır.

Sendikalist Bilinç; işçiler de kendiliğinden, ekonomik mücadele içinde gelişir. Sınıf bilinci; işçi sınıfının her türlü zulme, baskıya, şiddete, zorbalığa ve sömürüye karşı koymak için eğitimmedikçe gerçek bir politik bilinç olmaz. Bu karşı koyuşta sosyalist açıdan olmalıdır. İşçiler, diğer tüm sınıfları her yönüyle öğrenmedikçe, tüm sınıfların, tabakaların ve grupların yaşam ve eylemlerine her yönüyle materialist analizini ve ölçütlerini uygulamayı öğrenme-

Bilinç

Mahmut Dedeoğlu

Politik ve ideolojik mücadele

dikçe gerçek bir sınıf bilinci olmaz. İşçi sınıfının kendini tanıyabilmesi, çağdaş toplumun tüm sınıflar arasındaki karşılıklı ilişkileri teorik-politik ve pratik bir anlayışla bilmesine zorunlu olarak bağlıdır.

Politika, devlet yapısı, ülke yönetimi, sınıfların önderliği, uluslar ve devletler arasındaki ilişkileri ve parti mücadelesi gibi problemleri kapsar. Sınıflararası ilişkiler ve sınıfların temel çıkarları politikada yansır.

İşçi sınıfının kurtuluş mücadelesinde önemli adım politik iktidarı ele geçirmesidir. Bu açıdan politik mücadele, sınıf mücadelesinde belirleyici, tayin edici bir öneme sahiptir. Bunun için ekonomik ve ideolojik mücadele, politik çalışmaya tabii olmalıdır.

İşçi sınıfına iktidar mücadelesinde, örgütten başka silah yoktur. İşçi sınıfının politik iktidar aracı proleterya partisidir. Ekonomik-politik ve ideolojik mücadelesinin birlikteliği ve görevleri proleterya partisince çizilerek tespit edilir ve yürütülür. Proleterya partisi, bilimsel sosyalizmi kendine klavuz yapan mücadeleyi her şart altında, her durumda yürütmeye, sürekli kılabilir, devrimci mücadeleyi meslek edinmiş, öncü milyonlardan oluşmuş bir proleterya partisi olmadan sınıf mücadelesi başarıya ulaşamaz. Proleterya partisi, işçi sınıfının kılavuzudur ve yolunu aydınlatan feneridir.

Politika, üst yapıyı belirleyen parçaların içinde en önemilidir. Ekonomik sistemin yansımalarıdır. Ekonominin yoğunlaşmış şeklidir. Sınıf menfaatlerinin yoğunlaşmış ifadesidir. Ekonominin bir yansıması olan politika, ekonomi üzerinde etki yapar.

Politik mücadele, ekonomik mücadeleden önce ge-

lir. Onun için çalışmamızda siyasi çalışma belirleyicidir, diyoruz. Çünkü hiç bir sınıf siyasi iktidar olmadan ne istediği ekonomik düzeni kurabilir, ne de sürdürülebilir.

Mücadelelenin gelişmesinde belirlenen doğru politika başarının vazgeçilmez şartıdır. Bu şartın gerçekleşmesinden sonra yeni toplumun kurulmasında ağırlık merkezi ekonominin organize edilmesine kaydırılır. Bu da planlı sosyalist ekonomik-politika- dır.

Politikanın yoğunlaşmış ekonomi olmasından nice- liğin niteliğine dönüşmesini anlıyoruz. Ekonomi ile politika arasındaki bağ, zorunlu ve doğaldır. Taktığın ve çizginin belirlenmesinde yola çıkılan şey budur.

Bazı kitle grevleri derin politik öneme sahip de olsalar proleterya partisi ve sınıf sendikaları mücadelesi olmaksızın planlı politik mücadelenin bir silahı haline getirilemez.

İDEOLOJİK MÜCADELE

İdeoloji üst yapının bir parçasıdır. Sonuç itibarı ile ekonomik ilişkileri yansıtır. Sınıflı bir toplumda sınıflar mücadelesine tekabül eder. Her sınıfın ideolojisi vardır. Her duygu, düşünce ve davranış bir ideolojii yansıtır. ML bilimsel bir ideolojidir, işçi sınıfının ideolojisidir.

İdeoloji;siyasi, hukuki, dinsel, felsefi görüş ve fikirlerle ilişkin bir sistemi ifade eder.

Sınıflar mücadelesinin bir yönü olan ideolojik mücadele insanlığın kurtuluşu için verilen bir mücadeledir.

İdeolojik mücadelenin amacı; Burjuvazinin ideolojisini kırmak, yıkmak ve proleterya ideolojisini yaymaktır. Bu mücadele bilimsel sosyalist bir anlayışa sahip proleterya partisi tarafından yönetilir, yönlendirilir.

İki temel ideoloji vardır, proleterya ve burjuvazi ideolojisi.

Burjuva ideolojisi genel olarak karşıma iki biçimde çıkar,

a) Sömürü ve zulüm düzenini şu veya bu biçimde savunarak,

b) Sözde bu düzene karşı çıkıp özde savunarak (reformizm, revizyonizm vb.)

Birincisine karşı mücadele etmek kolaydır. Çünkü açıkça düşmanı savunuyor ve niteliği bellidir. İkinci- si ise, açıkça düşmanı savunmadığı için, dolaylı olarak savunması işimizi zorlaştırıyor. Çünkü gerçek niteliğini maskeleymiştir. Buna karşı verilecek mücadelede daha dikkatli olmak zorundayız.

Sınıflar mücadelesinde düşmanlarımız, kompro- dor sınıfı, büyük toprak ağaları, bürokratlar ve bunlara bağlı gerici aydın kesimi. Dostlarımız ise, önder gücümüz sanayi proleteryasıdır. En yakın dostlarımız, tüm yarı-proleterya ile küçük burjuvazidir.

Soğanlıköy'de on deri fabrikası iki aydır direnişte

Haber Merkezi, Bursa Soğanlıköy Deri fabrikalarında direnişler 2 ayını doldurdu. 10 fabrikada toplam 90 işçi sendika hakkını elde edene kadar direniş sürdürmeye kararlı gözüküyorlar. Bilindiği gibi Soğanlıköy deri fabrikalarında eylemler Özyükselen Deri'den atılan 1 işçi için başlamış, bu direnişin ardından paniğe kapılan diğer patronlar da işçi atınca direniş yayılmıştı. İşverenler kıyım bahane olarak "İstihdam fazlalığı ve pazar sıkıntısını" göstermişlerdi.

12 Eylül'den sonra ilk kez eyleme geçen işçilerin tek talebi var: sendikalaşmak. Burada DİSK-Deri iş örgütleniyor. Patronlar sendikanın girmemesi için şimdide dek görülmemiş bir uygulamada bulundular. İşçilerin 300 bin lira olan haftalık maaşları 800 bin liraya yükselttiler. Fakat bu boşuna bir çaba oldu. Haftalık maaşın artması ne direnişlere desteği engelledi ne de direnişçileri etkiledi.

Patronlar, direnişin ilk günlerindeki gibi polisle samimi ilişkilerini

südüyor. Bu ilişki sonucu her direnişçi en az 5 kere içeri alındı.

Polis, direniş yerlerine çevredeki işçilerin, sendikaların ve gençlerin destek ziyaretine gelmesinden oldukça rahatsız. Özellikle de gençlerin ziyaretinden... Her gençlik ziyareti sonrası polis baskısı artıyor. Ancak DİSK Deri-İş Genel Başkanı Nusretin Yılmaz şöyle diyor: "Karakola her giden işçi daha moral kazanarak geri geliyor."

Yılmaz, Deri İş kolunda Türkiye genelinde bir araştırma yaptıklarını anlattı. Türkiye genelindeki 370 bin deri işçisinin 48 bininin sigortalı olduğunu, bunların sadece yüzde birinin sendikalı olduğunu belirtti. Yani bu sayı 4 bin civarında.

Şimdide kadar sendikası, sigortasız işçi çalıştırmaya alışkın patronlar ne sendika ne de sigorta lafına tahammül edebiliyor. Fakat işçiler bu hakları zaten onlardan istemiyorlar. "Sendika haklarını söke söke alacaklar."

Tes-İş'in karın ağrısı Suser ve İgdaş'da delege seçimleri

Tes-İş 5 Nolu Şube 1. Olağan Kongresini Ağustos ayı içinde yapacak. Genel Merkez'in 5 yıldır, "Böl parçala" taktiğiyle parçalanmak istediği Suser ve İGDAŞ işçileri bu şubede örgütlü.

Genel Merkez 1992 yılı Temmuz ayında yapılan kongre ile Suser'i 4 No'lu şubeden ayırarak yeni bir şubeye bağladı. Amaç sınıfın gücünü zayıflatmak muhalefeti etkisiz hale getirmektir. Yine aynı dönemde 3 No.lu şubede örgütlü İGDAŞ işçilerini de ayırarak 2 No.lu şubeye bağladı. 2 No.lu Şube'de Nuri Özcan yönetiminde karşı muhalefeti örgütleyen işçiler, 2 No.lu şubenin kongresinde yönetim yer aldılar (Başkan hariç).

2 No.lu şubenin kongresinin yapılmasından 6 ay sonra bu kez yeni bir şube daha açıldı. "İşkolu yönetmeliğinin değişeceği" varsayımından yola çıkarak işçileri buraya aktardılar. Ve bu şubeye bir müteşebbis heyet atandı. Ancak işçiler, müteşebbis heyeti işyerlerinde yapılan bir seçimle oluşturdu.

Ağustos ayında kongresi yapılacak olan 5 Nolu şube, yapı olarak genellikle devrimcilerin demokratların yer aldığı bir şube. Fakat bunun yanısıra mezhepçilik ve bölgecilik de hakim. Görüştüğümüz bir işçi bölgecilik tehlikesinden söz ederken şuna da vurgu yapıyor: "İşin garip yanı bazı insanlar bunları devrimcilik adına yapıyor." Suser içinde hakim olan Devrimci Demokrat Sendikalar Birlik anlayışını savunanlar, bütünlüğü sağlama yönünde çaba gösterdiklerini söylüyorlar. Burada yönetim devrimci, demokrat yurtsever bütün işçilerin birliğini savunmak. İşçi, mezhcepçiliğe, bölgecilığe karşı bu şart" diyor. ve ekliyor: "Fakat bir takım kişiler özellikle sendikayı ele geçirmek istiyor ve

sendikal sorunu koltuk sorunu olarak görüyorlar bu yüzden birlik gerçekleştirilmiyor."

DELEGE SEÇİMLERİ

Yenikapı Suser'de 7 Temmuz'da yapılan delege seçimlerinde 2 ayrı liste çıktı. Burada DDSB'liler devrimci ve demokratların ağırlıklı olduğu listeye oy verdiler. Onların bu çabasını bölgeci anlayışlar bozmaya çalıştı. İGDAŞ'ta ise 9 Temmuz'da gerçekleştirilen delege seçimlerinde 2 liste çıktı. Birinci liste çoğunluk oyları aldı. DDSB'lilerin de yer aldığı Demokratik Muhalefet Grubunun hazırladığı liste kazandı.

DDSB'li işçi seçimlerin yorumunu yaparken şunları söylüyordu: "Özellikle kendine devrimciyim diyenler, en geri kesime hitab edenlerle birliğe gittiler. Eski TKP'li ve SHP'liyle ittifak yaptılar." Bu eleştirinin ardından şunları söylüyordu: "Bizim sendikal anlayışımızda ille de kazanacağız diye bir şey yok. Bizim anlayışımız, kaybetsek te çizgimizden vazgeçmeme doğrultusunda."

Genel merkez'in 5 No.lu şubeyi açarken "Ne haliniz varsa görün" dediğini anlatıyor bir başka Suser işçisi. Ancak şunu da söylemeyi ihmal etmiyor. "Ağustos'taki kongrede yönetim oluştuktan sonra yeni bir şube açmaları yine gündeme gelecek Suser ve İGDAŞ işçileri genel merkez dördüncü bir şube açıp oraya bağlamasına şaşmayacakları söylüyorlar. Fakat açsa da değişen bir şey olmayacak. Çünkü iki işyerinde de kendisine yandaş bulabileceği bir tek işçi yok. Elleri gelse başka bir sendikaya gönderecekler. Ancak "İş kofu yönetmeliği" siddilik bu- na olarak veriliyor.

Tuzla'da deri işçisinin Zaferi

Deri-İş Sendikası Aydınli Şubesi ile Deri İşverenleri Sendikası arasında sürdürülen TİS görüşmeleri sona erdi. Bu sözleşmeden zaferle çıkan deri işçilerinin hem ücretleri yükseldi, hem demokratik kazanımlar elde ettiler.

5 Temmuz günü işçilerin greve çıkmasına bir kaç saat kala imzalanan sözleşmeye göre, günlük yevmiyeler 48 bin liradan 75 bin liraya yükseldi. Sosyal haklardaki artış yüzde 30'un üzerinde.

Sözleşme görüşmelerinde ambulans talebinde bulunan işçiler bu hakkı da elde ettiler. Organize deri sanayi bölgesine altı ay içinde bir ambulans gelecek, bir yıl içinde kreş açılacak.

Sözleşmenin imzalanmasının ardından bazı işçiler isten çıkarılmak istendi. Sınıllar Deri'den sözleşmeden sonra iki işçi atıldı. Bunun üzerine fabrikadaki 17 işçi direnişe geçti. Mercan Deri'de de fabrika kapatılıyor gerekçesiyle dokuz işçi atıldı. Tuzla deri işçilerinin değişmez ilkesi gereği iki fabrikada da eylem başladı: İşçiler kararlı "İşçi kıyımı olan her fabrikada mutlaka direneceğiz"

Tuzla'da sözleşme imzalandıktan bir gün sonra bir iş kazası yaşandı. İşçiler bu olaya tepki gösterdiler İşverenler Sendikası Derneği'nde çalışan iki işçi, deri atıklarının atıldığı kanalı temizleme işlemini yaptıkları sırada kanala düşerek boğuldular. Bu olayı işverenler sendikası bir gün sonra öğrendi. Kendi işçilerinin ölümünden haberleri bile olmayan duyarsız patronlara karşı yapılan gösteride, "İşçilerin katili patron-aga devleti" sloganları atıldı.

Bursa Soğanlıköy ziyaretlerle moral kazanıyor

DDSB'Lİ MALİYE EMEKÇİLERİ ANLATIYOR Ankara Tüm Maliye-Sen'de gergin kongre

Tüm Maliye-Sen Ankara 1. Olağan Genel Kurulu 26 Haziran tarihinde EGO yemekhanesinde yapıldı.

Bugüne kadar uyguladığı baskı ve sürgün politikalarıyla grevli-toplu sözleşmeli sendikal mücadeleyi engelleyemeyen egemenlerin 15 Haziran tarihinde yayımladığı Başbakanlık genelgesiyle, bürokratlarına seslenip; sendikalarla işbirliği yapın demesi, Kamu Emekçileri'nin önündeki sürecin daha zorlu olacağını gösteriyordu.

Bu nedenle DDSB içerisinde yer alan Maliye Emekçileri Genel Kurul öncesinde birlik oluşturmak için çalıştılar. Bu iyi niyetli yaklaşıma karşın sendika içerisinde koltuklarına sıkıca sarılmış bulunan dar grupçu ve sekter kimi çevreler, sayısal güçlerine güvenerek seçime liste halinde gireceklerini açıkladılar. Bunlar dışında kalan değişik anlayışların da samimiyetten uzak ve ilkel birliktelikle sekte vurdularsa da son günde birliktelik sağlanmış görünüyordu.

Kurultay, saat 24'te Demokrasi ve Sendikal Mücadele'de şehit düşenler için 1 dakikalık saygı duruşuyla başladı. Ardından Genel Kurula ikisi Tüm Maliye-Sen dışında olmak üzere beş kişilik Divan Kurulu oluşturuldu. Oluşturulan divan kurulu gündemlere geçerek, ilk gündem maddesi olan geçici yönetim kurulu faaliyetlerinin aklanmasından sonra, delegelere 5'er dakikalık konuşma hakkı tanındı. Yapılan konuşmalarda; genel olarak her çevre dar grupçu anlayışları eleştirip, çok sesliliğin gerekliliğini savundular.

Bu ana kadar oldukça sakin olan ortam, seçime geçilmeye başlanmasıyla birlikte gerginleşti. Bağimsız adayların da seçime katılmasına karşın, divanın baskılar

karşısında insiyatifsiz kalarak listelerin onaylaması yönünde karar alması sonucunda, 5 bağimsız aday bir tek listenin bulunduğu ve diğer adayların ise bağimsız olduğunu belirterek, seçimin çarşaf liste şeklinde yapılmadığı takdirde, çekilebileceklerini Divan Başkanlığı'na yazılı bir önerge ile bildirdiler. Ancak, Divan Başkanlığı bu önergeyi dikkate almayarak, seçime geçilmesi ile birlikte, birlik içerisinde olan 5 bağimsız aday; sağlıklı bir tartışma ve karar ortamından uzak olarak aldıkları (Halen doğruluğu tartışılan) bir kararla delegeleri de buna yönlendirerek 95'e yakın delegenin salonu terketmesini sağladılar.

Biz DDSB'lilere göre burada önemle üzerinde durulması gereken noktalar ise:

1-) Divan Başkanlığı'nın delegeleri toparlayacak ve duruma hakim olacak tavır sergileyememesi.

2-) Seçimlere bağimsız aday olarak katılan delegelerin ise, durumu açıklayıcı davranmaktan uzak kararlar, etkiye tepki şeklinde delegelere "şalon terkedsin" çağrısında bulunmalarıdır.

Olumsuzluklarla ve usulsüzlüklerle yüklü bir İl Yönetim Kurulu seçiminde birlik içerisinde yer almamıza rağmen bizim dışımızda gelişen bazı olumsuzluklara (Genel Kuruldan çekilme) engel olamadığımızdan dolayı DDSB'li Maliye Emekçileri olarak bunun eleştiri ve özleştirisini yapmayı bir görev biliyoruz.

Tüm bu olumsuzluklara karşın kağıthane direnişçilerini temsil eden işçi arkadaşın konuşmasını "işçiyiz, Memuruz Gelecek Ellerimizdedir" sloganıyla bitirmesi ve salondaki delegelerin de "kağıthane işçisi yalnız değilsin" sloganıyla karşılık vermesi günün en coşkulu anıydı.

Izmir'in Kazlıçeşmesi Yeşildere

Haber Merkezi/ İzmir Yeşildere'de deri işçilerinin çalıştığı tabakhanelerde yaklaşık 115 işyeri belediye tarafından mühürlendi. Yaklaşık 1800 işçinin çalıştığı tabakhanelerin 30 Haziran'da mühürlenmesiyle birlikte yeni bir Kazlıçeşme olayı gündeme geldi. Patronlar "Belediye işyerlerimizi mühürlendi, çalışmıyoruz, güç durumdayız" diyerek kıyımlara başladı.

Tokullar Deri Konfeksiyonu'ndan 170, Aktaş Deri'den 37, Bal Deri'den 17, Derma Deri'den 22 işçi atıldı. İşveren atıldığı işçilere "Süresiz ücretsiz izinlisiniz" dedi. Bu kıyımların yaşandığı 30 Haziran günü, Yeşildere'de Türk-İş'e bağlı Deri-İş tarafından bir protesto yürüyüşü düzenlendi.

Izmir Belediyesi Yeşildere tabakhanelerinin Menemen'de inşaatları başlayan "Menemen Deri Sanayii Organize Bölgesi"ne taşınmasını şart koşuyor.

Yeşildere patronları aynı Kazlıçeşme'deki gibi taşınmanın ardına sığınarak, işçilerin kazanımlarını sıfırlamak istiyorlar. DİSK Deri-İş Genel merkez Yöneticisi Munzur Pekgüleç "Taşınmanın sendikalaşmanın yoğun olduğu döneme denk getirildiğini" söylüyor. "Amaç örgütlenmeyi engellemek" diyor. Sendika olarak Menemen'e taşınmayı desteklediklerini, ama bunun bir protokole bağlanmasını istediklerini anlatıyor; "Biz Menemen'e

taşınıncaya kadar bir protokol öneriyoruz. Bu protokolle, Deri Sanayii Organize Bölgesi'nin inşaatları tamamlanincaya kadar işçilerin ücretli izinli gösterilmesini istiyoruz."

Yeşildere'de sağlık koşulları oldukça vahim. Yaklaşık yüzde 50'si tüberküloz olan Yeşildere çalışanlarının yüzde 98'i sigortalı değil. Patronlar tarafından genellikle çocuk ve kadın işçiler tercih ediliyor.

Bu olaylardan sonra patronlar işçi kıyımını gerçekleştirdikten sonra mühürleri sökmeye başladılar. Ve iki işyeri dışında üretmeye başladılar. Yeşildere tabakhanelerinde yaşayanlar yeni direnişlere zemin hazırlanmış durumda. Kazlı, Tuzla, Soğanlıköy gibi...

ALTI FABRIKADAN ATILANLARIN ZAFERİ Çorlu'da atılan deri işçileri geri alındı

Haber Merkezi/ Çorlu'da Sağlık Mahallesi'nde kurulu deri tabakhanelerinde Mayıs başlarında başlayan direnişler tek tek başarıya ulaşıyor. Türk-İş'e bağlı Deri-İş Sendikası'nda örgütledikleri için işten atılan Hak Deri, Ledersan, Nobel Deri, Bağır Deri, Ertlüks ve Tokcan Deri İşçileri'nin direnişleri başarıya sonuçlandı. Bu arada DİSK Deri-İş'in örgütlenmeye başladığı yerlerde de kıyımlar yaşanmaya başladı. Güneş Deri ve Çelikoğlu Deri'den atılan işçiler şimdi eylemlerde. Güneşdere'deki 40, Çelik Deri'deki 70 işçi 7 Temmuz'dan bu yana fabrika önünde bekliyorlar.

Deri fabrikalarından gelen direniş çığlığı öylesine büyük ki, patronlar köşelere sinmiş, polisler ise hiçbir şey yapamamanın sıkıntısını içinde. Evet, kadın erkekli mücadeleye verdikçe güçleşiyorlar, binleşiyorlar, çoğalıyorlar, güçleniyorlar.

Patronların sendika işçileri atmasıyla yükselen işçi eylemlilikleri bir ayı aşmıştı. Ve bugün dengeler işçinin lehine döndü. Sekiz fabrikadan beşinde kazanım sağlanması ve atılanların geri alınması güce güç kattı. Fakat, Yiğitler Deri ve Dersan Deri fabrikalarının patronları ise atıkları işçileri almamada direniyorlar. Ancak işçiler bu kararlılıkla onlara da pes ettirecekler.

Yiğitler Deri'de 26 Mayıs'tan bu yana 23 işçi fabrika önünde beklemeye eylemini sürdürüyor. Bir direnişçi eylem sürecini şöyle anlattı: "İşçi arkadaşlarımızın sendikalı olduğunu öğrenen işveren önce arkadaşların evine gitti. Onlara para, araba ev vs. gibi vaatlerde bulunarak sendikadan kayıtlarını silmelerini istedi. Tabii işçiler bunu kabul etmediler. Sendika Bizim Hakkımız" dediler. Bu yöntemle arkadaşları ikna edemeyen patron, daha sonra 3'er, 5'er işten atmaya başladı. Diğer işçi arkadaşlarımızla

beraber atılanlara sahip çıktık. Patrona "Eğer siz bugün arkadaşlarımızı işten çıkartırsanız, yarı da biz işten çıkartırız" diyerek 26 Mayıs'ta direnişe geçtik."

Yiğitler Deri İşçisi direnişte polis tavrını da anlattı: "polisin baskısı var. İlk başta arkadaşlarımızı dağıtmaya çalıştılar. Bir gün 8-10 arkadaşımızı aldılar. Bir gece gözetim altında tutular. Daha sonra bir basın açıklaması yaptığımız sırada yine geldiler. İki arkadaşımızı almaya çalıştılar. Bu girişim bizim özelliikle bayan arkadaşlarımızın karşı çıkması sonucunda engellendi. Ve iki işçi polise teslim edilmedi."

Yiğitler Deri İşçileri bugünlerde eylemlerine farklı bir ivme kazandırdılar. Ve sekiz Temmuz'da açlık grevini başlatmayı kararlaştırdılar. O tarihten bu yana Yiğitler Deri önünde açlık grevi sürüyor.

Çorlu'daki Deri İşçilerin direnişlerine Yeni Demokrat Gençler desteklerini esirgemiyorlar.

Atlas Halı işçilerini DİSK Tekstil de sattı!

KAYSERİ,Özgür Gelecek/ Kayseri'de kurulu Atlas Halı Fabrikasında çalışan 972 işçi Mart ayı içerisinde Türk-İş'e bağlı Teksif Sendikası'ndan ayrılarak DİSK Tekstil'e geçmişti. Toplam 1050 işçinin çalıştığı fabrikanın patronu ve Teksif'in sendika ağaları işçilerin bu tavrına karşı baskı ve yıpratma politikaları yürürlüğe koydular. Bu süre içinde aralıklı olarak önce on işçi fabrikadan atıldı. Bununla yetinilmeyerek 28 Haziran'da 54 işçi daha atıldı. İşçiler arkadaşlarının atılmasını protesto etmek için dokuz gün süren bir eylem yaptılar. 400-700 arası işçinin gündüz ve gece vardiyalarında gerçekleştiği oturma eylemi çokşulu geçti. Eylemci işçiler "birimiz hepimiz için, hepimiz birimiz için", "Haklarımızı söke söke alırız", "hak alınır verilmez" sloganlarını hiç dillerinden düşürmediler. İşçilerin uzun yıllardır 12 Eylül yasaları ve sarı sendika Teksif'e karşı ilerlerinde birtirirkin ve nefret bir anda patlak vererek meydanlara taşdı. Fabrikanın önünde "ölüm var demek yok" diyorlardı. Bir işçi: "Tek talebimiz arkadaşlarımızın işe geri alınması. Bugün onlaraysa yarin bizedir" diyordu. Vardiyası gelen işçiler öğlen yemeği yemeyerek, üretimi düşürerek eylemi sürdürüyorlardı. 24 saat boyunca kuru ekme, soğan ve domates yeniyorlardı. Vardiya giriş-çıkışlarında alkışlı protesto yapıyorlardı. Kayseri fabrikalarının 12 Eylül'den sonraki ilk eyleminin yaratıcısı emekçilerden bir kadın işçi: "Biz ekme kavgası mücadelesi veriyoruz." derken başkası: "Biz Sibirya'daki bir köleye göre daha da köleyiz. Biz zincirsiz köleyiz. Onlardan tek farkımız zincirsiz olmamız" sözleriyle patron-

lara olan öfkesini dışa vuruyordu.

Geçmişte Teksif zamanında yaşadıkları anlatıyorlar:

19 yaşında işe giren bir kadın işçi 16 yıl içerisinde zor çalışma koşulları yüzünden iki çocuğunu düşürmüştü. Emekliliğine 9 ay kalan Mehmet keskin ve 2 ay kalan Murat Kurtoğlu işten atılmış. Bu sorunlarını sendikaya ilettiklerinde kovulmuşlar. Sendika bu işçileri ihbar edince sendika değiştirme kararı işçilerin kafasında bir zorunluluk olmuş.

İşçilerin oturma eylemi sürerken patron da boş durmuyordu. Emniyetle elele veren fabrika sahibi eylemi provoke etmek ve işçilerin direnişini kurmak için fabrika içindeki suyu ve tuvaleti kullanmalarını yasakladı. Tuvalet ve su ihtiyaçları için sendikadan gönderdiği 1 traktörü polis geri çevirdi. Sendika yetkilileri bu davranışlarının nedenini görevli polis komisinerine sorduğunda "gidin evinize, ihtiyaçlarınızı görün gelin" yanıtını aldılar. Hünkâr fabrikasından atılan 46 işçi Atlas Halı'daki sınıf kardeşlerini desteklemeye gittiklerinde yine polislin zoruyla karşılaştılar ve geri çevrildiler. Belediye-iş ve bazı partiler işçileri ziyaret etmeyi başardılar yiyecek ve para yardımıyla bulundular. Eylemin yarattığı olumlu hava kararsız işçileri de netleştirdi. 20 kadar işçi Teksif'ten istifa edip Teksif Sendikası'na geçtiler

DİSK TEKSTİL'İN MARIFETLERİ

İşçiler eylemleri sırasında sadece polis ve patronla uğraşmadılar. Yeni sendikaları, yeni umutları Teksif'in emekçileriyle mücadeleleriyle karşılaştılar. DİSK

TEKSTİL yöneticileri sürekli işçilere yasaların dışına çıkmamaları... örgütlerken bir yandan da "gerkirse çıplak ayaklarla Ankara'ya kadar yürürüz" gibi sözler ettiler. Teksif Sendikası Kayseri Şube Başkanı Şükrü Efe "biz demokrat sendikayız" diyordu ve o zaman işçiler konfederasyonun ismini düşünüyor: "Başındaki devrimci kelimesini kaldırsınlar, özüne uygun kelime koysunlar" diyorlardı

DİSK Tekstil Sendikası Örgütlenme Sekreteri Muammer Kılıç işçilerin, fabrikanın önünden patron ve adamları geçerken yuhlamalarını ve vardiya giriş çıkışlarında alkışlı protesto yapmalarına karşı çıkararak: "Bunları yapmayın. Provakasyona gelmeyin. İçinize giren olur, sizi galeyana getirir" diyordu. Sendikanın bu yasasına işçiler uymadılar. "Söz yetki ve karar sahibi tabandır" dediler. Muhabirimiz Şükrü Efe ile işçilerin tavrını görüştüğünde "bazı kuralları biz belirleriz yanıtını aldı.

Sonunda DİSK Tekstil Genel Başkanı Rıdvan Budak işveren temsilcileriyle görüşerek uzlaşmacı niteliklerini bir güzel sergiledi. İşçilerin dokuzuncu gününe giren eylemlerini işçilerin deyimleriyle bir hiç uğruna sattı. Çünkü patron sendikayı işyerinde tanıma kararı almıştı. Artık bundan ötesi deri değildi. İşçiler bu günlerde tedirginler çünkü 54 arkadaşlarının atılması yetmezmiş gibi 142 işçinin daha çıkarılacağı haberleriyle fabrika çalkalanıyor. İşçiler üretimden gelen güçlerini ellerinden, hem de yöneticileri sendika tarafından alınıncaya kadar kayıyorlar.

Sümerbank'ta iş yavaşlatma

İSTANBUL,Özgür Gelecek/ Sümerbank Bakırköy Konfeksiyon fabrikası işçilerinin 16 Haziran'da başlattıkları iş bırakma ve fabrikayı işgal eylemlerinden sonra işveren, 5.5 günlük yevmiyelerini keserek, işçileri cezalandırmaya kalktı.

Bilindiği gibi, 1300 işçinin çalıştığı Bakırköy Sümerbank'ta 16 Haziran'daki iş bırakma eylemi özelleştirmeye karşı ilk tepkiydi. Mayıs ayının maaşlarının ve 92 yılında imzalanan TİS farklarının hâlâ ödenmemesini özelleştirme için ilk işaret saymışlardı. Sümerbank'ta eylemler sadece Bakırköy'le sınırlı kalmamıştı. Beykoz Deri Kundura Fabrikası'nda çalışan 1300 işçi de 10 ve 16 Haziran'da sabah işbaşı yapmadı. İzmir Basma Sanayii Müessese Müdürlüğü'nde çalışan işçiler ise 14 Haziran'da oturma eylemi ve yemek boykotu yaptılar.

Sümerbank işçilerinin asıl tepkisi özelleştirmeye. Bakırköy Sümerbank'ta 16 Haziran'dan itibaren işçiler söyle ediyor. Bizim maaşımız sim-

diye kadar hiç geciktirilmemişti." işçiler bu dönemde maaşların aksatılmasının kasıtlı olduğunu biliyorlar. "Yüzde 200'le çalışıp kar ettirsek de yine zarar gösterirler" diye düşünüyorlar. Başemilci de "işçilerimizi gerekirse yüzde 150 randımanla çalıştırız" demiş ancak yönetim kabul etmemiş

24 Haziran'da DYP-SHP Hükümetinin ilkelereyi belirleyen protokol imzalandı. Bu protokolle yer alan ilkelere bir de özelleştirmede kar etmeyen ve satışı mümkün olmayan kuruluşların tasfiyesi. Protokole göre ilk olarak Zonguldak madenlerinin ve Sümerbank'ın kapatılması planlanıyor.

Sümerbank işçileri ise "İnsanları susturarak kavgasını sürdüştürsün özelleştirme politikası benimsiyoruz. Biz de buna karşı gerekirse eylem birliğimizi ispatlamak ve kolay oluna gelmeyeceğimizi onlara anlatmak için bir eylem süreci başlattık. Bu eylemlerde hedefimiz hükümettir" diyorlar.

Hava-İş'in Jaguar'ı yok

Haber Merkezi/Türk-İş Genel Sekreteri Şemsi Deniz'in makam otomobili olarak 2 milyarlık Jaguar almasına meslektaşları büyük tepki gösterdi. 7 Temmuz günü yapılan başkanlar kurulu toplantısında önemli bir sorun olarak görülmemeyen Jaguar olayına karşı bazı sendika başkanları tepkilerini kişisel mal varlıklarını ve sendikalarına ait mal varlıklarını açıklarak belirttiler.

Hava-İş Sendikası gazetemize gönderdiği açıklamada "son günlerde kamuoyuna yansıyan sendikacılarla ilgili haberler dürüst sendikacılık yapanlar üzerinde de spekülasyonlara neden olmuştur. Bu nedenle yönetim kurulu olarak kişisel ve sendikamıza ait mal varlığımızı açıklama gereğini duyuyoruz." dediler.

Hava-İş Genel Başkanı Atılay Laçın 1989 yılında herhangi bir gayrimenkul, banka mevduatı, araba, altın, döviz ve hisse senedi bulunmadığını belirterek, bugüne herhangi bir mal varlığına sahip olmadığını açıkladı.

Babialı'ya yeni patron

Haber Merkezi/Asil Nadir'in iflasından sonra çalışanları tarafından devralınan Yeni Günaydın ve Süper Tan gazetelerine yeni bir patron bulundu. Kutman Şirketler Grubu'nun sahibi 35 yaşındaki yeni patron Bekir Kutmangil yaşama savaşı veren iki gazeteyi 25 milyar lirayı bulan borçlarını da üstlenerek satın aldı.

Yeni patron 350 gazete çalışmasının istihdamını güvence altına aldı ve gazetenin 5 yöneticisine de (Saruhan Aybey, Osman Saffet Arolat, Kemal Gönül, Abdullah Aksak ve Ercüment Akın) % 20 hisse verdi. Genç Maden İşletmecileri Derneği eski başkanı olan Bekir Kutmangil'in Kemerburgaz'da geniş kömür madeni ocakları olduğu söyleniyor.

Demiryol-Sen Şube Kongresi

Haber Merkezi/Demiryol-sen Haydarpaşa 1. No'lu Şubesi 11 Temmuz günü 1. Olağan Genel Kongresi'ni yaptı. Haydarpaşa memur kafeteryasında yapılan kongre daha önce seçilen 250 delegeden 130'unun katılımıyla gerçekleşti.

Demiryol-İş 1 No'lu Şube Başkanı A. Mahmut Kılıç'ın divan başkanlığı yaptığı kongrede, Demiryol-Sen Genel Sekreteri Süleyman Eryılmaz konuşmasında "Biz sendika olarak demokrasi yani siyasi kazanım elde etme çabası içindeyiz.

Şunu iyi biliyoruz ki, bugün siyasi kazanım beraberinde ekonomik kazanımı getirecektir. Eğer önceliği ekonomik taleplerimize verirse kazanımımızın kısa vadeli olacağı bir gerçek" dedi.

Ayrıca Kamu çalışanları Platformu sendikalarının kongrelerinde bugüne dek olmayan uygulama Demiryol-Sen'in kongresinde gerçekleşti. İlk kez kongreyi bizzat izlemek üzere bir hükümet komisyonunun atanması dikkat çekti. Bu durumun 3 Temmuz günü işverene sundukları genelge ve sendika çalışmalarının sonucu olduğunu söyleyen sendikacılar, "bugün siyasi taleplerimiz devlet için önemli sinyal. Bizi dikkate almak zorunda kaldı" dediler.

Her mahallede bir "Milli Gençlik Vakfı"

Haber Merkezi/ Din, halkı uyutan bir afyondur. Dini ideolojinin merkezinde kadercilik, boyun eğme vardır. Egemen sınıflar, bu gerçeği çok iyi bildiklerinden dinsel gericiliği toplumsal yaşamın her alanında örgütüyor, körükliyor, yönlendiriyorlar. Özellikle eğitim sisteminde bunu derinleştirme çabaları mevcut. Sayıları hızla artan İman Hatip liseleri, kuran kursları, din derslerinin 12 Eylül sonrasında orta öğrenimde zorunlu ders haline getirilişi, okullarda mescitlerin yaygınlaştırılması bunun kanıtı.

Kuran kurslarında yürütülen sistemli örgütlenme çalışmalarına eklenen Milli Gençlik Vakfı olayın daha kapsamlı ve ayrı bir boyutu. İlan panolarına ve elektrik direklerine yaptırılan ilanlarda yer alan Fetih geceleri, cumartesi toplantıları vs. nin altında imzası bulunan ve Refah Partisi'nin '92 yerel seçimlerindeki sıçramasında önemli payı olan Milli Gençlik Vakfı'nın İstanbul'un hemen hemen her semtinde bir şubesi bulunuyor. Mantar gibi biten vakıf neye hizmet ediyordu? Kimler buralarda yuvalanmışlar?

Refahlılar bu soruların yanıtını çok kolay veriyorlar. Çünkü Milli Gençlik Vakfı Refah Partisi tarafından bizzat yönlendiriliyor. Bugün ancak Refah Partisi düşüncesinde olanlar M.G.V. açabiliyor ve vakıfta aktif çalışmalara katılabiliyor.

Milli Gençlik Vakfı 1987 yılında kuruluyor. O zamanlar bir kaç şubesi bulunan Vakıf 1989'da oldukça geniş imkanlara sahip olarak tuzellik kazanıyor. Bu tarihten itibaren birçok yerde şubeler açılıyor.

M.G.V bünyesinde açılan kurslarda bugün Arapça, İngilizce öğretiliyor. Bunun nedeni müslümanlığı dünyaya yaymak... Vakıf kumaş boyama, ev ekonomisi, ku-

ran kursları da açıyor. Bunları insanları çekmek için kullanıyorlar. Tiyatro ve halk oyunları kurslarıyla da genişlemeyi amaçlıyorlar. Şeriatçı mantığa sahip insanlar yetiştiriyorlar. Adının yazılmasını istemeyen vakıf çalışanlarından bir kadın "dinini bilen ve gereklerini yerine getiren insan istiyoruz. Bunun için de dine yönelik çalışmalarımızı esas alıyoruz, diğer kurslar sadece insanlara ulaşmada birer araç" diyor...

M.G.V'de çalışmalar yalnızca kurslarla sınırlı değil.

Refah Partisi kurduğu kadın örgütlenmesine ağırlık veriyor. Özellikle 92 yerel seçimlerindeki çalışmalarda kadınların payı büyük. Vakıfta çalışma yürütenler özellikle ev toplantıları yapıyorlar. Refah partisi bünyesinde özel yetiştirilen hatipler ve hatibeler bu tür toplantılarda propaganda yapmakla görevliler. Ev toplantıları seçim dönemlerinde oldukça sık tekrarlanıyor. Genelde bir üyelerinin evlerini kullanıyorlar. Özellikle Refah Partisine oy verenleri toparlıyorlar.

Vakıftaki kurslar herkese açık. Kadınların özellikle kapalı olması gerekmiyor! "Önemli olan din kardeşliği..." Anlayışı hakim gözüküyor olsa da sonradan bu insanları işleyip örtünmelerini sağlıyorlar. Vakıfa Refah Partisinin düşüncelerine sahip olmayan kesinlikle üye olamıyor. Çünkü "Aynı düşünceye sahip olmayan insanlar var olan birliği ve düzeni yıkarlar."

SERİATÇILAR DEVLET DESTEKLİ YETİŞTİRİLİYOR

Bugün Milli Gençlik Vakfı'nda gençlere "öteki dünya" korkusu veriliyor beyni yıkıyor. Mevcut düzenin yolsuzluğu ve dejenerasyonunda kendilerinin payı yokmuş gibi çelişkiler işlenerek "adil düzen" adı altında sundukları şeriat

Herşeye kadereci mantıkla bakan, din afyonuyla uyuşturulan "peki efendim"ci kişilikler yetiştiriliyor.

tek ve gerekli yaşam biçimi olarak sunuyorlar. Herşeye kadereci mantıkla bakan, allah korkusuyla sindirilen "peki efendim"ci kişilikler yetiştiriliyor.

"Gelecek gençliğindir" düşüncesinden hareketle çeşitli örgütler altında gençliğe yönelik dinsel gericilik böylece yaşamın her alanına el atıyor. Genellikle kırsal kesimden gelecek metropollerde zor yaşam koşullarının öğütmeye başladığı insanlar işlenerek hedef kitle oluyor. Yani geleceklerin yoğun olduğu yerleşim birimleri ve kenar semtler...

Vakfın şimdilik resmi bir yayını bulunmuyor. Milli Gazete, Mektup, Sızıntı bu çevre tarafından çıkarılan dergi ve gazeteler. Vakıfta video kasetleri ve hatipler aracılığı ile propaganda yapılıyor. Ayrıca cumartesi toplantıları adı altında onbeş gün arayla periyodik toplu dini eğitim çalışmaları sürdürülüyor.

Bu örgütlenme yalnız Türkiye'yle sınırlı değil. Merkezi Almanya'da bulunan Milli Görüş Vakfı da Avrupa'da ki Türkiyeli

SHP'nin umut dağıtan politikasına işgalle cevap

ANKARA, Özgür Gelecek/Kağıthane Belediyesi tarafından işlerine son verilen işçilerin Ankara'daki eylemleri 2,5 aya ulaştı. Diğer taraftan 5 kişi ile devam ettirilen açlık grevi ise 53. gününü doldurdu. Ancak sorunun çözümü noktasında hâlâ ciddi sayılabilecek herhangi gelişme olmadı.

Ankara'da bulunulan süre içerisinde yapılan görüşmelerin bir sonucu getirmemesi, bir yandan da özellikle SHP'nin sorunun çözümünü noktasında sürekli umutlar vaat eden tavri, vaatlerin 2,5 ay gibi bir süre içerisinde gerçekleşmemesi işçilerin sert eleştiriler ve tepkilerine yol açtı. 9 Temmuz'da gerçekleştirilen SHP Genel Merkez işgali bir tepkinin ürünü oldu. İşgal bir gün sürdü ve bu süre içerisinde Genel

Sekreter Cevdet Selvi ve yardımcı Mustafa Kul ile görüşüldü. Görüşmeler sonucunda sorunun çözümü için her iki tarafın katılımıyla bir komitenin oluşturulmasında anlaşarak eyleme son verildi. İşçiler arasındaki genel kanı bunun da pek bir işe yaramayacağı biçimindeydi. SHP işgaline kadar olan süre içerisinde önemli gelişmeler şöyle oldu: 1 Temmuz'da Kültür Bakanı Fikri Sağlar işçileri ziyaret etti. Ziyareti esnasında elinden geleni yapacağını söyleyerek 2 Temmuz için İşçileri Bakanı ile işçiler adına bir randevu alacağını söyledi. İki Temmuz'da bu randevuya gidildi. Görüşmelerin sürdüğü sırada Sivas katliamının duyulması üzerine görüşme yarıda kaldı.

3 Temmuz'da Kamu Çalışanları

Platformu'nun düzenlediği mitinge katıldı. Eylem sonrası dönüştürülen sivil polislerin saldırısına uğranıldı. Kâzım Saçlı adlı işçi polislerin bıçak darbeleriyle yaralandı. Bu arada açlık grevinin 45 gününde bulunan Aydın Boztepe ve Veli Gezer adlı işçi de çeşitli yerlerinden aldıkları darp izleri sonucunda hastaneye kaldırıldı.

6 Temmuz'da Sivas katliamında yaşamalarını yitirenler için yapılan cenaze törenine katıldı. Ertesi gün ise Türk-İş Genel Merkezine gidilerek Bayram Meral ve Fuat Alan'ın da katıldığı bir toplantı yapıldı. 8 Temmuz'da ise tekrar Türk-İş'e gidildi. Akşam saatlerinde İşçileri Bakanı ile tekrar görüşüldü. Görüşme olumsuz sonuçlandı.

Kağıthane işçileri için yeni bir dönem

"Bundan böyle tüm dikkatimizi Ankara'ya yönelttik"

İSTANBUL, Özgür Gelecek/Kağıthane İşçi Lokali'nin bastılmasının ardından çözüm yolları arayan direnişçi işçiler yeni bir yer kiradılar. "Bundan sonra tüm dikkatimizi Ankara'ya yönelttik" diğer Kağıthane direnişçileri Sivas Katliamı'na tepkilerin yükseldiği günlerde direnişçi değil katliam gündeme getirildi. İşçilerin sözcüsü Cengiz Yıldırım "Biz bilinçli olarak Kağıthane olayını ön plana çıkarmadık ve hepimiz katliamı protesto gösterilerinde yer aldık" diyor.

Direnişçiler artık yeni bir döneme girdiklerini düşünüyorlar. Ankara yürüyüşü ve açlık grevlerinin yaşanmasından sonra hala sonuç alınmazsa bu yeni dönem

de yeni eylemler gündeme gelecek. Yıldırım "Geçmişteki eylemleri tekrarlamayacaklarını anlatıyordu. Kağıthane direnişçilerinin sözcüsü Cengiz Yıldırım ile uzun süredir kendileri ile açlık grevi eylemine katılan Fadime Morsümbül'ü onur üyeliğine seçtiklerini belirtti. İşçiler, işçi sınıfı dayanışmasını kağıthane'de sembolize eden Morsümbül'ü onur üyeliğine seçtiklerini basına da duyurdular.

İşçiler seslerini duyurmak için nerede yürüyüş, nerede eylem, grev varsa ordular. Eylemliliklerin yanısıra toplantılara, kongrelere gidip kendilerini anlatıyor destek topluyorlar.

Aydınlar Matbaası baskını kınandı

Haber Merkezi/3 Temmuz günü Aydınlar matbaası yedi kişilik bir grup tarafından basıldı. Demir sopalarla raflarda bulunan kitapları yere dağıtarak, telefon santralini kıranlar: "Biz sizi daha önce uyarmıştık. Bundan sonra Devrimci Çözüm dergisini basmayacakız." tehditinde bulundular. Saldırganların Dursun Karataş grubundan olduğu sanılıyor.

Dergi ve matbaa basmanın, bayileri tehdit etmenin, devrimci basın mensuplarını kurşunlanmanın devrimciliğe yakışmayan bir tutum olduğunu belirten bazı sosyalist dergiler: "Aydınlar matbaasına yapılan baskını kınıyor, sosyalist basın kamuoyunu duyarlı olmaya çağırıyoruz." dediler.

Ayrıca İHD'de olayı kınayan bir basın açıklaması yaparak; "demokratik güçler arasındaki gelişmelerde tartışma ve ikna yöntemlerini bırakarak, devletin kullandığı yöntemlere başvurulması, sessiz kalınacak bir tutum değildir." dedi.

IDES Deri'den işten atılmalar

Haber Merkezi/Kartal Soğanlık'ta Kurulu bulunan IDES Deri işletmesinde çalışan 340 deri işçisinin 128'inin iş akıttıkları "Sendikal Çalışma" yaptıkları gerekçesiyle feshedildi. Arkadaşlarının işten atılmasını protesto eden 200 kadar işçi 1 Temmuz'da iş bırakma eylemi yaptı.

Milli Şef'in, eşek anırtmaz, çerçi çağirtmaz sunturlu sultasına karşı dıretmiş. Peşinde Bayar-Menderes polisi. Sonra Demirel polisi, 12 Mart. Bizim düzmece 3. Napolyonumuz Kenan ağayla hesaplaşma ve nihayetinde, toplumun önemli bir kesimiyle, tesbih, takke ve tekbir cephesinin, gazaya soyunmuş kesimiyle hesaplaşma.

Bu ADAM, 1946'dan beri rahat durmuyor. Kral Faruk'u, İran Şahı'nı, İngiliz Kraliçesi'ni bile rahat-sız ediyor. Aman aman Avustralyalı liberaller duymasın. Bugünlerde, Avustralyalılar, cumhuriyete geçme isteğiyle, İngiltere'ye olan bağımlılığı daha da zayıflatma, tartışmalarını yürütüyorlar. Bu tartışmalarda (Aborcinilerin toprak haklarına da ates püsküren) liberaller, Majestelerinin "Demokratik monarsisini" yüceltmekle kalmıyor, aynı zamanda o'nun osuruğunun, halis okalıptüs gibi koktuğunu... Her neyse geçelim, konuyu dağıtıyoruz.

Marko Paşa'yı kapatıyorsun, bir bakıyorsun ortaya bir Malum Paşa çıkmış. Onu da kapatıyorsun, bir bakıyorsun piyasaya bir Merhum Paşa çıkmış. Ve bürokrasinin, ve polislin, ve aydınların ödele kesiminin ağzında bir hayret nidası: BU ADAM NE YAPMAK İSTİYOR!

Paşalar başta, dönem fena halde karanlık ve kanlıdır. Bir bakıyorsun. BU ADAM, inzibat gölgele-rinin ve kan lekelerinin nakışladığı, zifiri karanlık sokaklarda, sinsi kediler gibi tek başına geziniyor. Elinde bir kâğıt vardır. Aydınların kâğısını dövüyor-dur tek tek. İmza dilenciliğine çıkmıştır. Kâğıdın al-nında şu yazılıdır: **KARANLIK VE KAN DÖNEMİNİN KAPANMASINI İSTİYORUM.** Aydınların bir bölümü tedingindir. Bu cümlelerin altına imza atsa olmayacak, atmaya yine olmayacak. Ağızlarda, sessiz sessiz tekrarlanan aynı hayret nidası: **BU ADAM NE YAPMAK İSTİYOR!**

Ve diyar-ı Acem'den, sakal titreten gür bir ses yükselir. Bu kitap yakılacak, yazanı ise katledilecek-tir. Ne mutlu o katledecek olana ki, iki cihanda, eri-şilmez bir mertebeye çıkacaktır. Kitabı yazan şeytan suratlı adam, ifir ifir aranır dünya çapında. Birçok devlet, bu kitabın basılmasını yasaklar. Basmak iste-yenler, punduna getirilip katledilir. Korkunun ve kuşkunun egemenliğidir sözkonusu olan artık. Hiç kimse kitapta ne yazıldığını bilmemekte ve kitabın adını bile ağzına almayan kaçınmaktadır. Fetvayı veren imam ve yardımcıları hariç tabi. Merakın yay-gınlaştığı, derinleştirdiği bir korku çağı başlar. Mayıştı-rneyi koyun rüzgârları basar insanların canlılığını.

Bakış

Muzaffer Oruçoğlu

Bu adam ne yapmak istiyor?

Korkuyu, kuşkuyu ve mübarek sağır sessizliği hançer ucu gibi parçalayan bir ses: **BEN BU KİTABI BASACAĞIM!** Ahaa, herkesin fetvaya sessizce uydu-ğu bir anda, bu çatlaklık da neyin nesi? Ve herkes, dürtülmüş gibi, büyük bir merakla dönüp bakar ki, koskoca, boş meydana, yine BU ADAM. Ve bir an-da, aynı hayret nidası yükselir, ama bu kez daha yüksek perdeden, genişlemiş, çoğalmış olarak: **BU ADAM NE YAPMAK İSTİYOR!**

Umulmadık yerlerden, umulmadık itirazlar yük-seliyor:

"Bunamış! Her ayak basışının bir deprem etkisi gibi olmasını istiyor!"

"Seksenine merdiven dayamış, kendisiyle birlik-te, ölüme çağırıyor herkesi!"

"BUADAM, yaşamın son anında kahraman ol-mak istiyor! Katil, elini cabuk tut, gel be-ni öldür, diye çağırıyor!"

"BU ADAM'a artık dur demek gerekiyor! Gittiği yerde, hırçınlıklar sergiliyor!"

"Dinsiz olduğunu ilan ediyor! Türk halkının, yüzde altmışı-nın aptal olduğunu söylüyor! BU ADAM'ı durdurun!"

Gelgelelim ki BUADAM, bu ve benzeri bağırtıla-

rı hiç duymuyor. Meydanın tam merkezinde dur-muş, ak saçlı, kıçı yere yakın bir çüce. Kendisine yö-nelen milyonlarca nazara, öfkeden titreyen milyon-larca nurlu sakala, mızrak gibi dikelen abdestli par-maklara, ve ışıldayan namlulara karşı meydan oku-yor:

"Ben bu kitabı, yayınlıyacağım! Hiç bir güç, hiç bir fetva, hiç bir kitabın, insanlar tarafından okun-masını engelleyemez! Bu kitabı yazan, ödele, tükür-düğünü yalayan, bir insandır. Bu kitabın içinde iyi şeylerin olduğunu da sanmıyorum! Tüm bunlara rağ-men, bu kitabı yayınlıyacağım! Çünkü kitapların susturulmasına, tutuklanmasına karşıyım!"

Ve saldırlar başlıyor. Kitabın parça parça yayı-nına başlayan gazetenin, hem devlet hem de cemaat tarafından, yayınlıması engellenmeye çalışılıyor. Kitabevleri basılıyor, kitaplar, meydanlarda ateşe veriliyor. Boyundan büyük işlere kalkışan, bu tanrı tanımayan, çüce ADAM ise, dumanların, tehdit ve kü-für tufanlarının arasında gezinip duruyor. Ülkenin yüzde altmışı bağırıyor: **BU ADAM NE YAPMAK İS-TİYOR?** Ve BU ADAM, inatçı, ince, mizahi uslubuyla dönüp, şu cevabı veriyor: **TÜRK HALKININ YÜZDE ALTMIŞI APTALDIR!** Ki bu şeytani, punduna getire-miyorlar bir türlü.

O gün kısırtıyorlar işte, şeytani ininde. Çığlık-lar, dumanlar, ateşler arasında ölüdür sanıyorlar. Ama, nasıl olmuşsa, bir yolunu bulup kurtulmuştu-r. Bir başka yerde, basın mensuplarının önündedir. Uğursuz, lanetli şeyler dökülmektedir ağzından:

"Her şeye rağmen iyiki gitmişim. Olseydim de, iyiki ölmüşüm derdim" Kırka yakın ölü vardır. Yan yana dizilen bu ölülerin içinde, ülkenin en güçlü eleş-tirmenlerinden birisi ve ünlü halk ozanları yatmak-tadır. Ve BU ADAM, bu ölülerin içinde olsaydı, hiç kuşku yok ki, "İyi ki de ölmüşüm!" diye mirıldana-caktı. Ve orada kendi ölüsünü ve diğer ölüleri, zevk-le seyreden mücahit cemaatin, "Amaaan hortladı!" diye ödünü koparacaktı. Çünkü bu adam, kendi ölü-sünü bile insanlığın başına bila eden, Belam-ı Baur, **İBN-ÜR-RAVENDİ**, Nadafı Sarı İbrahim, Molla Lütfü, Molla Kaabız gibi mühlid ve münkirlerin soyundan gelmedir.

Allah konuşunca kul, Paşa konuşunca er, baba konuşunca ev susar, BU ADAM, bu kutsal kuralı çiğ-niyor. "Bin yıl önce yazılan kur-an'ın nesine inana-yım," diyen BU ADAM'a bir iyilik düşünmek gerekiyor.

Bir kent için aforizmalar

Hep ısıklı çalan kuşların sesine gittik biz. Öterlerde bulutsuzluk vardı. Teorimiz griydi. Hayat yeşil bir ağaç gibiydi. Biz bindik gece düşlerine önümüz arkamız, sağ-mız solumuz demeden yürüdük. Yüzlere mil ötede deniz fenerleri ömrümüze ışık tuttu. Adımız kü-çük koylarda kaldı. Işlak alımları-mıza geçmişin siyah-beyaz fotoğ-rafları düştü. Yaz bitti kışa girdik, kış bitti yazıya girdik. Gün geldi ha-yat alanlarımıza bembeyaz kuşlar düştü. Ölümleri alınmaya bir leke gibi düştü. Sonra silahlarımızın paslanan ucunda kirlilik belirlikçe belirdi. Hayata güle oynaya ısıklı çalan çocuklar bir gecede apansız öldürüldü. Artık çağıldığımız si-perler bomboş bir kuyuya döndü. Yitkiliğimiz çoğaldıkça çoğaldı. Ta ki "uyan ey ütöpik ahlak" diyen biri çıkana dek bu böyle sürüp sü-rüp gitti.

Sonra az mı gittik çok mu gittik dere tepe düz mü gittik. Bilinen şeydir işte. Minareleri ve kuleleriyle ünlü bir eski kente girdik. Orda, o kentte, denizin tam ortasında ne var bilir misiniz? Bir kule! Şair o kule için demişki; "aklı olsa / Galata Kulesi'ne varır/ bir sürü çocuk-ları olur." Aklı yokmuş. Demek ki aklı kıtımsı.

Bu kentte martılar her sabah kendi küllerinden yeniden doğarak o kuleye doğru kanat çırpıp dururlar. Geride bıraktıkları hüzünden başka nedir ki? Anımsayanınız var mı? Yağmur her sabah o kuleye hüznünlü "sorti"ler yaparak denizi bir güzel döver. Sonra geride sis ve yalnızlıklar bırakarak çekip gider. Ve şair bir sabah vapura biner. Biner binmez kuleye döner, hüznü is-yan olup şiire akar, şölen yedi tepe-li şehirde destansı bir büyüyle işte böyle başlar.

Sonra günler günleri kovalar, aylar aybaşlarına döner ve bu kent bir gece oturup hazin azgınlar. Çünkü bir devrimci bir devrimciyi öldürür. Turgut Uyar'ın "Büyük Saat"i anında durur. Ve bir gazete

aynen şunları duyurur:

"Kıyın birbirinize! Nasıl olsa çöplükten buluyorsun-zu yoldaşları, devrimcilerin sürsüne bereket harcayın bozuk para gibi o can-ları... yalnız bilin ki; bu 'kavg'a'nın tek bir galibi ola-cak; FAŞİZM!"

Ve bizler "Laleli'den dünyaya doğru giden bir tramvaydayız" her zaman. Şairin dediği gibi, "Bir mısra daha söylesek sanki her şey düzelecek". Oysa "iki adım daha atmıyoruz bizi tutuyorlar/ Bizi bir kere daha tutup kurşuna diziyorlar/ Bütün kara parçalarında" ama...

Bu kent "yıklaşı İstanbul"dur çünkü. Her devrimci bu kente öm-rünü verir ama sonra - trajik bir sek-ilde- ya varoşlarında ya da sokak-larında döne döne kurşuna dizilir. O yüzden şair, "kanın, ateşin ve seslerin böyle cömertçe kullanıldığı / böyle sorumsuzca kullanıldığı bir dönemde / herkesin şimdilik hakkı vardır hüznülenmeye" derken hem buruktur hem de suskun.

Ben derim ki; ey bu kentin ıssız insanları, ey bu kentin ıssız ve düş-süz insanları. Sorarım size. Sizin bu kentte "hiç babanız öldü mü? " Şairinki bir keresinde ölmüş göz-leri kör olmuş. Benim de gözlerim âmâ şimdilerde. Çünkü bir devrim-ci bir devrimcinin şiirsel hayatına nasıl kasteder şaşarım. Oturur gün-lerce gecelere için için ağlarım.

Oysa ihtilal yalnızca bir gök-yüzü değil miydi? Kötülükler Asar-i atika müzesine kalkacak her şey bir kadının bembeyaz yüzüne benzeyecekti.

Öyle değil mi
Öyle değil miydi?

Sorarım
Sorarım!...

Güneş Kitabevi yeniden açıldı

Özgür Gelecek/Konya- "Işık, biraz daha ışık" perspektifiyle se-kiz ay önce açılan Güneş Kitabevi Haziran'ın 16'sında, bizim için ar-tık sır olmayan TC. beslemeli poli-s destekli ajan-provokatörlere yakılmıştı.

Amaç, kitabevi özgülünde, ge-lişmekte olan Yeni Demokrasi güçlerine, yazarlara yazar adayları-na, okuyan, araştıranlara, kısaca ilerici insanlığın yana olanlara gözdağı vermek, susturmaktır.

Başarmadılar, başaramayacak-lar da. Yangının üzerinden daha

bir hafta geçmeden Güneş kitabe-vi yeniden hem de daha güçlü bir biçimde açıldı. Bizler bu saldırı-nın altından hemen kalkabilecek güce sahiptik. Ancak bu saldırı ilerici insanlara olduğu için bu nokta da hemen herkese bir şeyler düşüyordu.

Bu bir nebze de olsa Yeni De-mokrat Gençlik'in çabalarıyla gerçekleşti. Bu çabalara "dayanış-ma için, zarar gören kitaptan satın alalım" kampanyasını açtı ve yeni onlarca insan ile kitabevinin tanış-masını sağladı. Bu da saldırganla-

ra en güzel yanıt oldu.

Halk düşmanları bilsin, kötü karanlık çabalarını komploları-nız boşunadır. Biz doğru ve haklı bulduğumuz emek dünyası cephe-sinde yer alıyoruz. Bu yoldan dönmeyeceğiz. Güneş Kitabevi olarak hep varolacak ve ışık saç-maya devam edeceğiz.

Kitabevimizle dayanışmada bu-lunmak isteyenler;

Mehmet Çömüt adına İş Banka-sı Konya şubesi hesap no: 1560928'e bağışta bulunabilirler.

Sivas'ta yakılan Ozanlar sazın tellerinde dirildi.

Sazıyla-sözleriyle uzun yıllar ATIF (Almanya Türkiye İ İşçiler Federasyonu) bünyesinde devrimci mücadelede omuz veren Ozan Sey-fili geçtiğimiz günlerde büromuzu ziyaret etti.

Yoksulluktan dolayı herkes gibi o da en sonu Almanya'nın yolunu tutmuş. 1970 yılında gittiği Alman-ya'da karşılaştığı zorluklar onu örgütlenmeye iter. Ve 1972 yılında Almanya Türkiye Öğrenciler Federasyonu (ATÖF) ile tanışır.

"ATOF stradan bir federasyon değil ML kimliği olan bir örgütlen-medir. Bizi bünyesine çeken de bu yandır." Bir süre sonra ATIF'in (Almanya Türkiye İşçiler Federasyonu) kuruluşunda aktif rol oynar. Onun gelişip güçlenmesine emeği geçen seyfi bir yandan kül-türel etkinliklere katılır, olmuş bir yandan da ATIF bünyesinde üzeri-ne düşen görevleri yerine getirmek için hiçbir fedakârlıktan kaçınmamış. "ATIF büyüdü, güçlendi ve Avrupa'ya kapsayan koskoca bir Konfederasyon haline geldi." diyor ozan ve hemen ekliyor. "İbra-him'in görüşleri, bizi bu denli enerjik kılan ve ATIK'e damgasını vuran.

Yen bir insan kuru bir ağaç gibidir" 1984 yılında Türkiye'ye kesin dö-nüş yaptığını belirtirken, yurt dışın-da geçirmiş olduğu uzun yılların ardından Türkiye'de sıkıntılarının bitmediğini aksine yeni sorunlarla karşılaştığını anlatan Ozan Seyfili "Zira" diyor. "Almanya'daki sos-yal yaşantı tarzı, buradakinin farklıydı. Bu, bende bir olumsuzluk yarattı." Belliki Almanya'nın ya-rattığı yabancılaşmadan dolayı orta-ya çıkan uyumsuzluk ve buna ek-lenen geçim sıkıntısı onu hayli zor-luyor. Daha sonra da sağ bacağındaki damar tıkanıklığı sağlığını ol-dukça etkiliyor. Sonuçta Akdeniz Tıp Fakültesinde bacağı kesiyor-lar. "Böyle bir ülkede sağlık paray-ladır. Hastane'ye düşen insan tedav-i olmak yerine bölgeden veya herhangi bir organın çalışmama-yla karşılaşabiliyor. Ne yazık ki Türkiye'de güvenle tedavi olma imkânı yok." diyor Seyfili Hastane'de bacağının ihmalkârlıktan kesildiğini ve artık bunların Türki-ye'de olağan bir hal aldığını söylüyor ve devamlı "Çünkü insana say-gı yok burada" diyor.

Yurt dışında bulunan arkadaşları Seyfili'yi yalnız bırakmamışlar, onunı gösterdiği kadar insanın kendisini için duyulan ümitsizliği

anlatırken "Arkadaşlarımla dayanışması akrabalık ve feodal bağla-rın sonucu değil, devrimci düşün-cenin ürünüdür. Devrimci düşünce bağları sağlam ve sönmöz olmalıdır."

Ancak tüm bu sıkıntılara rağmen kendisini toparladığını ve arkadaş-larından aldığı moralle gücünü ye-nilediğini mücadeleye yeniden ha-zırlandığını ekliyor. Bunun nedeni-ne de şöyle açıklıyor. "Artık Türki-ye'de demokrasi adı altında insan-lar yakılıyor ve sokak ortasında öldürülüyorsa buna karşı mücadele-etmek kaçınılmazdır." diyerek devrimci saflarda yeniden yer aldığını söylüyor. Özellikle Sivas olayın-dan çok etkileniyor: "Türkiye'de cayır cayır insanlar, bilim adamları, sanatçılar yakılıyorsa, durmak, sus-mak insanlık suçudur. Ben bu ko-nuda ve her alanda mücadele edebilmesi gerektiğini düşünüyorum ve buna hazırım."

Ozan Seyfili yıllar sonra sazın tellerine dokunurken Sivas katli-amını dile getirdi. "Sivas'ta yakılan ozanlar sazın tellerinde dirildi." di-yor ve şu dürlükle nefretini dile getiriyor.

"Ne devlet ne bakan duran de-medi Neden asker ettin oğlun Me-medi.Sahte demokrat devletin adı Bu nasıl adalet bu nasıl devlet"

Görmemişin bir oğlu olmuş

Ahmet Kaya "meçhul se-rüvenlere gidipde dönme-yen, firari aşkların makus çemberinde dolanıp du-ran, gece yarları sokaklarda kaçarken vurulan, derterli ummana sığmayan insanları anlattı hep şarkılarında...." "O, divan edebiyatının donmuş kalıpları gibi kabak tadı veren, umudu iğdiş eden bir duyarlılıkta yaklaştı şarkılarının kahramanlarına.... Ahmet Kaya'nın kıymetini Türkiye'li devrimciler bir türlü anlayamadı. Kaya'nın şarkılarında kendilerini anlattığını bir türlü kavrayamadılar. Ne yapısın zani! Oda doğru Küba'ya gitti. Küba halkı Kaya'yı bağrına bastı.

Ahmet Kaya şimdi sosyete resapsiyonlarında, abluka altında ki Küba'yla dayanışmasının nişanesi olarak geçirdiği Havana Pürolarını tütürüyor. Hani şu sakalını da kesmesiymiş, yeni imajı tam oturacaktı. Zaten Kaya'nın problemi de bu değil mi" hedefi tutturamaz.

Siyasetten malul konfederasyon

Devlet eliyle tepeden genel müdür düzeyinde bürokratlara kurdurulan memur sendikalarının çatı örgütü Türk Kamu-Sen'in Haziran 1993 tarihli İstanbul Bülteni'ni karıştırıyoruz.

8 sayfalık bültenin manşeti gözümüze çarpıyor: "ARTIK MEMUR ÜVEY EVLAT OLMASIN." bülten yazılarının tümünde devlete yoğun bir saygı var, sahiplenme var. Söze hep "devletimiz" diye başlanmış. Bu nokta bilinince, Türk Kamu-Sen yöneticilerinin niye üvey evlat istemediğini anlayabiliyorsunuz. Zaten sendikaların devletle "terfi ve sicil müessesinin adaletsiz ellerden geri alınması ve refahlarının artırılması" dışında bir talebi yok. Sendika bürokratlarının ağızlarını her açıp kapayışlarında dillerinden dökülen söz-cükde "zam" sadece.

Yüksek katlarda muteber olan sendikamızın siyasette de gözü yok. Sendika bu konuda memurları da uyarıyor, "aman ha kaka" diyorlar, sakın ola devrimci demokratların memur sendikalarına kanmayın.

"Bizim meselemiz memur

meselesidir. İşte bu mesele-nin çözümünü sen yapacaksın. Siyaset yapma serbestisi olan ancak yiyecek parti görünüşü ve azınlığa yamanmayan, paravan ve piyon olmayan bir sendika."

Bülten'in eğitim köşesi de dostlara şenlik. Sendika uzmanları bakın hem devlete hem öğretmenlere ne akıl daneleri veriyorlar: "Eğitim bir hizmettir. Bugün iyide para etmektedir. Birçok öğretmen de bilgisini satmaktadır. Kimisi özel ders vermekte, kimisi de dersanede çalışmaktadır. Yasakçılıkla bu mesele çözülmez. Yasağın pratikte de bir faydası yoktur. Öyleyse en kısa zamanda öğretmenlerin hizmetlerini pazarlamalarına hukuki nitelik kazandırılmalıdır. Öğretmen parasını kazanmalı, vergisini de ödemelidir."

Dedik ya, Türk Kamu-Sen'in dini imanı para. Tansu Çiller hükümeti memur maaş zammına kafa yorarken bir de "has uşaklar katsayısı" eklesinler bütçeye. Bu kadar yalakçılığa o kadar iyiniyet çok olmasa gerek.

Tahriklere kapılmayın

Sivas katliamının acısı halkımızın yüreğinde daha sınırsız birde "tahrik" vaazlarına maruz kaldı. Tercüman, Milli Gazete, Türkiye gibi gazeteler katliamın asıl suçlusunun gözü dönmüş faşist güruh olduğunu aksine dini bütün, melek temizliğindeki vatandaşlarımızı Aziz Nesin şeytanın kişikirttiğini günlerce yazıp durdular. Bunca tahrike rağmen hiçbir dini bütün vatandaşımız ölmediği için Tansu Çiller bir of çekiyor, içişleri Bakanımız (!) M. Gazioğlu ise tahrikçi şeytanı yargılayabileceklerini açıklıyordu.

Biz halkımızın tahriklere kapılmasından yana değiliz. Sivas'daki faşist gruplar gibi ayaklanmaları 'Patron-Ağa Düzen'inin zurnu bozabilir. Bu yüzden halkımızı uyarmayı bir görev bildik.

"Aman ha halkımız, şu konularda sakın tahrike gelmeyin. Tutun kendinizi, şeytana uymayın."

TAHRİK LİSTESİ

1-Kürdistan'da kadın çocuk, yaşlı demeden bütün kürt halkı üzerinde yürütülen kirli savuştan tahrik olmayın sakın.

2-Metropollerde yüzlerce devrimci-demokrat insanın sokak ve ev infazlarında özel timlerce kaledilmesinden dolayı tahrik olmayın sakın.

3-Siz kölelik ücretleriyle yaşayan patronların bolluk ve ihtişam içinde yaşamalarından tahrik olmayın sakın.

4-Ey işçiler benim niye Jaugar'ım yok diye tahrik olmayın sakın. Şemsi'nin varda çok mu mutlu sanki... Adam Jaugar'a sevgilisini atsa bile laf oluyur.

Okurlarımızın "Ohoo tahrik olacak o kadar şey var ki, hangi birini sayacaksınız" dediğini duyar gibi oluyoruz. Bu nedenle düzeni tepetaklak edecek çoklukta ki ağır tahrikler hepsini saymaktan vazgeçiyoruz.

Halkımız tahriklerinizi mücadelenin engin denizine katınız. Aslan "çileden çıkmak" değil, çileleri bitirmektr.

Askerler ondan memnunmuş

Amerikan Patentli yeni Başbakan Tansu Çiller bugüne kadar hiç savaş kaybetmediğini, PKK'ya karşı savaşı da kesin kazanacağını söylüyor. Çiller "PKK'nın gözlerinin yaşına bakmayacakmış." Herhalde bu sözleri gazetelerde okuyan Özel Tim mensupları birkaç köyü yakıp "üç kere hurra" çekmiştir. Nitekim Genelkurmay Başkanı Orgeneral Doğan Güneş, Çiller'i "Siyasi kararlılığından dolayı" kutlamış, Rambo Çiller'in içi içine sığmıyor. Eee kolay mı koskoca ordu onu okeylemiş. 8 Temmuz'da Hürriyet Gazetesi'ne verdiği demeçte şöyle diyor: "Çok iyidiler. Tekrar ge-

lip benimle konuştular. Çok memnun olduklarını söylediler."

Bu sözden sonra Hürriyet muhabirini ikna etmek istercesine "Bunu içtenlikle söylediklerini biliyorum" diyor. Ardından da gururla açıklıyor: "Benim askerlerle her zaman çok iyi bir diyalogum olmuştur."

Geçenlerde Morison Süleyman'da "Benim askerlerle bir sorunum olmamıştır" demişti. Askerlerle ne Çiller'in sorunu var ne de Süleyman'ın. Hepsinin ortak sorunu aslında halkımız ve onun öncüsünün yükselen mücadelesiyle...

Koltuk merakı

Kağıthane Belediye'sinden atılan işçiler aylardır Ankara'dalar. Bir çok eylem biçimini denediler, birçok devlet kapısını ama hala sorunları çözülebilmiş değil. 15 Temmuz'da Kağıthane Belediye'si işçileri Türk-İş Genel Başkanı Bayram Meral'in odasını bastılar.

Bayram Meral bu duruma çok kızdı, köpürdü adeta. İşçileri polise vermekle tehdit

etti. Bir sendika başkanının araya girmesiyle bu fikrinden vazgeçti. Durumu bir türlü hazmedemiyordu. Nasıl olurda üç beş işçi takımı böyle bir şey yapardı. İşçiler Bayram Meral'in en sonunda şöyle dediğini duydular;

"Haklarını aramalarına birşey demiyorum ama bu yüce makamı işgal etmelerine izin veremem."

DEVLETLÜ

O, savaş koşullarına adaptasyonun en uç biçimiydi

Doğan Karadağ: 1962 yılından hayata gözlerini açtı. Çocukluğu tüm Dersim'li çocuklar gibi yoksulluk içinde geçti. Küçük yaşta çobanlığa başladı. İmkansızlıklardan, okula gidemedi. Çobanlık yıllarında devrimcilerle tanıştı. Önce Devrimci Yol tarafıydı. TIKKO gerillalarının köylük bölgelerde gerilla faaliyetini yoğunlaştırmalarından sonra savaşçı olarak TIKKO'ya katıldı. TIKKO içinde hemen hemen her komuta kademesinde yer aldı. Yoldaşları onu Dersim isyanının önderlerinden Alışar ismiyle hep çağırıyorlar. 21 Haziran'da Şavşat'ta bir patlama sonucu siyasi Komiseri İsmail Bulut'la birlikte şehit düştü.

Kurtarıcı beklemek, kaderciliğin bir özelliğidir. Ancak, kaderci de olsa toplum, farkında olmadan kendi kurtarıcısını kendi içerisinde çıkarmıştır sürekli.

İnsanlık tarihi, kahraman ve kahramanlık destanlarıyla doludur. Promete, Spartaküs, Kawa... gibi...

Ve insanlık, altınçağ mücadelesi tohumlarının yerküremize yayıldığı dönemden sonradır ki, kendi kurtuluşlarının ancak ve ancak kendi ellerinde olduğunu öğrenmiştir; pratik süreçlerle birlikte. Halklar, bu seferde eşyanın doğası gereği kendi öncü güçlerini, onları "altınçağ" götürecektir örgütlü müfrezelerini oluşturmuşlardır.

"Emperyalist savaşlar ve Proleter Devrimler" çağımızda, örgütlü öncü güçlerini oluşturan halklar, bu dönemde de, zaman zaman sürekli öne çıkardıkları kahramanlar yaratmaktan vazgeçmemişlerdir. Mutlak, birilerini bir-iki adım öne çıkarmışlardır. Bu, onların psikolojik, sosyolojik ve sınıfsal dayanıklılıklarının vermiş olduğu zayıflıktan olsa gerek ki, egemen sınıflarda bu zayıflıklardan faydalanıp, kahramanlarını tutsak ya da şehit ettikleri zaman, onları yenilgiye uğrattıklarını sanıp, psikolojik savaş taktiklerine geçiyorlar. Ancak gelinen süreçlerde insanlık, tarihsel pratikle beraber şunu çok iyi öğrenmiştir. Tarihin akışını değiştiren bu kahramanlar ve onların örgütlü güçleridir. Ve toplum/tarih, bu kahramanlara ve bu kahramanlar da yazınlara gebecektir.

Hakim ulusun, hakim sınıflarının yıllarca dini normlara hapsettikleri, kaderciliğin, sosyal, sınıfsal, dayanıklılığın egemen olduğu yöre-

lerimizden biridir; Bingöl, Diyarbakır, Elazığ üçgeni. Yöre halkı gerek ulusal, gerekse sınıfsal baskının en katmerlisini yaşamış, yaşıyorlar. Tıpkı diğer Kürdistanlılar gibi. Ancak gelişen sınıfsal ve ulusal mücadele karşısında da kayıtsız kalmayarak, olması gereken yerlerini de almışlardır.

Onlar da kendilerine bir kahraman, bir halk kahramanı, bir öncü komutan, bir ALIŞAR yaratmışlardır.

Onlar nezdinde; Alışar vurulmaz, Alışar yenilmez, Alışar geri adım atmaz... Sısacası bütün toplumların kahramanlarına atfettiği tüm özelliklere sahip olmalıdır ALIŞAR? Çünkü, o kahramandır. O, kurtarıcıdır. O, GERİLLA KOMUTANIDIR.

Yağmurlu bir sonbahar sabahı idi, ===alışar'ı ilk gördüğüm gün. Bütün gerillalar sabah ateşinin etrafına toplanmıştı. Ateşin vurduğu ısıyla, ıslak elbiselerinde buharlar çıkıyordu. Alışar'ın (TOPÇU) geldiğini, yani 2. bölgeden geldiğini duyduğum için, belli belirsiz gözlerimle onu arıyordum ki tam o esnada yukarıdan, kayalıklar arasında süzülerek indiğini gördüm; elindeki "on" numara keleşle. Gerillalar, hep bir ağızdan: -Mağara buldun mu Topçu? diye güldüler. Meğer yağmurdan korunmak için, mağara aramaya çıkmış. Daha önceden sadece ismini ve kahramanlığını duyduğum bu gerilla komutanı, ilk etapta bana, eskiden okuduğum Dritelo Agoli Komiser Memo'sunun "Komutan Rapo" buhu andırır; iri yapısı ve pas bıyıklarıyla

Uzun boyu, siyah gür saçlarını geriye tarayan, pos bıyıklarının ve alınının ortasında ilk göze çarpan kocaman burnuyla (tabir yerindeyse) tam bir "Anadolu delikanlısıydı" O'nu tanımayan yoktu. Çıkarsa bile, hemen burnundan dolayı hatırlarlardı. Evet, burnu büyüktü, ama büyüklük O'na yakışıyordu, O'nu daha çekici ve sempatik yapıyordu. Evet, burnu büyüktü, ama "burnu büyük değildi". Çünkü O; son derece mütevazı, olması gerektiği kadar yumuşaktı. Sadece düşmanına karşı amansız ve sertti. İyi bir eğitmen, iyi bir komutan, örnek bir gerillaydı. Uzaktan adım atışlarına bakıldığında, çok kaba gelirdi. Ancak adımları; gerilla olmanın verdiği ustalıklan olsa gerek, yere teması son derece yumuşaktı. Ayakları, sanki toprağa temas etmiyor ve toprak, ayaklarının altında kayıp gidiyordu

adeta.

Bilmem Aliboğazı duyduunuz mu? Hozat'tan Çemişgezek'e uzanan uzantısı, Yılan Dağı ve Munzur'a dayanan; askeri harekate oldukça uygun, 38 Dersim İsyanı'nda, isyancılara kucak açan, bugün Komünizm mücadelesinde, öncüye meskan olan destanlar diyarı Aliboğaz; Alışar'ın doğup büyüdüğü, mağaralarıyla ünlü yerdir. İşte bugün; Aliboğaz'a sırtlarını dayayan İSMAİL BULUT, ALI KARADAĞ, HASAN BEN, DOĞAN KARADAĞ, YETER KOÇ, ALI ASKER DOĞAN yoldaşlar, her zamanki gibi gerillalarla birlikte muharebelerde en öndeler.

-Ben- diyordu Alışar- eğer Diyarbakır ovalarında vurulursam üzülmem, çünkü ovalık. Ama kayalık bir yerde, mesela bir Aliboğaz'da vurulursam o zaman kendime çok üzülürüm. - diyerek stratejik bölgelerin gerilla açısındaki önemini ifade ediyordu.

"He.....! He.....! He.....! babasının gemiğine yandıgımı" diye tatlı tatlı söylenip yürürken; vücudu, silahını sol omuzunda taşıdığı için hafif sola yatay bir biçimde, sağ kolu da sürekli ileri-geri hareket halindeydi. Bu haliyle, dengeğini sağlayan bir ip cambazı görünümünü veriyordu. Zaten o, sarp arazilerin, yazların cambazıydı. Gerilla yaşamı yapısı gereği, düzensizdir. Doğanın kendisiyle iç içe olduğundan da, çamurlanmamak, tozlanmamak, ya da ter kokmamak olanaksızdır. Ancak, bu olanaksızlığı da olanaklı kılıyordu Alışar. Düzenli, itinalı, hassas yapısıyla. Bir su yatağı gördüğünde o'nu, oradan uzaklaştırmak zoraki adeta.

O, savaş koşullarına adaptasyonun en uç biçimiydi. Ve her ne koşulda olursa olsun - ki bu savaşta olsa bile - bir insan olacak yaşama, sevmeyi ve güzelleştirmenin bir örneği idi.

Alışar; ilk mücadele yıllarında okuma - yazma bilmiyormuş. Ancak - sınıf mücadelesi en büyük okuldur - ilkesiyle okuma - yazma öğrenmiş. Bir dönem sonra artık, Marx, Engels, Lenin, Stalin, Mao ve İbrahim yoldaşların kitaplarını okumaya başlama düzeyine gelecekti, okuduğunu askeri ustalığıyla birleştirerek her geçen gün gelişerek, gerilla birlikleri içerisinde öncü konumuna gelmişti.

Ve şunu da biliyor muydunuz? Alışar'ın komutası altında bulunan gerilla birlikleri bugüne kadar hiç kayıp almadığı gibi, düşmana

O, namlusunun ucundaki iktidarı görüyordu

her seferinde darba indirmişti; komutanın usta sevk - idare yeteneği sayesinde.

Kuzey Kürdistan'ın Diyarbakır, Bingöl, Elazığ üçgenini kapsayan alanlara Alışar'ın girdiğini duyan yöre halkı, bir başka oluyordu. Sanki bir ilahi güç geliyordu kendilerine. Halkın bu neşesi kadar, düşman da o denli endişe duyuyordu. Duyuyordu ki - söyleyin Alışar'a buralara gelmesin, başka yerlere gitsin. Burada tim var deyin. Ne var sanki burada, burası hem O'na, hem de bize dar gelir - diyerek, endişe ve korkularını dışı vurmadan duramıyorlardı. Bunun üzerine; - evet doğru - diyordu Alışarda - burası birilerine dar gelecek ve birileri gitmek zorunda kalacak. Ama o birileri asla biz değiliz. Onlar olacak, onlar - diyerek, kararlılığıyla halka daha da cesaret ve güven aşılıyordu.

Bir kış günü, Palu dolaylarında hareket halinde olan gerilla birliği bir çatışmaya şahit oluyor. O dönem Alışar, birlik içerisinde daha "asker" konumunda. Uzaktan çatışmayı seyrediyormuş. Çatışma, terk edilmiş bir boş komün etrafında siperlenmiş faşist devletin infaz mangalaları, vurucu timler ile evin içinde kısırılmış 14 PKK'lı gerillalar arasında oluyormuş. Bu manzarayı gören Alışar, birlik komutanına - ben yardıma gidiyorum - demiş. Ancak izin verilmemiş. İzin verilmemesine rağmen, silahını alıp giriyor. O'nun deyimiyle - o zaman, bugünkü gibi disiplin - misiplin yokmuş. Alışar da arkadaşlarımla bir saldırdı bulunmuş ve yine o'nun deyimiyle - itoğlu itler, çil yavrusu gibi dağılmışlar - ve bu sayede 14 PKK'lıdan 5'i kurtulmayı başarmış. Ama o kurtulanlar, hiç bir zaman

kendilerini kurtaran kahramanın alışar olduğunu anlayamamışlar.

Ve şihe 'in güh Şayı'uh ?axih Moşu civarında, yine Alışar'ın "asker" konumunda olduğu gerilla birliği, bir ihbar üzerine çembere alınmış ve çatışma çıkmış. İlk müdahaleyi yapan ve o'nun tabiriyle - düşmanın ilk koltuğuna çakan - O olmuş. Alışar bu ilk madahale sayesinde beş yoldaşıyla düşman çemberini yararak kurtulmayı başarıyor. Bu çatışmada Kazım Çelik ve Dört yoldaş şehit düşüyorlar.

Çevre halkı, çobanlar, işte Alışar'ı ilk orada yakından tanıyorlar. Tavırını, kıvraklığını, cesaretini orada görüyorlar. İşte o günün günün bu eylemlerinin kah-

ramanını, ne Kelebek Dağı'ndan, ne Veşin Kalesi'nden, Berxo Boğazı'ndan, ne de Kelxasi yollarından silüetini silip atmak olanaksız hale gelmiştir.

O artık, Dersim, Diyarbakır, Bingöl, Erzincan, Elazığ, Artvin'de, halkıyla et ile tırmak gibidir. Söküp atmak olanaksızdır. Et ile tırmak gibidir ki, bir çatışma gecesini, çatışmayı kendi evlelerinin damında izleyen ve iki dizi üstüne çökerek - Alışar'a gelen kurşunlar bana gelsin - deyip ağlıyor, fiziksel özürü bir Güney Köylüsü. Ve yine öyledir ki, yaşlı güneyli amcanın, beyaz ordunun başçavuşuna - çıkın gidin buradan, siz Alışar'la başa çıkamazsınız - diyerek, duygularını açıkça ifadesi.

Şimdi gitseniz. Veşin Kalesine, Kelebek Dağı'na, Berxo Boğazı'na, Kelxasi yollarına, Murat, Peri, Munzur suyuna, Haykırarak - Alışar vurulduu ...! - diye bağırırsanız; inandırabilir misiniz? O, dağların heybetini suların çöküşünü azaltabilir misiniz? İnandırabilir misiniz? Gözleri çapaklı yağlı anayı, yaşlı çınar gövdeli amcağı, çiçeği bumundaki weyveyi, bıyıkları henüz terlemiş bızağı, fiziksel özürü kirvemi, Kexasi yollarında krom taşıyan küçük Moskovalıları.

Bu kaçınıcı - Vuruldu, kışıya, mır, şehidbiye - haberdirdir gidiyor. Ve yine heer defasında, ay ışıklı bir gecede, köpek havlamalarıyla uyanıp tıklanan kapıların ardındaki - Ana, bawo, weyve... may, may, metersi... çeberakı...ezo - diyen ses Alışar'ın değil miydi?

İnanırlar mı ki, şimdi gidip; - Alışar elinde bomba patladı, parça parça

oldu. Hem de yanında KOMİSER ŞAHİN'le - demen Yok kirvem, yok, yok yoldaşım. Yok.

O her parça, her taraftan, daha nice dağ silsilelerini aşarak incek köylerine, bilirlir. Bilirlir onlar; - may, may, metersi, çebezakı - sesleri hiç kesilmeyecek. Ne zifiri karanlıklar, ne top - bomba - kurşun, engelleyemeyecek bu sesleri. Ve yine her defasında açılacak kapıları, karanlıktan işığa süzülerek, girecekler içeriye. umut yüklü, sevdalı, yarınlar yüklü ALIŞAR / ALIŞARLAR...

(ALIŞAR / TOPÇU)
DOĞAN KARADAĞ
YOLDAŞIMIZIN ANISINA

Kızıl Selamlar

Alışar yoldaşların karşı sıcak, düşmanına karşı amansız Doğan Karadağ ayakta sol başları

Pancho Villa

Doroteo Arango veya Pancho VILLA

5 Haziran 1878'de Rio yakınlarındaki Grande Çiftliği'nde doğan ve asıl adı Doroteo Arango olan Pancho Villa, Francisco Villa olarak da bilinir. Pancho Villa, Porfirio Diaz ve Victoriano Huerta diktatörlüklerinin yıkılmasında önemli rol oynamış Meksikalı devrimci bir gerilla lideridir.

Bir tarım işçisinin oğlu olan Villa, küçük yaşta yetim kalmıştı. Kız kardeşine tecavüz eden kişiyi öldürdükten sonra dağıldı. Okuma-yazmayı, gençlik yıllarını geçirdiği dağlarda öğrendi. Yoksulların ve muhtaçların yardımına koşmakla kısa sürede efsaneleşti.

Onun romantikliği ve umursamaz kahramanlığı üzerine pek çok öyküler anlatıldı, şiirle yazıldı, pek çok türküler yakıldı.

1910'da Francisco Madero savaşa başladığında, Villa hala dağlardaydı. Silahlı ayaklanmadan üç ay sonra ortaya çıktı ve bütün çetesini, ülke hakkındaki bilgilerini, servetini Madero'nun emrine verdi. Ayaklanmanın başarıya ulaşmasından sonra yine eski yaşamına döndü.

1912'de Pacual Orozco'nun, baskılan Madero yönetimine karşı başlattığı ayaklanmaya katıldı. Bu ayaklanmanın insiyatifi ele geçiren iktidara gelen General Victoriano Huerta, Villa'yı emre itaatsizlikten hapse attı.

Birkaç ay kaldığı cezaevinden firar ederek ABD'ye kaçtı. Kısa bir süre sonra tekrar Meksika'ya dönerek kuzeyde birkaç bin kişilik ünlü gerilla ordusunu kurdu. Çok geçmeden gücünü Venustiano Carranza'nın ordularıyla birleştirerek Huerta diktatörlüğüne karşı ayaklandılar. Huerta karşısında kazandıkları zaferden sonra başkent Mexico'ya girdiler. 1913'te Ehuahuahus eyaletinin valiliğini yaptı.

Siyasi nedenlerle Carranza ile arası bozulan Villa, Zapata ile birleşerek tekrar Meksika'nın kuzeyine çekildi. Bu dönemde bir ara ABD'nin New Mexico eyaletindeki Columbus'a saldırdı. Bunun üzerine gönderilen ABD birliğini yenerek Meksika'dan püskürttü.

Yaşamı dağlarda ve -özellikle- Carranza diktatörlüğüne karşı gerilla savaşında geçen Pancho Villa, 1920'de Carranza diktatörlüğünün yıkılmasından sonra Emiliano Zapata ile birlikte demokratik bir hükümet kurdular. Ancak Carranza'nın askerî birlikleri hâlâ kendilerine karşı savaşıyordu.

Kuzey Meksika'yı tamamen kendi denetiminde tutan Pancho Villa, Emiliano Zapata'nın bir suikastle öldürülmesinden sonra, zaten yabancı olduğu politikayla fazla uğraşmadı. İyi niyetli bir köylü devrimcisi olmakla beraber siyasi geriliği yüzünden verdiği mücadele bir tarım reformundan öteye geçemediği gibi, çokça kullanıldı, ihanetlere uğradı. Politik yaşamı bırakıp kendi çiftliğinde yaşamaya başlamıştı. Ancak üç yıl sonra tuzağa düşürülerek bir silahlı saldırıyla 20 Temmuz 1923'te öldürüldü.

Kavganın Güncesi

İspanya iç savaşı

Nazilerle anlaşılan General Franco 18 Temmuz 1936'da İspanyol Fas'ındaki bir radyo verici istasyonundan yaptığı açıklamayla ordunun yönetime el koyduğunu duyuruyordu. Buna karşılık, başkent Madrid'deki hükümet ise, yönetimin kendilerinde olduğunu ilan ederek faşist darbeye teslim olmuyordu. Bunun üzerine bir iç savaş başlamıştı. İspanya genelinde yayılan faşizme karşı, tüm işçiler hükümetten tek talepte bulunuyorlardı: "Silah verin bize..." Faşizme karşı Komünizmi silahlandırmaktan kaçınan liberal hükümet işçilere silah vermedi. Bunun, uzun vadede kendi sonunu da getireceğini düşünüyordu.

Birkaç gün içinde bunalımlı olarak yeni bir hükümet kuruldu. Ancak bu da liberaldi. Ama, yine de bütün işçilere silah dağıtma emrini vermişti. İspanya'nın en geniş örgütlü gücü olan kilise de faşist Franco ayaklanmasının yanında yer almıştı. Kilisenin olanaklarından yararlanmak isteyen Franco, "Katolikiz biz. Ya katolik olunur İspanya'da, ya hiçbir şey" diyordu... Franco'nun ve kilisenin çeşitli açıklamaya ve fetvalarına Dolores Ibarruri, şu karşılığı veriyordu: "Sürünerek yaşamaktansa, başı dik ölmek yegidir!..." (Bu kadın maden işçisi, aynı zamanda Halk Cephesi'nin millet vekiliydi.)

Faşist ayaklanma karşısında başarı gösteremeyen 2. liberal hükümet de istifa edince onun yerine bir "Halk Cephesi" niteliğindeki hükümet kuruldu. Çeşitli sınıfları temsil eden siyasal partilerden oluşan hükümet içinde yer alan Komünist Partisi ve Halk Cephesi yoğun çabalar sonucunda savaşın kazanılabilmesi için acil bir tarım ve toprak reformu yapılmasını kabul ettirdiler.

Büyük toprak sahipleri ile büyük patronların desteklediği faşist Franco ayaklanmasına karşı savaşan tüm anti-faşistler, toprak reformuna direnen patron ve büyük toprak sahiplerine karşı da savaşılar. Bu özgün koşullarda yukarıdan aşağıya doğru gelişen (Prusya tipi) Demokratik Devrim (toprak devrimi) her türlü üretim ilişkilerinde belirleyici rol oynarken; bu eğitim alanına da yayılıyor. Kısa zamanda çok sayıda okul açılarak bir eğitim kampanyası başlatıldı. Bankalar ve temel sanayi dalları millileştirildi.

Süreç içerisinde oluşturulan Halk Ordusu'na İspanya dışından gelen anti-faşist gönüllü savaşçıların oluşturduğu askerî birlikler de katılıyordu. Öte yandan Franco birliklerinin başarı alamaması karşısında önce faşist Mussolini birlikleri, sonra da faşist Hitler birlikleri yardıma geldiler. Oldukça kanlı süren ve omberleşen insanın öldüğü çarpışmalardan sonra İspanya'nın büyük bir kesimi Franco birliklerinin denetimine geçmişti.

Bunun yarattığı moral bozukluğu Halk Ordusu'nun direncini de kırdı. Sosyalistlerin tüm çabalarına rağmen direniş günbegün azalüyordu. Kalan son kent olan Madrid'te ise, yüksek rütbeli subaylar 28 Mart 1939'da yaptıkları bir darbeyle yönetimi ele geçirerek Franco'ya teslim ettiler.

30 Mart'ta bütün İspanya işgal altındaydı. İç savaş bitmişti. İspanya için artık, kurşuna dizilmeler, engizisyon işkenceleri, sosyalistlerin ve demokrat muhaliflerin acımasızca katledildiği ve başında Franco'nun bulunduğu faşist dönem başlamıştı.

Lozan antlaşması

Alman emperyalizmi, dünya pazarı üzerinde hakimiyet kurmak hırsıyla ve dizginsiz olarak başlattığı saldırganlıklarıyla 1. Emperyalist Paylaşım Savaşı'nı başlatmıştı. Osmanlı devleti de bu savaşta Alman emperyalizminin yanın-

da ve onun gönüllü müttefiki olarak yer almıştı.

Birinci Emperyalist Paylaşım Savaşı'nın galipleri olan devletler, savaştan yenik olarak çıkan Alman emperyalizmi üzerinde denetim kurma ve onun pazarlarını kendi aralarında yeniden bölüşme yoluna giderek Türkiye'yi işgal ettiler. Kemalistler, bu işgale karşı kendiliğinden gelişen direniş hareketlerinin önderliğini çeşitli burjuva politik yöntemleriyle ele geçirdiler. Ancak bir yandan "anti-emperyalist" savaşı sürdürürken, öte yandan emperyalizmle uzlaşma çabası içindeydiler.

İstanbul'daki Vahdetin Hükümeti'nin emperyalistlerle yaptığı Sevr Antlaşması'nı tanımayan Kemalistlerin Ankara Hükümeti, gelişen Kürt Ulusal Başkaldırılarını kanla ve katliamla bastırarak suretiye emperyalizmin güvenini kazanmıştı. M. Kemal önderliğindeki Ankara Hükümeti, emperyalistlerle imzaladıkları Ankara Antlaşmasıyla Lozan Antlaşması'nın genel çerçevesini belirlemişlerdi.

24 Temmuz 1923'te imzalanan Lozan Antlaşması, 1638'deki Kasrı Şirin Antlaşmasıyla İran ve Osmanlı devletleri arasında paylaşım olan Kürdistan'ın bir bölümünü, emperyalistlerin Osmanlıların denetiminden çıkardıkları Irak ve Suriye arasında taksim ederek yeniden parçaladı.

Lozan Antlaşması, emperyalizme uşaklığını teyid eden ve yeni kurulan T.C. devletinin bu uşaklığını resmileştiren yanı sıra; Kürdistan'ın yine emperyalistler tarafından İran, Irak, Suriye ve Türkiye arasında dörde bölündüğü tarihi bir haksızlığın antlaşması oldu.

Bolşevik-Menşevik ayrışması

1905-1907 devriminin bozguna uğramasından sonra, Rusya'nın önünde iki yol beliriyordu. Çarlık feodal toprak sahipleri ve burjuvalar, ülkede monarşinin ve toprak sahipleri egemenliğinin sürdürülmesinden, kapitalist-burjuva bir evrim yoluna girilmesinden yanaydılar. Oysa Bolşevikler yeni bir devrimle demokratik bir dönüşümü gerçekleştirmek istiyorlardı. Menşevikler ise sosyalist devrimcilerin görüşü ise, daha çok, çarlığın ve burjuvazinin görüşüne yaklaşıyordu. Çarlık hükümetinin içine düştüğü bunalımdan kurtulabilmek için kurmak istediği birinci Duma'yı "halk meclisi karikatürü" olarak nitelleyen Bolşevikler, Dumaya katılmayacaklarını açıkladılar. Menşevikler Duma'ya katılma kararı aldılar.

Menşeviklerin bu tutumu ve bölücü girişimleri Rus Sosyal Demokrat işçi Partisi (RSDİP)'ni ikiye ayırmıştı. RSDİP'in Londra'da toplanan II. Kongresine katılmayan Menşevikler, Cenevrede toplanarak kendi aralarında bir Kongre yaptılar. Bu iki kongreden çıkan kararlar birbirinden çok farklıydı. RSDİP kesin olarak Bolşevikler ve Menşevikler olarak ikiye bölünmüştü.

Bolşevikler ile Menşevikler arasında süren ideolojik siyasi mücadelede Lenin, yaklaşan Burjuva Demokratik Devrim'in önderliğini işçi sınıfının ele geçireceğini burjuva Demokratik Devrimi'ni zafere götürmesinin Sosyalist Devrim'in olanaklarını sağlaması açısından gerekli görüyordu. Menşevikler ise, işçi sınıfının bir Burjuva Demokratik Devrimde yer alamayacağı sol görüşünü savunuyorlardı.

1905'te Lenin, Menşeviklerin bu tezlerini çürütmek ve RSDİP'nin Burjuva Demokratik Devrim'i karşısındaki temel politikalarını belirlediği "Demokratik Devrimde Sosyal Demokratların İki Takiti" adlı kitabını yayımladı. Lenin'in bu kitabında belirlediği ilke, Burjuva Demokratik Devrimde taktik sorunlar konusunda Marksist partinin yeni bir çizgisini oluşturmaktaydı.

Aralarındaki görüş ayrılıklarına rağmen, işçilerden ve genel olarak tabandan gelen talebi Lenin de destekleyerek, Nisan 1906'da yapılan ve "Birleşme Kongresi" adını taşıyan IV. Kongrede birleştiler. 1907 Mayıs'ında Londra'da yapılan V. Kongre'de Menşevikleri, giderek tükenmekte; Bolşevikler ise, hızla büyümekte olduğu görüldü. Bu kongre Bolşeviklerin RSDİP için de siyasal hakimiyet kurdukları bir kongreydi.

Emre Bilgin

Celladın torpilinde gözleri olmadı!

Öncünün önderlik pratiğine büyük ve güzel bir örnek: Emre Bilgin. Ezik girdiği cezaevinden başı dimdik bir komünist olarak çıkan Emre, düşünceleri ve davranışlarıyla herkesin sevgisini, saygısını ve kalbini kazandı. O, unutulmaz sesiyle kimi zaman hüzünlendirip kimi zaman da coşturdu dostlarını. İhtiyaç duyulan her alanda görevlerin büyüğüne-küçüğüne bakmadan çalıştı. Tüm devrimci değerlere sahip çıkma anlayışıyla kendi geleneğine uygunluk gösteren direniş pratiklerini şiirler yazarak sahiplendi.

19-20 Temmuz 1992'de Güzelyalı ve Maltepe'de Emre ve üç yoldaşı Ramazan Celiz, Nurgül Yaşar, Hasan Demir TKP/ML-TIKKO'nun birer neferi olarak o güzel erdemlere, halka layık bir şekilde çatışarak şehit düştüler. Onların, faşist-egemen güçlerin çemberi içindeyken bile, gösterdikleri bu direnişin, siktıkları kurşunların kaynağını, öncünün ideolojik-siyasal hattının doğruluğundan aldıkları güçte aramak gerekir. Yine onlar; bu direnişleriyle ölümsüzleşerek yoldaşlarına bir kez daha mirasa uygun davrandıklarını gösterdiler. Faşist güçlere de bu darbeyle hakettikleri dersi verip korkularına korku katmış komünist direnişin güzel bir örneğini vermişlerdir.

Onlar; ölümleri birer Kızılgülmüş'cesine bıraktıkları fotoğraflardaki gülümseyişlerinin kenarını ilğitirenler, evet onlar acaba gerçekten anlatılabilirler mi? **Yüregimizin her vuruşunda, kavgada, sonsuza dek yanbaşımdasınız!**

"Üç dünya teorisi"

12 Eylül AFC'nin yayınına son verdiği -Bütün Ülkelerin İşçileri ve Ezilen Halklar Birleşin- PARTIZAN dergisi, Temmuz 1978 tarihli 1. sayısında "Üç Dünya Teorisi"ni kapak konusu olarak işlemişti.

ÇKP yönetimini ele geçiren modern revizyonist burjuva kligi 1970'lerden itibaren teorik temellerine oturmaya başlayan karşı-devrimci "Üç Dünya Teorisi"ni ÇKP'nin 11. Kongre Raporu'yla formüle ederek sistemleştirmişti. Bu akımın başını çekenler, Lin Biao, Teng Hsiao Ang, Huaofeng'di.

"Üç Dünya Teorisi": Emperyalizm ve proleter devrimleri çağını ve bu çağa karakteri veren temel ve başlıca gelişmelerini reddederek kendisini "strateji" ilan eden, emperyalizm ve proleter devrimleri stratejik çağ tespiti reddeden; sınıfsal ayırımı yerine kapitalizmin üretici güçler teorisini temel alan; "ikinci dünya" teziyle emperyalistlerin bir bölümünü nitelik olarak emperyalist kabul etmeyen; "Üçüncü Dünya"yı bir bütün olarak ele alıp sosyalist ülkelerle yarı-sömürge ülkeleri ayrıştıran ve yarı-sömürge ülkelerin bağımsız olduğunu öngören; üçüncü dünya savaşının önlenemez olduğunu mutlakaştırılan vb. vb. karşı-devrimci tezleri savunan sınıf işbirliği teorisidir.

PARTIZAN, bu karşı-devrimci "Üç Dünya Teorisi"ni MLM bilimi ışığında sınıfsal perspektifle inceleyip, onun burjuva özünü açığa çıkararak mahkûm etmiş ve Uluslararası Komünist Hareket (UKH) içindeki yerini almıştı.

Emekçi Kadınlar Kurultayı coşkuyla yapıldı

6-7 Mart'ta yapılması tasarlanan Emekçi Kadınlar Kurultayı valilikçe yasaklanmıştı. 8 Mart'ta tüm burjuva kadınlara meydanlar açılırken, onlara birçok olanaklar sunulurken, emekçi kadınlar üzerinde baskı, yasak ve terör estirildi. Zira egemen sınıflar hem 8 Mart'ın içeriğini boşaltıp onu burjuva kadınlar gününe indirgemek istiyor, hem de emekçi kadının kurtuluşunu devrimde ve sınıfının yanında gören kadınların ayak seslerinden korkuyor ve izin vermek istemiyor. Ama, tüm bunlara rağmen emekçi kadın 8 Mart'ın özünü yaşama geçiriyor, geçirecektir de.

6-7 Mart'ta yapılamayan Emekçi Kadınlar Kurultayı'nın

rak ortaya koymaktaydı.

"Cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye son.", "Sivas katliamının hesabını soracağız", "Kadınlar katılmadan" devrim, devrim olmadan da kadınlar kurtulamaz", "Dünün köle kadını uyanın harekete geçin savaşın", "Türk-Kürt kadınının kurtuluşu için sen de bir meşale yak!", "Her kadın yeni kadın olacak", "Kadın erkek elele demokratik halk devrimine", "Barbara Anna Kistler Ölümsüzdür. Yaşasın Proleterya Enternasyonalizmi" Lenin'in "Ezilen kadınlar feministlerin yapmacık çözüm önerilerine değil, proleterya partisine minnettar kalacaktır" sözü, "Kadınlar kölelik zincirinden kurtulmak için örgütlen-

rulan bu kürsüden hemcinslerine ve erkek kardeşlerine seslendi. Bu bir olumluluktur, bir başlangıçtır, diyoruz. Zira daha evinde, ev köleliğinin dışına çıkamayan sosyal, siyasal yaşama katılmayan, çalıştığı halde haklarının bilincinde olamayan o kadar çok ezilen kadın var. İşte amaç göğün yarısını oluşturan bu kadınları sosyal, siyasal ve kültürel yaşama katmaktır. Onları yaratan, değiştiren, dönüştüren yetiştiren bir kimliğe sahip kılmaktır.

Kurultay devrim şehitleri için saygı duruşuyla başladı. Divan seçiminden sonra Sivas katliamına tanık olan bir bayan arkadaş konuştu. Daha sonra da EKK çalışmalarıyla ilgili raporlar sunuldu ve tebliğlerin okunmasına geçildi.

Program oldukça yüklüydü. Kurultaya il içinden, dışından ve yurt dışından işçi, emekçi, köylü, ev kadını, öğrenci göçmen ve Kürt kadınlarından yığınla tebliğ gelmişti. Tebliğlerin bir çoğu da EKK çalışmalarına katılarak hazırlanmıştı. Ülkemizin dört bir yanından gelen emekçi kadınlar oluşturulan bu kürsüden sorunlarını ve çözüm yollarını dile getirdi.

İlk gün işçi ve kamu çalışanlarının tebliğlerinin okunması karar altına alınmıştı. Ama, tebliğler oldukça fazla idi. Bu nedenle ancak bir kısmı okunabildi.

İkinci gün ise ev kadını göçmen kadın, öğrenci kadın ve Kürt kadının sorunlarının tartışıldığı bir gün oldu.

Kurultaya oldukça fazla mesaj gelmişti. Zaman yetersizliği nedeniyle bir çoğunun sadece isimleri okunmak zorunda kaldı.

Kadın sorununa sınıfsal perspektifle bakan ve bu yanı sıra kendilerini feminizmle kalın çizgilerle ayıran çeşitli çevrelerin ve emekçilerin oluşturdukları ilk emekçi kadınlar kurultayı olması bakımından anlamlı ve olumlu bir çalışmadır. İlk olmasının getirdiği bazı eksiklikler de söz konusu oldu. En önemli eksiklik tebliğlerin seçiminde ve okunmasında oldu. Birçok alanda EKK çalışması olduğu için doğal olarak oldukça fazla tebliğ hazırlandı. 100'e yakın tebliğ vardı. Bunların hepsinin okunamayacağı yeterince hesap edilemedi.

Yapılması gereken özellikle aynı sorunları içeren tebliğleri ortak bir tebliğ haline getirmekti. Ve bu da bir komisyon çerçevesinde kolektif bir çalışmanın ürünü olmalıydı. Birey adına tebliğler çalışmanın ruhuna da aykırıydı. Zira EKK'nın şları da ortak sorunların çözümü için, ortak çaba şeklindedir.

Bu düzenleme yeterince yapılmadığı için bazı kesimlerin sorunları pek dile getirilemeyen bazılarına fazla zaman ayrıldı. Örneğin kamu çalışanlarının hazırladığı tebliğler zaman yetersizliğinden dolayı okunamadı.

Oysa bunlar ortak bir çabanın sonucu hazırlanmış tebliğlerdi.

EKK girişim komitesinin hazırladığı tebliğ de okunamadı.

Kurultayı yöneten divan üyeleri

Sadece örgütlenme üzerine olan bölüm okundu. Oysa kurultayın en önemli tebliği o idi.

EKK çalışmaları içinde hemen hemen herkes, her kesime tebliğ yazılması söylenildi. Doğal olarak ta kurultayda herkes kendi tebliğinin okunması noktasında ısrarlı oldu bu da hoş olmayan bir hava yarattı.

Oysa onlara net bir perspektif söylenebilirdi. Herkes kendi bölgesinde, kendi iş kolunda düzeyinde tebliğ hazırlayıp EKK girişimcilerine vermeliydi. Girişim komitesi bu tebliğlerden içlerinde kendi kesimlerinin sorunlarını daha derli toplu koyan tebliğlerden belli sayıda tebliği kurultaya sunmalı sonra da serbest saatte tartışmaya yönelmeliydi. Bu çok daha verimli ve kurultayın ruhuna uygun olurdu. Bu anlayış hakim kılınmadığı için

bu bakış açısıyla mümkün olur.

Kurultayda görülen ve zaten kurultay girişimcilerinin arzuladığı şey de bu çalışmanın ortak bir kadın örgütlenmesine götürmesi ve emekçi kadının daha güçlü bir sesle meydanları doldurmasıdır.

Bu anlayış ve demokratik yan, içe sindirildiği oranda bu örgütlülük ya da ortak Mücadele bir anlam bulup, gelişip güçlenecektir. Devrim cephesinde önemli bir güç olarak kendini gösterecektir.

Kurultayda bir yandan işçi-emekçi ezilen kadının sorunları ve çözüm yolları tartışılırken bir yandan da ara ara çeşitli etkinlikler sergilendi. Grup Yenigün, Grup Kutup Yıldızı, Ozan Hüseyin Aydın, Grup Munzur, ve işçilerin hazırladığı bir tiyatro sergilendi. Şehit Analarının konuşması kurul-

Kurultaya olan katılım ve ilgi, onun önemi ve aciliyetinin göstergesiydi.

çalışmalarına devam edilmesi ve yeniden yapılması kararı alındı. Ve 10-11 Temmuz tarihlerinde bu karar coşkuyla yaşama geçirildi.

EKK girişimcilerinin amacı; sadece kurultay yapmak değildi. Bu sadece bir final olacaktı. Kadın mücadelesinin salt 8 Mart'lara sınırlandırılmaması anlayışından yola çıkan kurultay girişimcileri, her gün 8 Mart, her gün mücadele günü diyorlardı. Ta ki kadının gerçek kurtuluşu sağlanıncaya kadar. Clara Zetkin'in dediği gibi: "Faşizm yeryüzünden silinip atılmadığı müddetçe hiç birimizin mola verme hakkı yoktur."

Salon çeşitli sendika, demokratik kitle örgütü, sosyalist basın, ve birey adına yollanan çiçeklerle donatılmıştı. Yazılan pankartlar ise çeşitlilik arz etmekte, kurultayın amacını ve anlayışını öz ola-

nin", "Kurtuluşumuz sosyalizmde" vb. vb. Pankart ve çeşitli dövizler asılmıştı.

Devasa boyutlarda ve çeşitlilikte olan kadın sorununa rağmen kurultayın gündemi genel olarak işçi emekçi kadınların sorunları ve mücadele talepleriyle ilgiliydi. Ama, bunun yanında elbette ev kadınının, köylü kadınının, aydın, öğrenci kadınının, göçmen kadının ve Kürt kadınının da sorunlarına değinildi.

Kurultayın hedeflediği şeylerden biri de işçi emekçi kadın için bir kürsü yaratmaktı. Ve bu kürsüden kendi sorunlarını çözüm yollarını kendilerinin dile getirmesi isteniyordu. Zira işçi, emekçi kadın kendi sorununa bizzat kendisi sahip çıkmazsa kurtuluşu mümkün olamayacaktır. Ve bu amaç az da olsa gerçekleştirildi. Kurultay boyunca onlarca emekçi kadın oluştu-

**SOMURULAN KADIN
SOMURULAN ERKEK
KÖLELİĞE BAŞ KALDIR
EKB**

Kurultayın coşkusu halaylarla sürdü

Çocuk folkloru Kurultaya renk kattı

bir düzensizlik söz konusu oldu. Bazı kesimlere değinirken bazı kesimlere yeterince ya da hiç değinilmedi. Artı tebliğlerden çok belli anlayışların propagandası oldu. Ve serbest tartışma saati yaşama geçirilemedi.

Varolan diğer bir eksiklik te, kurultayın amacına yönelik ortak sloganların atılmasındaki yetersizlik oldu. Siyasi amaçlı propaganda sloganları daha baskın çıktı.

EKK çalışması kadın sorununun çözümünü sınıf sorununda gören ve bu yanı sıra da feminizmden sosyal feminizmden ayrılan anlayışların, çevrelerin ve bireylerin oluşturdukları bir çalışmadır. Bu nedenle de öne çıkarılması gereken yan da bu müşterek yarıdır. Demokratik olması ve geleceği kucaklaması ancak

taya çok büyük bir coşku verdi İHD genel başkan yardımcısı Ercan Kanar ve Alman Sendikalar birliği adına bayan Manique konuşmacı olarak katıldı. Kağıthane işçilerinin katılımı ve kürsüden seslenmesi büyük bir coşkuyla karşılandı.

Bu çalışmanın ortak bir örgütlülüğe taşınması noktasında çeşitli bölgelerin ve kesimlerin verdikleri kurultaya katılanlar ve kurultay girişimcilerince kabul gördü. Bu önerilerden bazıları yanlış bir anlayışla bağımsız kadın örgütlenmesinden söz ederken bir kısmı birleşik demokratik kadın örgütlenmesinin yaratılmasını talep etmekteydi. Kurultay 2 gün boyunca yaklaşık 2000 kişinin katılımıyla coşkuyla sürdürüldü.

Halkın Gücü Gazetesi Sahibi Rıza Güneşen Oldürüldü

Haber Merkezi: Halkın Gücü gazetesinin sahibi Rıza Güneşen İstanbul Parseller Turan sokakta 14 Temmuz günü uğradığı silahlı saldırı sonucu yaşamını yitirdi. Rıza Güneşen'e 8 kurşun sıkan saldırganlar olay yerinden uzaklaştırıldı. Gazeteleri daha sonra arayan bir kişi eylemi Devrimci-Sol adına üstlendi ve: "Devrimcilere kurşun sıkanları cezalandırdık" dedi.

Ote yandan Mücadele gazetesinden yapılan açıklamada Rıza Güneşen'in "Darbeciler olarak adlandırılan" grup tarafından öldürüldüğü açıklandı. Olayla ilgili gazetemiz baskıya girerken öğrenebildiğimiz bilgiler bunlardı.

Burjuva Basının Maksatlı Çabası

9 Temmuz 1993'te Küçükçekmece-Sefaköy'de kurşunlanan bir gencin haberi çeşitli gazetelerde çelişkili bir biçimde yer aldı. Kimi gazeteler, kimliği belirsiz saldırganlar ifadesi kullanırken; kimi gazeteler olayı "polis olduğu iddia edilen saldırganlar" diye verdiler.

SABAHA gazetesi ise, olayı, "Dev-Sol'da iç çatışma" başlığıyla verdi. "DK yanlısı olduğu iddia edilen... Polat Ünlü, önceki gün Bedri Yağan yanlısı 3 kişi tarafından... vurularak yaralandığı" şeklinde yayınladı.

Dev-Sol ayrılığıyla beraber çeşitli saldırı olayları gündeme gelmişti. Bu olayları kendilerine zemin olarak kullanan burjuva basını; bu olayı da kendi amaç ve istekleri doğrultusunda adeta bir "kan davası" biçiminde vermesi düşündürücüdür.

Olayla ilgili çeşitli söylentiler çıkmasına rağmen, beklediğimiz halde elimize herhangi bir resmi açıklama geçmedi.

ML Gençlik, Komünist önderini yitirdi

Marksizm-Leninizm-Maoizm savaşçısı: Mehmet Ali ÇAKIROĞLU

13 Temmuz, tarihe MLM gençliğin mücadele azmiyle dolu, direnişçi önderlerinden birini yitirdiği bir gün olarak geçecek. MLM Gençliğin önderlerinden Mehmet Ali Çakıroğlu, elinde bomba patlaması sonucu yaralandıktan sonra kaldırıldığı SSK Göztepe Hastanesi'nde yaşamını yitirdi. Görgü tanıkları, Çakıroğlu'nun yaralı olduğu halde konuşabildiğini büyük ihtimale tedavisinin polis tarafından engellendiğini dile getirdiler. Bir yoldaşı onun yaşamını kısaca şöyle anlattı:

"Mehmet Ali Çakıroğlu Maraş doğumlu. 1985 yılında Hacettepe Üniversitesi Elektrik Mühendisliği Bölümü'nde okurken ML saflarda mücadeleye katıldı. Mücadeledeki kararlılığı kısa zamanda onu çevresinde sevilen ve güvenilen biri haline getirdi.

1985'te Öğrenci Derneklerinin kurulması ile 12 Eylül sonrası gelişmeye başlayan öğrenci gençlik mücadelesi, 14 Nisan 1987'de devletin dayattığı tek tip dernek ta-

sarısına karşı en kitlesel eylemini gerçekleştirdi. Mehmet Ali bu eylemin ön sıralarındaydı. İlk gözaltına alınması da bu eylem sonrasında oldu. Aynı yıl içerisinde Yeni Demokrasi Dergisi'nin Ankara bürosunda çalışmaya başladı.

İkinci gözaltını burada çalışırken yaşadı. Saddam rejiminin gerçekleştirdiği Halepçe katliamını kınamak amacıyla o dönem (1988) Ankara'da yayınlanan Yeni Aşama Dergisi yöneticileriyle birlikte Irak büyükelçiliğine koydukları siyah çelenkten dolayı gözaltına alındı. Bu gözaltındaki direniş bundan sonraki gözaltılarındaki direnişlerinin de hazırlayıcısı oldu. Bu gözaltı sonrasında üç ay tutuklu kaldı.

Daha sonra İstanbul'a geldi. Ve gelişinin ilk haftasında polisler gerçekleştirdiği genel bir TKP/ML operasyonu sonucu gözaltına alındı. Bu gözaltı sonrasında da dört ay tutuklu kaldı.

Bu tutukluluk süresinin bitiminden sonra tekrar Ankara'ya döndü. 1990'da tekrar gözaltına alındı. Gözaltı gerekçesi ise "TKP/ML'nin kırsal alandaki faaliyetine adam göndermekti." Mehmet Ali bundan önceki bütün gözaltılarında olduğu gibi, bu gözaltında da bir direniş destanı yarattı. Ondan bir tek sözcük dahi alamayan polis, kendi yenilgisini "Bu kez sen kazandın" biçimindeki sözcüklerle dile getirmek zorunda kalmıştı. Bu gözaltı sonrasında da üç ay tutuklu kaldı.

Çıktıktan sonra bütünüyle illegal faaliyete katıldı. İlegal faaliyet alanındaki başarısı onu ML Gençliğin önderlerinden biri haline getirdi. O yaman bir örgütcüydü. Bütün bunların yanında o bu başarılarının yanında görünümü ve espirili kişiliği ile de hatırlanacak."

Ayrıca bize ulaşan bilgi TKP/ML üyesi olan M.Ali'nin ve TMLGB Merkez Komitesi Siyasi Büro üyesi, Sekreter Yardımcısı olduğudur.

Paris Cezaevlerinde açlık grevi

Haber Merkezi/ Paris'ten Özgür Gelecek Okurları Yazıyor:

Faşist Türk devletinin halklarımıza karşı sürdürüldüğü baskı soykırım ve imha politikasına karşı Paris Cezaevlerinde tutuklu bulunan TKP/ML ve DEVRİMCİ SOL tutsaklarının katılımıyla 14 Temmuz tarihinde başladı.

Açlık grevi Kürdistan'da Kürt Ulusuna karşı yürütülen savaşa, köy yakmalarına, zoraki göç, faili belli cinayetlere, Sivas katliamı ve tüm Türkiye halklarına karşı sürdürülen kirli savaşı protesto etmek ve Avrupa kamuoyunu duyarlı bir hale getirmek amacıyla başlatıldı. Açlık grevi 3 gün sürecektir.

İzmir gecekondular mağdurları

Haber Merkezi- İzmir'in Esentepe semtinde Haziran ayı içerisinde oturdukları evleri yıkılan yaklaşık 300 gecekondular sakini yıkıntılar arasında yatıp kalkıyor.

40 gecekondular Ege bölgesi Sanayi Odası (EDSO) Başkanı Murat Demirel'e ait Demirel inşaat A.Ş. ile Esentepe konut yapı kooperatifi'nin yapıldığı Mim kent konutları arazisinde olduğu gerekçesiyle polis destekli şirket görevlilerince yıkılmıştı.

Çoğu 20-30 yıldır yıkılan evlerde oturan gecekondular halkı sağlık, beslenme ve temizlik ihtiyaçlarını karşılamaktan uzak bir şekilde, evlerinin yıkıntıları arasında yatıp kalkıyor. Halk polislerin para babası şirketlerin yanında yer aldığına vurgu yaparak "Devlet terörün başı" diyor.

Komünist gençliğin önderi
Mehmet Ali ÇAKIROĞLU
ölümsüzdür

Ne gözyaşı
Ne de yas
Tek kurtuluş
isyandır.

YENİ DEMOKRAT
GENÇLİK

Ey güzel ütopyalar için
kavgayı seçen,
serden geçen,
dalından düşen,
güzel insan.

Bilki;
Düştüğün yer, kuru bir yaprağın düştüğü
toprak değil sadece,

Kavganın yeşerdiği yüreklerimizdir.
Ve sen MEHMET ALİ
Dostlarının arasında, güneşin sofrasındasın şimdi.
Sahipleri tarih yazan gülyürekler dağıdan ininceye
VE
sonsuzda dek bizimlesin.

PARTİZAN

KAMUOYUNA

Köy buşaltmalar, yargısız infazlar Faili meçhul cinayetler ve Kürt halkına yönelik, saldırıları en son Sivas katliamı ile yeni bir boyut kazanmıştır.

Devletin denetimi ve gözetimi altında yapılan bütün saldırıların baskı ve yoketme uygulamalarını şiddetle protesto ediyoruz.

Çakmak Aliesi
TUNCELI

İTER YAYINLARI

2. BASKILARI ÇIKTI

A. S. Losovsky

SENDİKALAR
ÜZERİNE
I

MUHAREBE
OLARAK GREV

inter yayınları

A. S. Losovsky

SENDİKALAR
ÜZERİNE
II

MARX VE SENDİKALAR

inter yayınları

Leninizm dizisi
6. defter

ULUSAL SORUN
VE
SÖMÜRGE
SORUNU

inter yayınları

BERFİN
YAYINLARI

SABAH TUFANI

Mao Zedung ve Çin Devrimi
1893-1954

Sabah Tufanı, her örgütlü insanın,
her devrimcinin mutlaka okuması
gerekten bir kitaptır

1. CİLT ÇIKTI!
KİTAPÇILARDA

Not: Kitabın ederi İsmet Arslan, 466352 No.lu posta çeki hesabına yatırarak
isteyebilirsiniz.

Çağaloğlu Yokusu, Eren Han, Kat: 3 No: 55 Çağaloğlu 34440-İstanbul
Tel: 519 16 16

HAN SUYUN
SABAH TUFANI 1
Mao Zedung ve Çin Devrimi 1893-1954

MAO ZEDUNG
100 YAŞINDA

600 sayfa / 90.000 TL

Yeni Dünya Düzeni'nin "yeni" kelimesinden başka herhangi bir yenilik olmadığı ortada artık. Düzen eski düzendir; Emperyalizmin, halkların ulusal servetlerini yağmalama, ulusların kendi kaderlerine tayin hakkına müdahale etme, saldırganlıkta daha da vahşileşme dönemidir. Neden? Çünkü iki kutuplu dünya denilen eski dönemde, yani Sovyetler Birliği'nin dengiyi oluşturduğu bir dönemde, sığır çobanı kovboy Sam Amca, dolaştığı köylerde (Üçüncü Dünya'nın ezilen halkları ve ülkeleri) karşısında Rus Ayısı'nı görür, ona göre önlemini alır. Ama şimdi "köpeksiz köyde çomaksız dolaşılıyor" misali bir durum var. Aslında gözleri dönmüş Sam Amca, çomaksız dolaşmıyor. Tam tersine her gittiği yerde kan ve vahşetten başka şey görünmüyor. Adamın ayak bastığı yerde ot bile bitmiyor. Ölüm makinasını almış eline, önüne çıkanı ezip yok etmeye çalışıyor.

Yeni Dünya Düzeni denilen bu "ölüm düzeni"nin odak noktası, eskiden Latin Amerika ve Çin-Hindî bölgesi iken, şimdi Ortadoğu olmuştur. O zamanki dengeler ve anti-emperyalist güçler değişti. Çin-Hindî bölgesinde sosyalist partiler önderliğinde şanlı ulusal kurtuluş mücadeleleri vardı. Kuzey Kore, Çin, Vietnam, Kamboçya ve Laos halklarının devrimci mücadelesi sözkonusuydu. Eh, Sovyetler Birliği de gerek kendi nüfuz bölgesi gerekse kendi çıkarları için, Amerikan Emperyalizmi'ne karşı bir dengeydi.

Oysa şimdi, Ortadoğu bölgesinde yürütülen mücadeleler (PKK ve bir ölçüde Türkiye'deki bazı sosyalist güçleri saymazsak) ya milliyetçi ya da dinci söylemler içindeler. Güney Kürdistan'daki önderlik, emperyalizme karşı mücadeleyi değil, tersine ABD'ye dayanarak siyasi kazanımlar elde etmeyi istiyor. Arap ülkelerindeki muhalif güçlerden olan sosyalist ve komünistler, son derece pasif ve tam bir teorik/ideolojik/siyasi açmaz içinde bocalıyorlar. İslamcı kesimler anti-emperyalist söylemlerle hareket etseler de, onların kibleleri belli değil. Üstelik eskiden beri Ortadoğu'da Batı Emperyalizmi'ne karşı bir güç dengesi oluşurup, halkların mücadelelerine fırsat yaratan (nesnel açıdan) Sovyet Emperyalizmi de, artık efendisi Amerika'nın sözünden çıkmıyor.

Bu şartlar altında Ortadoğu'da yeni yönelimler ve mevcut durum hakkında bazı saptamalar yapmak önem kazanıyor.

Bunlardan birincisi şöyle: Ortadoğu bölgesi gerek yeraltı ve yerüstünde bulundurduğu serveti, gerekse ileride emperyalizme karşı çıkacak güçleri barındırma potansiyeli ve emperyalist işbirlikçilerinin güçlenmesi (Suudi Arabistan, Türkiye, Kuveyt, Mısır, Katar, Bahreyn vs.. yöneticileri) yüzünden, bundan böyle 'Yeni Dünya Düzeni'nin denek tahtası, cirrit alanı ve laboratuvarı konumunda olacaktır. Bu hem

Faik Bulut

Ortadoğu: 'Yeni Dünya Düzeni' laboratuvarı

iyi hem de kötüye işaretler. Ama kısa vadede emperyalist şer güçleri baskın çıkacaktır.

İkincisi; Körfez Savaşı'yla birlikte başlayan emperyalist saldırının kullandığı Ortadoğu laboratuvarında Filistin Kurtuluş Örgütü hem askeri gücünü hem de devrimciliğini kaybetmiştir. Şu anda İsrail ile onuncu görüşmesini yapan Filistin Örgütleri arasında zaten bir bölünme vardı. Bu kez, mali kaynakları son derece azalan ve görüşmelerden başarı elde edemeyen FKÖ'nün ana örgütü El Fetih içinde de çatlak başgösterdi. Bu bir yana, Filistin Devrimi, şu anda "devrimci meşruiyet" aşamasından "anayasal meşruiyet" aşamasına geçişte, "örgüt olarak kalma, devlet-hükümet olma ve bunun gereklerini yerine getirmek için daha fazla taviz verme" arasında görünmeyen ama, derin bir mücadeleye tanık olmaktadır. Başarısızlık halinde alternatif güç, İslamcı HAMAS örgütü olabilir.

Üçüncü noktada Türkiye çıkıyor karşımıza. Sovyetik yapının çöküşüyle birlikte "istikrar ve güvenlik" arayan Türkiye'de, etnik, mezhepsel ve siyasal gerginlikler had safhaya varmıştır. Son Sivas olayları ile PKK eylemleri bunun tipik örneği. Ayrıca Azerbaycan'daki darbe ve Bosna-Hersek'teki başarısızlık, Türkiye'nin bölge çapında gerilediğinin tipik bir örneği. Dış siyasetler açısından doğru olan bu görüş; iç meselelerde de doğrudur. Azerbaycan olayı da göstermiştir ki; Türkiye, Kürt meselesini çözmeyle daha doğrusu Kürt hareketini ezmeyle öncelik tanıyor. Kürt meselesini demokratik yollarla çözüp sonra Orta Asya ve Kafkasya'da yayılmacılık peşinde

koşma siyasetini benimsemiyor. Tersine dış yayılmacılıkta Rusya, Almanya, ABD gibi güçlerden korkan, hatta onların taşeronluğunu yapan Türkiye, iç meselelerde (Kürt sorununda olduğu gibi) son derece serttir. Ama, öte yandan Türkiye, Bosna-Hersek, Makedonya, Azerbaycan, Gürcistan, Kuzey Irak gibi meselelerde kendisinde söz sahibi olma hakkını bulurken; hem bu ülkelerin sorunlarını kendi içine taşımış, hem de Ortadoğu ile Balkan ve Kafkasya bölgesini birbirine bağlamıştır.

Dördüncü nokta da Mısır'ın siyasi etkinliğinin azaldığını görüyoruz. 1960'larda Arap dünyası ve Ortadoğu'da hemen hemen tek söz sahibi olan Mısır, 1967 bozgunu ve ardından 1973 Arap-İsrail savaşı sonrası, İsrail'i yanına ortak kabul etmek zorunda kalmıştır. İsrail artık, Ortadoğu'da söz sahibi bir ülkedir. Sovyetik yapının çöküşüyle birlikte bu kez Mısır-İsrail ortaklığına, Türkiye ve İran da dahil edilmiştir. Bu ülkeler Ortadoğu'daki birçok meselede (su, petrol, güvenlik, silah, Kürtler, İslamcılar vs..) kaçınılmaz olarak görüşlerine başvuru alan ülkeler haline gelmişlerdir. Mısır'ın nüfuzunun azalmasına paralel olarak Suudi Arabistan, gerek petrodolarla gerekse Amerikan askeri desteğiyle Arap yarımadasında ve Arap dünyasında sözü dinlenen bir güç olmuştur. Petrol şeyhliklerini ilhak etmek üzere Amerika tarafından hazırlanan planın baş oyuncusu, Suudi yöneticileri olacaktır. Aynı zamanda Suudi Arabistan, "Şam Güvenlik Bildirgesi" aracılığıyla Mısır ve Suriye gibi iki vurucu Arap gücünü yanına çekmeyi başarmıştır.

İran, beşinci noktada çok yönlü oynuyor. Türkiye ile Kafkasya, Kürdistan ve Orta Asya konusunda rekabet halinde olan İran, bir yandan ABD'nin kuşatma planı tehlikesiyle karşı karşıya, öte yandan Batı ile uzlaşmanın eşliğinde İran'ın şu andaki zayıf noktası ezilen Kürt, Beluci gibi halklar. Tahran, sıkışmadığı müddetçe açık biçimde İslam Radikalizmini teşvik etmeyecek gibi görünüyor. Gizli ilişkiler ise her zaman var.

Amerikan Time ve Newseek dergileri, Avrupa'daki Kürt eylemlerini bahane ederek Kürt sorununa değindiler. Ama, bu arada PKK'yi "öcü" gösterip Batı'nın hedefi haline getirmeye çalıştılar. Bunun sonuçları yakında görülecektir. Yine de Türkiye, Irak ve İran'daki Kürt meselesi, çözülmüş olmaktan uzaktır. Görünen o ki, Yeni Dünya Düzeni, bu kozu zaman zaman oynayacak zaman zaman da ihmal edecektir.

Ha, bir de Ortadoğu'da düzenlerin yaklaşmasını hedefleyen Barış Suyu ile Tarımsal Kalkınma Projeleri var ki, birincisi ABD ikincisi Almanya'nın eseri. Bu da iki emperyalist devin bölgedeki rekabetini göstermesi bakımından ilginçtir.

"Dünya İnsan Hakları Konferansı" sonuçlandı

14-25 Haziran tarihleri arasında, Viyana'da "Dünya İnsan Hakları Konferansı" yapıldı. Konferans, Birleşmiş Milletler Örgütü tarafından düzenlenmişti. Konferansa katılanlar, ev sahipliğini yapan BM tarafından çağırılan bazı devletler ve çeşitli "İnsan Hakları" örgütleri idi.

Hani Kürt halkının bir özdeyişi vardır. "Ağız kanabulanan çakal durmaz" diye. İşte bu söz tamta bu haydutlar çetesine yakışan bir sözdür. Keza bu haydutlar sürüsü kendi emperyalist çıkarları uğruna yöresel/bölgesel savaşlar çıkarak dünya halklarını birbirine kırdırtıyorlar. Ve emperyalizm var olduğu sürece bunu hep yap-

caklardır. İnsanlığın düşmanı olan emperyalistler ve onların uşaklarının yapacağı bir "İnsan Hakları konferansı" sadece dünya halklarını kandırabilmek içindir.

Bu durum, daha baştan Konferans'ın niteliğini belli etmişti. Çünkü, konferans'a çağırılan devletlerin hemen tümünde, "İnsan Hakları" en zalimane biçimde ayaklar altında çiğneniyor. Hikmet Çetin'den Jimmy Carter'e kadar, "İnsan Hakları'nın ve insanlığa düşmanlık sicilleri hayli kabarık olan bilimur devlet yetkililerinin katıldığı ve sonuçlandırdığı böylesi bir konferansın vaadlerinin konferans salonunun

dışına çıkmayacağı daha başlamanadan belliydi.

Bu durumu daha önceden gören bir dizi İnsan Hakları Örgütleri, BM'in düzenlediği İnsan Hakları Konferansı başlamadan önce, 10-13 Haziran arasında, çeşitli ülkelere çağırılan İnsan Hakları Örgütleriyle "alternatif" bir İnsan Hakları Konferansı düzenlediler. Maalesef bu "alternatif" konferansta da, BM Konferansından farklı bir sonuç ve bağlayıcı kararlar çıkmadı. Çıkmazdı da... Çünkü, bir kez, "İnsan Hakları'nın, yani "HAK"nın ne olduğu anlaşılmalı istenmiyordu.

Bu "alternatif" konferans, BM çerçevesinde "İnsan Hakları Komiserliği" kurma kararı ve bazı soyut ve içi boş telkinlerin yapılması ile sonuçlandı.

Konferans'ın -konferans sahiplerine rağmen- olumlu yanları da vardı. Her şeyden önce, dünya çapında binlerce insan ve yüzlerce kurum ve kuruluşla diyalog ve tanışma imkânı vardı. Ayrıca, dünya medyasının yoğunlaştığı bir merkezdi. Bu fırsatı değerlendiren TKP/ML, Peru Komünist Partisi Başkanı Dr. Abimeal Guzman (Gonzalo) ile proleter dayanışma faaliyetini öne çıkararak, Avusturyalı devrimcilerle birlikte konferans boyunca (bina içinde) 9 günlük informasyon masası açtı. Çeşitli dillerden binlerce bildiri dağıttı, afişlemeler yaptı. Son günde ise, bina içinden başlayan bir yürüyüş düzenleyerek, çocuk folklorü ile birlikte dışarı çıkartılıp miting düzenledi ve aynı günün akşamı, Peru devrimi üzerine düzenlenmiş toplantı ile etkinliği noktaladı.

Fransa'da Hükümsüz Ceza

Cite Adliye Sarayı (Action Direct), ASALA üyelerinin yargılanmalarından bu yana, böylesine ciddi ve böylesine geniş kapsamlı bir davaya ilk kez ev sahipliği ediyordu. 6 Temmuz 1993'teki karar duruşması, geniş güvenlik önlemleri altında yapıldı.

Başından beri Fransız İstihbarat Servisi DST'nin denetiminde olan mahkemenin kararı yine DST tarafından verilmişti. Zira iddia makamı, iddialarını ispatlamaktan ve savunmaktan acizdi. Sınır kapısından "şüpheli şahıs" olarak alınan insanların "zorla para topladıkları" nasıl ispatlanabilir, savunulabilir ki?...

"Anti-terör uzmanı" olarak anılan BRUGGERE davanın soruşturması savcısıydı. 20 ayda tamamladığı soruşturmalardan sonra başlayan mahkeme duruşmalarını bir ayda sonuçlandırdı. Aynı zamanda BM görevlisi olan savcı BRUGGERE, tedavi için Paris'e giden George Habbaş'ı tutuklatma, Lib-

ya'nın bombalanmasında rol oynama, düşürülen ABD uçağının soruşturmasını yapmak, bazı eylemlerini Libya'dan isteme vb. suçlarla sahtiptir.

Karar duruşmasında, "TKP/ML-TIKKO sempatzanı olduklarını" söyleyen tutsaklar, "dünya ezilen halklarına ve Fransız halkına karşı hiçbir suç işlemediklerini belirterek, "Fransız burjuvazisinin kendilerini yargılayamayacağını" ve "devrimci mücadele için ellerinden gelen herşeyi yapacaklarını" haykırdılar.

Mahkeme salonunda, özel olarak hazırlanmış demir kafesler içinde yargıldılar. Her birine 4'er yıl hapis ve 4'er yıl gözetim altında tutulma cezası verildi. Devrimci tutsaklar mahkeme kararına karşılık olarak "verilen cezanın hiçbir geçerliliğinin olmadığını, esas ceza'yı halkın vereceğini" söylediler. Tutsaklar mahkeme kararını, "Yaşasın Partimiz TKP/ML" sloganını haykırmakla yanıtladılar.

SİVAS KATLİAMI FAŞİST DİKTATÖRLÜK TARAFINDAN GERÇEKLEŞTİRİLMİŞTİR

Sivas 37 devrimci demokrat insan, Faşist diktatörlüğün karanlık güçlerince alçakça katledilmişlerdir. Bu katliamı lanetliyoruz

Kayseri Kapalı Cezaevindeki TDKP-GKB ve TKP/ML-TIKKO davaları tutsakları

Alternatif Konferansta Çocuk folklorü coşkuyu daha da arttırdı.

Emperyalistlerin yeni "24 Ocak Kararları"

ABD, Japonya, Almanya, İngiltere, İtalya, Fransa ve Kanada'dan oluşan yediler grubunun (G-7), 19. zirve toplantısı 7 Temmuz'da Japonya'nın başkenti Tokyo'da başladı. G-7 ülkelerinin zirve toplantıları 1986 yılında başlamıştı. Toplantılarda hepsinin dile getirdiği uluslararası ticaretin serbestleştirilmesi müzakereleri hep anlaşmazlıklarla bitti.

G-7 ülkeleri, imalat sanayii grubundaki 18 farklı sektörden sekizinde gümrük tarifelerinin kaldırılmasını; seramik, cam, tekstil ve ev aletleri ekipmanları sektörlerinde de gümrük tarifelerinin % 50'ye varan oranlarda indirilmesi hususunda ön anlaşmaya vardılar. G-7 ülkelerinin bu ön anlaşmasını ABD Başkanı Clinton "GATT müzakerelerinde büyük aşama ve ilerleme" olarak, ABD Başkanının özel temsilcisi Michel Kanton da "tarihteki en büyük gümrük tarifeleri indirimleri" diye nitelendirdi.

EMPERYALİSTLER NE İSTİYOR?

Zirvede tartışılan ve emperyalistlerin çok önem verdikleri konuların başında, kendi deyimleriyle "büyümenin dengeli bir biçimde sürmesi, işsizler ordusunun artmasını önleyici politikalarla desteklemek" geliyor. Bunu gerçekleştirmek için de "refahı artırıcı desteklemelerden caymayı" kararlaştırdılar. Gelir artırımını destekleyici politikalar yerine ise "daha etkin çalışma koşulları yaratacak ve daha esnek bir ücret sistemini gerçekleştirecek politikalara yönelmek gerek" diyorlar.

Bu zirve başlamadan önce, Alman Endüstri Kurumu Başkanı Tyll Nacker şu uyarıları yapma gereği duymuştu: "İkinci sınıf olmaktan kaçınmak istiyorsak, kendi şirketlerimiz arasındaki rekabeti yaratmak zorundayız." İngiliz Gümrükçüsü Spencer Batiste ise korkularını şöyle dile getiriyordu: "Düşük emek ücretlerinden kaçınmayan şirketlerde birçok temel imalat iş kollarından kaçılıyor."

Oysa bazı kararlar şimdiden emperyalistlerin oy birliğiyle çıkmıştır. İşte bir tanesi: "Yaşlı nüfusun arttığı sanayileşmiş ülkelerde; sağlık ve sosyal yardım, emeklilik, yaşlılık yardımları gibi harcamaların kısıtlanması..." Bu karar Tokyo zirvesinin "Sonuç bildirisinde geçmektedir. Ve devamı "kamu ve sağlık harcamaları ile diğer sosyal yardımların tutarlarının düşürülmesi; buna karşılık sözkonusu harcamaların ulaşacağı kitleler açısından etkinliklerinin artırılması."

Aslında, zirveden çok önce ABD, Fransa ve Almanya tarafından bu kararlar yürürlüğe sokulmuş ve uygulanmıştı. Clinton henüz başkan adayiyken, diğer adayların aksine yeni vergiler koymayacağına söz vermedi. Başkan olduktan sonra "sonuç bildirisinde"ndeki kararları uyguladı. Fransa, önemli bir sektörün, tarım sektörünün ihrac fiyatlarını o kadar düşürdü ki çiftçiler adeta ayaklandılar. Almanya ise başta demir-çelik sektörü olmak üzere birçok sektörden işçi atarak üretim maliyetini düşürmeye devam etmekte.

GÜMRÜK TARİFELERİNİN İNDİRİMİ SAFSATASI

Tüm emperyalistler bir yandan büyüme sürdürürken, bir yandan işsizliği önlemeye çalışmaktan bahsediyorlar. Emperyalist sistemin krizi, ekonomik olarak, üretim maliyetlerinden kaynaklanmaktadır. Büyüme, emperyalist açısından, üretim maliyetlerinin düşürülerek, rakiplerine oran-

la daha fazla pazara girmek demektir. O halde, bir yandan büyüme bir yandan geriliği önlemeye çalışmaktan bahsetmek, komedi değilse maskaralıktır. Emperyalistler dünya halklarını bu maskaralıklarla uyutmaya çabalamak zorundadır. Çünkü özellikle kendi içsel sorunları da artıyor.

Zirvenin amacı, biraz da Asya-Batı dengesini sağlamaktır. Çünkü özellikle Japon emperyalizmi ve Çin'in büyüme hızları Batıyı ürkütüştür. Dünya Bankası istatistiklerine göre yıllık ortalama büyüme oranları, Japonya'da % 4.2, Çin'de % 9.4, ABD'de % 2.6 ve Almanya'da % 2.3'tür. Yaklaşık iki yıldır Batılı emperyalistlerin uşağı medya, büyüyen Çin'e dikkat çekmişlerdi. G-7 zirvesinde Japonya ve katılmadığı halde kendisinden birşeyler beklenen geri adım atmayacaklardır.

Gümrük tarifelerinin özellikle imalat sektöründe sekiz kat birden sıfırlanması, emperyalistler arası ticarete mümkün değildir. Çünkü bu en fazla ABD'ye zarar verecektir. Özellikle otomotiv ve elektronik sektöründeki Japon saldırısı, gümrük tarifeleri yüksek tutulduğu halde ABD'yi kriz noktasına getirmiştir. O halde neden Clinton ve özel temsilcisi Michel Kanton karardan övgüyle bahsediyorlar?

İngiliz gümrükçüsü Batiste, düşük emek ücretlerinin imalat sektöründen kaçışı getirdiğini ifade ediyordu. Bu, emperyalist sistemin doğal bir sonucudur. İmalat sektörü emek yoğunluğu olan bir yatırım biçimidir. Yani ucuz işgücüne ihtiyaç duyar. Bu tip yatırımları emperyalistler kendi ülkelerinde yapmazlar. Çünkü bu ücretle çalıştıracak yeterli işçiyi bulamadıkları gibi, daha fazla ücret ödeyerek üretim maliyetini arttırmaları pazar kaybetmelerine yol

açar. O halde özellikle imalat sektöründe sömürge/yarı-sömürgeleerde yatırım yaparak ucuz işgücü sağlarlar. İşte gümrük tarifelerinin sıfırlanacağı ülkeler bu sömürge/yarı-sömürgeleerdir. Bu da 24 Ocak kararlarıyla oturtulan, yabancı sermayeye peşkeş çekilen "Serbest Bölge"nin ta kendisidir.

Bir Örnek: Türkiye

1981-1990 döneminde, Türkiye'de yabancı sermayenin sektör dağılımı şöyledir.

	1981	1990
Tarım	0.33.6	
Madencilik	0.32.6	
İmalat Sanayii	73.0	64.1
Hizmetler	26.4	29.4

İmalat sanayiindeki yabancı sermayenin yatırım yükseliği yukarıdaki görüşümüzün somut göstergesidir. Bu gümrük tarifelerinin sıfırlanması veya "Serbest Bölge" olgusunun emperyalistler açısından avantajlarına kısaca bakalım:

1- Serbest bölgelerde gerçekleştirilen faaliyetler sonucu elde edilen gelirler; gelir kurumlar ve KDV gibi her türlü vergiden muafır.

2- Serbest bölgelerde yapılan faaliyetlerle ilgili resim ve harç ta ödenmemektedir... Böylece serbest bölgede faaliyet gösteren firmalar uygun fiyatlarla ithal girdileri kullanabilmektedir.

3- serbest bölgelerdeki firmalar Türkiye'den satın aldıkları malları ihracat fiyatları ile alırlar. İhracat fiyatlarının genellikle iç fiyatlardan ucuz olması nedeniyle...

4- Serbest bölgelerde grev, ve lokavt, bu bölgelerin açılışından itibaren 10 yıl süreyle yasaklanmıştır. bulmaktadır.

Emperyalistler bu zirveyle, daha fazla kâr için hem kendi ülkesindeki halklara hem de sömürge, yarı-sömürge ülke halklarına kendi krizlerinin faturasını çıkarıyorlar.

"Tayvan, Güney Kore, Pakistan, Hindistan, İrlanda gibi ülkelerdeki serbest bölgelerde üretilen malların ev sahibi ülkeye satılmayacağı koşulunun aksine Türkiye serbest bölgelerinde böyle bir uygulama yoktur."

5- Türkiye genelinde işçilik maliyeti, gelişmiş ülkelerin % 10'u civarındadır.

Serbest bölgelerde ise vergi olmaması nedeniyle bu oran daha düşüktür."

6- Türkiye serbest bölgelerindeki yerli ve yabancı firmalarda herhangi bir fark gözetilmemekte ve aynı teşvikler sağlanmaktadır.

7- Bütün bu teşviklere ilave olarak Mersin ve Antalya serbest bölgelerinde yatırım yapan bir firma, yatırımını Mersin veya Antalya'da yapıyormuş gibi Teşvik Belgesi alarak Döviz Tahsis, Kaynak Kullanımı Destekleme primi gibi yatırım teşviklerinden de yararlanabilir." (Bütün alıntılar Işın Çelebi, Dış Açık Büyüme... sf. 142-143)

MLM KILICI YIKICI İHTİYAÇTIR

Emperyalistler bu zirveyle, daha fazla kâr için hem kendi ülkesindeki halklara hem de sömürge/yarı-sömürge ülke halklarına kendi krizlerinin faturasını çıkarıyorlar. Onlar iki paylaşım savaşı sonrası tekrar kapışmak yerine, bölgesel savaşlar çıkararak ve sömürge/yarı-sömürge ülke halklarını piyon gibi kullanarak pazar açmaya çalışıyorlar.

Marksizm-Leninizm-Maoizm, kılıcı her zamankinden daha ustaca, her zamankinden daha iyi kullanılmaktadır. Bu kılıç dünya halklarının tek silahıdır. Ve bu kılıç, kaynayan dünyanın örsünde çok daha kızıl çok daha keskindir.

